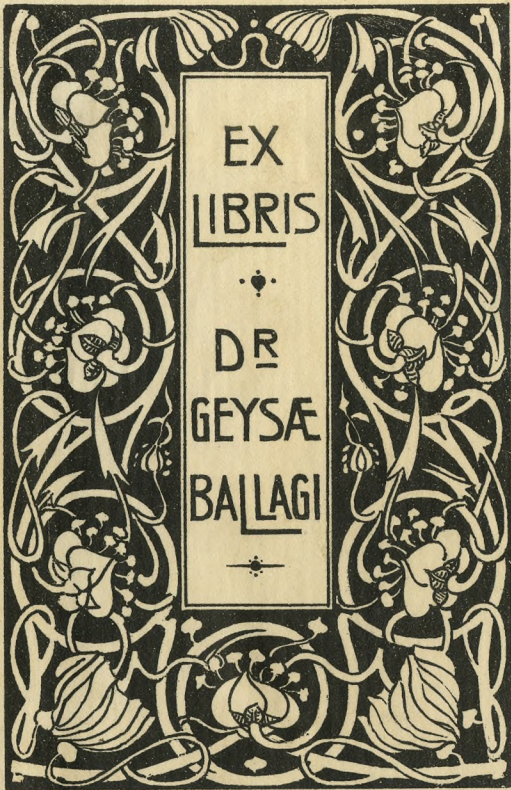

Ballagi 1861.12

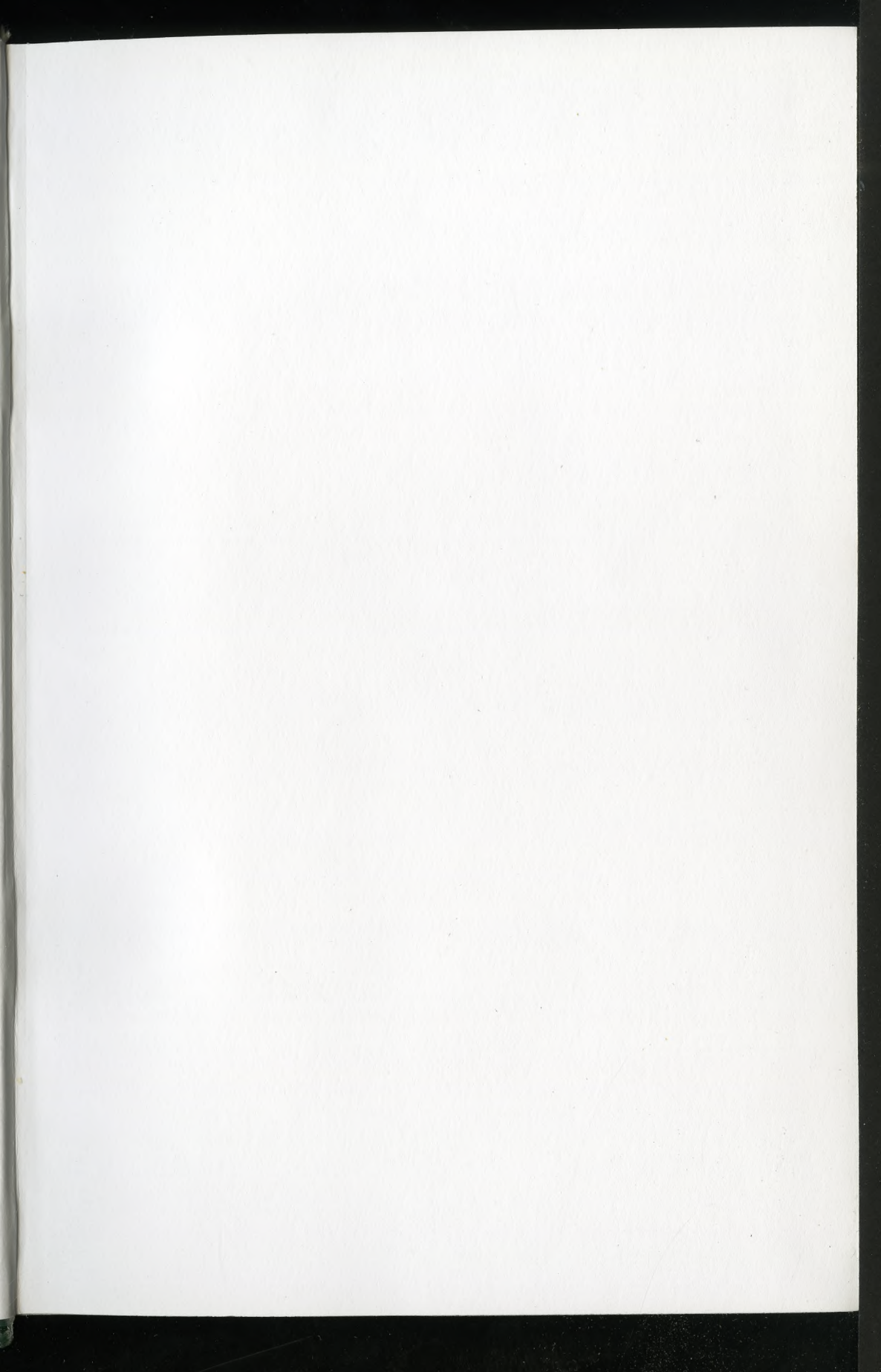

EX
LIBRIS

DR
GEYSÆ
BALLAGI

1707 - 1712

1. A gardnászi mekkézés. Gózon Pál és Kodolányi Antal jelentése. A harai
mélóstat. Dr. Entz Ferenc és Gyúri Pál jelentése. 1868.

2. Históriarodalmunk 1848-49-ben. Dr. Kisszai János. 1877.

3. Hitágóratok. Quintus. 1878.

4. Az endégyi nemesség-támogatás jelene és jövője. Lukács László. 1879.

5. A járvás. Lede Ernő. 1882.

6. Az orsz. invariáns vesélye. 1883.

[Faint, illegible handwriting on aged, stained paper]

186
1707

KÖZLEMÉNYEK

A
FÖLDMIVELÉS-, IPAR- ÉS KERESKEDELEMÜGYI
MAGYAR KIR. MINISZTERIUM KÖRÉBŐL.

ELSŐ ÉVFOLYAM, I. FÜZET.

A

GAZDASÁGI SZAKKÉPZÉS.

SPORZON PÁL és KODOLÁNYI ALBERT

JELENTÉSE.

A

HAZAI SZÖLŐSZET.

DR. ENTZ FERENCZ és GYÜRKI PÁL

JELENTÉSE.

KÖZLI

A MINISZTERIUM

MEZŐGAZDASÁGI-OSZTÁLYA.

1.

PEST,

NYOMATOTT EMICH G. MAGYAR AKAD. NYOMDÁSZNÁL.

1868.

5.672 25 67944

Dr BALLAGI GÉZA.

UTASÍTÁS

Sporzon Pál és Kodolányi Antal urak részére.

Azon megbízás folytán, melyet önök a magyar királyi földmivelési, ipar és kereskedelmi miniszteriumtól, a Francia és Németországban, a gazdasági szakképzés, — egyesületi működések — s általában a mezőgazdaság emelése érdekében létező közintézkedések tanulmányozása végett nyertek : főleg felhivom önök figyelmét a következőkre nézve.

1) a gazdasági szakképzést illetőleg :

a felsőbb gazdasági tanintézetek, — az egyetemekkel összekötött tanfolyamok — s földmivelési iskoláknál: tanulmányozzák önök azoknak ugy belső szervezetét, valamint berendezését ; és pedig a belső szervezetet illetőleg a tantárgyak beosztását az egyes tanszakok kiterjedését, a tanerők számát, a kormány és intézetek között, fenálló össz köttetést, s — az intézetek fentartására és felügyeletére vonatkozó intézkedésekkel és költségeket ; továbbá tanulmányozzák önök az intézeti ifjúság s az intézet közötti viszonyt, s az egyes intézeteknél fenálló fegyelmi rendszabályokat. A berendezést illetőleg : a múzeumok s gyűjtemények minőségét ; az intézetek és az intézettel kapcsolatban lévő gazdaságok közötti összeköttetést, ezen gazdaságok kezelési módját és minőségét. S hol az intézeti ifjúság convictusszerű ellátásban részesül,

terjeszszék ki önök figyelmüket ennek tanulmányozására mind kezelési, mind hasznossági és takarékosági tekintetben.

Végül jeleljék ki önök a megtekintett intézetek közül azokat, melyeknél egyes tantárgyak, akár jeles tanerők, akár kitünő taneszközök következtében kitünően vannak képviselve.

Legyenek figyelemmel önök továbbá a mezői gazdaság csupán egyes ágaira vonatkozó különleges intézetek (u. m. kertészet, szőlőszet, rétmiveléssel foglalkozók) berendezése- és szervezetére.

Tanulmányozzák a gazdasági vegytani kísérleti álmások és kísérleti telkek, ugy szintén a gazdaság egész üzetére s annak egyes ágaira vonatkozó — s e kiküldetés alkalmaival megtekinthető — mintagazdaságok berendezését s kezelését.

Végül jelentésökben nevezék meg, hogy a beutazott vidékek közül főleg melyik, miféle termények termelésének és mily állatfajok tenyésztésének tanulmányozására a legalkalmasabb.

2) *a gazdasági egyesületeket illetőleg:*

mily összefüggésben állanak a gazdasági egyesületek a fenálló földmivelési miniszteriumokkal, mily összeköttetés létezik az egyes gazdasági egyesületek közt, miféle belszervezettel bírnak ezek, s ennek alapján mily működési körrel, mily mérvben tényezői a gazdasági szakképzésnek és a gazdaság egyes ágai fejlesztésének.

3) *Egyéb gazdasági intézményeket illetőleg* szerezzenek önök ismeretet a fenálló vízjogi-, erdő-, mező-, szőlő-rendőrségi-, s eseléndrendszerre vonatkozó törvényekről, szóval igyekezzenek mindazon közintézkedésekkel megismerkedni, melyek a mezőgazdaság fejlesztése s emelése érdekében léteznek.

A gazdasági tanintézetek közül megtekintésre főleg a következőket ajánlom :

Bajorországban Weichenstefant,
 Würtembergben Hohenheimot,
 Szászországban Tarandot,
 Poroszországban Proszkaut, Hall-et, Popelsdorf-ot.
 Franciaországban Grimoni Compiègnét.

Ausztriában Tetschen — Liebwerd-et és Grossaut.

A földmives iskolák közül mind azokat, melyek az utazási vonalba vagy ahhoz közel esnek.

4) *Az egyes gazdasági ágak fejlődéseinek tanulmányozást illetőleg* különösen megbízom önöket, hogy Franciaországban a vaugenlieui kendergyárt meglátogatván, ennek a természetes kenderáztatást pótló eljárását és kezelési módját tüzetesen figyelmük tárgyává tegyék, különösen pedig azon szempontnak tisztába hozatalára törekedjenek : vajjon e gyártási módnak alkalmazása kisebb mérben — s tekintettel a gazdaságainkban már nagy számmal elterjedt gőzmozdonyok segédelmével eszköz-
 lendő munkára — haszonnal kivihető-e? és melyik azon legkisebb mérv, melyben a szárítás és gépekkel való kikészítés még versenyképes haszonnal alkalmazható volna? s végre mennyire rúg körülbelül azon költségösszev, melylyel egy ily kisebb mérvű gyárkészületnek kiállítását — számbavévén a már meglevő gőzmozdonyokat, — hazánkban eszközölni lehetne.

A vaugenlieui kendergyárt illetőleg a legsikeresebben Dr. Horn Ede úr hazánkfiának útmutatását és ajánlatát fogják önök kikérhetni Párisban.

Jelentés

a gazdasági szakképzés állásáról Francia- és Németországban, Svajcz- és Belgiumban 1867-ben, s ennek alapján kidolgozott tervzet a gazdasági szakképzés rendezését illetőleg hazánkban.

A gazdasági szakképzés ügyét az általunk beutazott országokban, a kormányok által mindenütt a legmelegebben felkarolva és istápolva találtuk, az irány, a modor s az eljárás azonban, melyben annak fejlesztése s előmozdítása történik, annyira különböző ez egyes országokban; — mi azok egymástól eltérő földmivelési viszonyait s azok különböző általános miveltégi fokozatát tekintve igen természetes is — miszerint szükségesnek láttuk ez érdemben tett tapasztalatainkat az egyes országok szerint felosztva előadni.

Németországban általában s szorosabb értelemben véve főleg három irányban történik a gazdasági szakképzés fejlesztése:

1. Egyetemekkel összekapcsolt gazd. tanintézetekben.
2. Ugynevezett önálló gazdasági akademiák, és
3. Földmives iskolák s néhány tartományban még az ezekkel közel rokon téli estvéli gazdasági iskolák által.

A szakképzés fejlesztésére azonban, tágasabb értelemben véve, még a nagy számban fenálló gazdasági egyesületek, és a széles elterjedésnek örvendő gazdasági szaklapok is szolgálnak.

Az egyetemekkel összekapcsolt gazdasági tanintézeteket, s az önálló gazdasági akademiákat illetőleg, a harc, mely a gazdasági szakképzéssel foglalkozó férfiak legjelesbjeit két pártra szakasztotta (egyik rész ugyan is az egyetemekkel összekapcsolt gazdasági tanintézetek mellett emelte fel a tollat, a másik rész viszont az önálló akademiák fentartásáért küzdött) még ma sincs befejezve, közelg azonban a befejezés felé any-

nyiban, a mennyiben a harc, a papirosról a gyakorlat, a kísérlet terére vitetett át, s így látjuk ma, hogy míg a hallei, lipcei és bonni egyetemekkel s a karlsruhei műegyetemmel összekapcsolt gazdasági intézetek, az egyetemeken — kiválólág széles terjedelemben történő elméleti — szakképzés előnyeit igyekeznek érvényre emelni, addig a hohenheimi, weichenstefani, proszkai és tetschen-libverdi önálló gazdasági akademiák, az ily — terjedelmesebb gazdaságokkal összekapcsolt — önálló intézeteken — szintén alapos, de mégis kevésbé kiterjedt elméleti szakképzés mellett küzdenek.

Véleményünk szerint, miután más célra hisszük rendeltetve lenni az egyetemekkel összekapcsolt gazdasági intézeteket, s más célra ismét az önálló gazdasági akademiákat, — sem egyik sem a másik irány felett pálcát törni sem határozottan egyik iránynak a másik felett előnyt vitatni nem lehet.

Hogy azonban e véleményünket okadatolhassuk, szükségesnek hisszük előbb úgy az egyik, mint a másik irányban fenálló s általunk meglátogatott gazdasági intézetek belservesztését s berendezését megismertetni.

I. A mi az egyetemekkel összekapcsolt gazdasági intézetek belső szervezetét illeti:

Hállóban.

I g a z g a t ó: Dr. Kühn Gyula, a program szerint.

I. Az intézet célja:

Gyakorlatilag kiképzett gazdáknak alkalmat szolgáltatni alapos és sokoldalú ismeretek megszerzésére, egyszersmind pedig a jog és államtudományokkal foglalkozó tanulóknak, és mind azoknak, kiknek jövődóbeli állásokban az okszerű gazdasági üzleti alapismeretek megszerzése hasznára lehet, ezeknek elsajátítását lehetővé tenni.

II. Felvételi feltételek.

Feltételeztetik, hogy ezen gazd. intézetet látogató ifju *oly iskolai képzettséggel bír, milyen arra megkívánatik, hogy valaki az egyetemen német nyelven tartott előadásokat megértse, s feltételeztetik, hogy az ezen intézetet látogató gazda már valamely gazdaságban a gyakorlattal alaposan megismerkedett legyen.* Felvételi vizsgák nem tartatnak.

III. A tanfolyam tartama.

A gazdasági szakképzésre vonatkozó tantárgyak egy év alatt mind előadatnak ugyan, de hogy valaki sikerrel hallgathassa azokat, kell, hogy legalább 4 féléves tanszakot töltsön az intézetben. Az egyes tantárgyak megválasztása az egyetemi tanszabadság értelmében, mindenkinek tetszésétől függ, valamint az is, hogy valaki 1,—2,—3, vagy 4 féléven át hallgatja-e az egyetemen a gazd. tudományokat.

IV. Vizsgák letétele

Vizsgát tenni vagy nem, a hallgatók tetszésétől függ.

V. A gazd. szakképzésre vonatkozó tantárgyak, s az azokból hetenként tartott előadások száma.

A) a téli félévben 1867/8.

1. Általános és részletes állattenyésztés 4 óra. Dr. Kühn.
2. Bevezetés a mezeigazd. tanulmányozásába 1 óra. Dr. Kühn.
3. Általános földmivelés 3 óra. Dr. Kühn.
4. Állatgyógyászat 3 óra. Dr. Roloff.
6. Alkalmazott természettan 2 óra. Dr. Knoblauch.
7. Gazd. gépészet 3 óra. Perels.
8. Föld- és talajtan 3 óra. Dr. Girard.
9. Gazd. iparüzletek 3 óra. Dr. Siewert.
10. Gazdas. vegytan 3 óra. Dr. Stohmann.
11. Vadászati törvény 2 óra. Dr. Ewald.
12. Mezeigazd. vonat. törvényei 2 óra. Dr. Anschütz.
13. Növényboncz- és élettan 3 óra. Dr. de Bary.
14. Erdészet 2 óra. Dr. Ewald.
15. Erőműtan és géptan 3 óra. Dr. Cornelius.
16. Építészet 3 óra. Steinbeck.
17. Nemzetgazdászattan 4 óra. Dr. Schmoller.
18. Szerves és gazd. vegytan 6 óra. Dr. Siewert.
19. Gyakorl. vegytan. Dr. Heintz.
20. Állattan 6 óra. Dr. Giebel.
21. Az újabb gazd. irod. termékek felett 1 óra Dr. Stohmann.

B) a nyári félévben 1867.

1. Részletes növénytermelés 4 óra. Dr. Kühn.
2. Gazdászati üzlettan 3 óra. Dr. Kühn.
3. A gazd. gépek bírálása 1 óra. Dr. Kühn.
4. A gazd. növények betegségről 1 óra. Dr. Kühn.
5. A növények táplálkoz. elmélete 2 óra. Dr. Stohmann.
6. Lótenyésztés és méneskezelés 1 óra. Dr. Roloff.
7. Ló és szarvm. küllemtana s patkolástan 3 óra. Dr. Roloff.
8. Az állatok külbetegsége 3 óra. Dr. Roloff.
9. Föld és talajt. 4 óra. Dr. Girard.
10. Erdészet 1 óra. Dr. Ewald.
11. Gyak. természettan 4 óra. Dr. Knoblauch.
12. A vegytan elmélete 1 óra. Dr. Heintz.
13. Szerves vegytan 6 óra. Dr. Heintz.

14. Gyakorl. vegytan 6 óra. Dr. Siewert.
15. Élettani vegytan 6 óra. Dr. Siewert.
16. Növénytan 6 óra. Dr. Schlechtendal.
17. Fűvekről 2 óra. Dr. Schlechtendal.
18. Állattan 2 óra. Dr. Giebel.
19. Fejlődést. 2 óra. Dr. Welcker.
20. Erőműtan elemei 4 óra. Dr. Rosenberger.
21. Egyes fejezet a géptanból 4 óra. Dr. Cornelius.
22. Időjárást. 2 óra. Dr. Cornelius.
23. Nemzetgazd. tan 6 óra. Dr. Schmoller.
24. A gabnakeresk. 1 óra. Dr. Anschütz.

VI. A taneszközöket illetőleg :

A tanulók rendelkezésére állanak a hallei egyetemen található udományos gyűjtemények általában, azonkívül bir az intézet saját vegytani műhelylyel; 25 holdra terjedő kísérleti telekkel; növény élettani, kísérletre szánt üvegházzal, állattenyésztési kísérletekre szánt istállóval; — le van téve egy gazd. állatkertnek az alapja is, hol eddig 9 faj juh találtak. — Különösen pedig nagyszerű a mikroszkopiai talaj, trágya, gyapju, rovar és maggyűjtemény. A vegybontások s góresőveli jártasság elsajátítására igen nagy gond van.

Az intézet tözsomszédságában van a hallei vegytani kísérleti telek, melynek igazgatója Dr. Stohmann.

Az igazgató vezetése alatt a közeli gazdaságokba kirándulások is tartatnak.

Bonnban (Poppelsdorf).

I g a z g a t ó : Dr. Hartstein, a programm szerint.

I. Az intézet célja.

1. A kielégítő előképzettséggel bíró s az üzletnek kézfogásaival (gyakorlatával) megismerkedett fiatal gazdáknak alkalmat nyújtani: a mezői gazdaságnak tulajdonképeni tudományával, valamint ennek alap- és segédtaival annyira megismerkedni, mennyire az egy földbirtoknak okszerű kezeléséhez mainap megkívántatik.

2. Állam és jogi tudományokkal foglalkozó tanulóknak,

valamint másoknak is, kikre nézve az okszerű mezei gazdaság elveinek némi ismerete hasznos lehet, a nélkül, hogy magok gazdákká lenni akarnának — alkalmat szolgáltatni; ezen elvekkel és az üzletnek gyakorlatával megismerkedni, nemkülönben egy gazdaságnak rendje és vezetéséről világos fogalmat nyerhetni.

II. Felvételi feltételek.

A felvételi feltételekre nézve különbség tétetik:

a) olyanokra nézve, kik magukat tulajdonképi gazdákká képezni akarják, és

b) olyanokra nézve, kik egyetemi tanulmányaik mellett a mezei gazd. üzlettel is közelebbről megismerkedni akarnak.

Amazokra nézve megkivántatik: kielégítő bizonyítvány eddigi erkölcsi magaviseletükről. Egyetemi érettség feltételeztetik, de annak kimutatása nem követeltetik. Az előleges gyakorlati képzettség és ennek bizonyítványok általi kimutatása „nagyon kívánatos“.

Az egyetemi hallgatók az igazgatónái előleges bejelentés után és a tandíjak fizetése mellett, minden nehézség nélkül felvétetnek.

A felvétel minden félév elején történik.

Minden tanuló a gazd. akadémián köteles magát az egyetemenél is beirattatni; kivéve azokat, kik már a 30 éves kort átlépték.

III. A tanfolyam tartama.

A rendes tanfolyam két évre terjed. A fél évek száma azonban nem kötelező; valamint nem a szakok száma vagy sorozata: tehát egyetemi tanszabadsággal találkozunk itt is.

IV. Vizsgák tétele.

Rendes vizsgák nem tartatnak. A ki vizsgát tenni akar, az igazgatónál jelenti magát és ekkor az igazgató és a tanárok köréből kinevezett bizottság által vizsgáltatik meg.

V. A gazd. szakképzésre vonatkozó tantárgyak, s az azokból hetenként tartott előadások száma.

Növénytermelés.

Állattenyésztés.

Üzlettan.

A mezei gazdaság története.
 A mezei gazdaság irodalom.
 Erdészettan.
 Vegytan.
 Alkalmazott természettan.
 Föld és ásványtan.
 Növénytan.
 A növények betegségeiről.
 Állattan.
 Gyakorlati mértan.
 Erőmű és géptan.
 Nemzetgazdasáttan.
 Gazdaságra vonatkozó törvény.
 Állatgyógyászat.
 Patkolástan.
 Gazdasági iparüzletek.
 Építészettan.

VI. A taneszközöket illetőleg:

Gond fordítatik arra, hogy a tanulók a tantermekben hallottakat a gyakorlatban is lássák, ha t. i. az a rendes szokásban lévő gyakorlati eljárástól elít, s hogy magokat a tanulók a mezőn is gyakorolhassák, — s erre nemesak az intézettel összekapcsolott gazdaság szolgál, hanem tétetnek kirándulások is — és pedig a tanfolyam hallgatása alatt a közeli gazdaságokba, a szünidők alatt pedig távolabb vidékekre is. Van ez intézetnek kísérleti telke s szőleje is, s bir az tekintélyes tudományos és gazdasági gyűjteményekkel.

Lipcse-Plachvitzban.

Igazgató: Dr. Birnbaum, a program szerint.

I. Az intézet célja.

Kezdő gazdákat képesíteni a gazdaságok önálló vezetésére s őket mai társadalmi állásuknak megfelelő általános képzettség megszerzésére segíteni; lehető legkevesb költséggel, s legrövidebb idő alatt.

II. Felvételi feltételek.

Kivánatos, hogy az intézetbe lépő alapos előképzettséggel birjon, de nem szükséges, hogy azt gymnasiumban nyerte légyen. A gyakorlati képzettséget illetőleg csupán az kívántatik, hogy a magát az intézetbe felvétetni kívánó a gyakorlatban egy évet töltött légyen, sőt fél év is elég, ha azt valamely jól kezelt gazdaságban töltötte. Felvételi vizsgák nem tartatnak. E felvételi feltételek a plachvitzi intézetre szólnak, hol azoknak, kik magokat később a lipcei egyetemi előadásokra is beiratni kívánják fél éves tanfolyamot kell előbb hallgatni. E fél éves tanfolyam alatt a gazd. tudományokon kívül, a segéd és előkészítő tudományokból is tartatnak — előkészítő előadások, azonban ezen fél évi előadás mindamellet egy kikerekített egésznet képez, és meg van engedve, csupán csak ezen előadásokat magában hallgatni, de másrészt meg elengedtetik 'e fél éves tanfolyam hallgatása olyanoknak, kik más intézetekről jöttek át, az egyetemi tanfolyamra.

Kik e tanfolyamot bevégezték, azok az igazgatótól elismervényt kapnak, melynek alapján azután a lipcei egyetemen beirathatják magukat, s ott hallgatják tovább a gazd. és segéd-tudományokat. Ki e fél éves tanfolyam bevégezése nélkül felvétetni kíván az egyetemen tartott gazd. tudományokból előadásokra, annak a beiratás végett az érettségi bizonyítványt kell felmutatni.

III. A tanfolyam tartama.

Plachvitzon egy fél év, a lipcei egyetemen három félév.

IV. Vizsgák tétele.

Vizsgát tenni vagy nem itt is a hallgatók tetszésétől függ, de ki vizsgát akar tenni, szükséges, hogy legalább két félévet töltött legyen az egyetemen előadott tantárgyak hallgatásával.

V. A gazd. szakképzésre vonatkozó tantárgyak, s az azokból hetenkint tartott előadások száma.

A Plachvitzon töltendő fél év alatt előadotnak :

1. Az általános gazd. tan 4 órán át hetenkint. Dr. Birnbaum.
2. A mezőg. története s gazd. irodalom 2 óra. Dr. Birnbaum.
3. Szervetlen vegytan 4 óra. Dr. Heppe.

4. Ásvány és földtan 2 óra. Dr. Heppe.
5. Növénybontó- és alaktan 2 óra. Dr. Frank.
6. A gazd. állatok bontó- és küllemtana s patkolástan 4 óra.
Dr. Pritsch.
7. Könyvvezetés 2 óra. Burchhard tanár.
8. Mértan szombaton délelőtt. Hoffmann.
9. Ismétlések szombaton délután 2 órán át.

Az egyetemen Lipcsén előadottnak :

	téli
1. Növénytermelés	4 órán át.
2. Talajtan	2 " "
	nyáron
3. Állattenyésztés	4 órán át.
4. Takarmányzás	2 " "
	egész évben
5. Üzlettan	6 órán át.

Dr. Birnbaum által.

A segédtudományokból.

1. Nemzetgazdas. tan, télen 4, nyáron 4 óra. Dr. Roscher.
2. Gazd. vegytan egész évben 2 óra. Dr. Knopp.
3. Gyakorl. természettan télen 3 óra. Dr. Zöllner.
4. Időjárástan nyáron 2 óra.
5. A táplálkozástán 4 óra. Dr. Huppert.
6. Növénytan 3 óra. Dr. Frank
7. Növényélettan és mikroszkopiai munkálatok 4 óra. Dr. Frank.
8. Gazd. ipariüzletek télben 4 óra. Dr. Heppe.
9. Az állatok egészségétana 4 óra nyáron. Dr. Pritsch.
10. Mechanikából és Matematikából tetszés szerint több vagy kevesebb órát lehet venni.

VI. A taneszközöket illetőleg.

A tanulóknak szabad bejárásuk van a lipesei egyetemi tud. gyűjtemények helyiségeibe.

Vannak az intézetnek is Plachvitzon különféle gazdaság gyűjteményei, szép könyvtára, két holdra menő kísérleti telke

A Plachvitzon töltött fél év alatt szabad bejárás az 1886 Morgent tevő Dr. Heine gazdaságába. Van azonkívül ott helyben

egy gőzerőre berendezett sörház, nagyszerű téglagyár, és egy Németországban igen jó névvel bíró gazd. gépgyár (Sack Rudolfé.)

Vegyteni vizsgálatok tételére csekély díjért rendelkezésére áll a fiatalságnak Dr. Knopp. Vegytani műhelye. Lipésében.

Az intézet igazgatójának vezetése alatt évente több kirándulások itt történnek, a közeli jelesen kezelt gazdaságokba s gyárakba.

Közelibe van, m. e. egy órányira a möckerni gazd. kísérleti telek is.

Karlsruheban.

Igazgató: Dr. Stengel, a programm szerint.

I. Az intézet célja.

1. Szilárd tudományos alapot szolgáltatni a magát a gazdasági tudományokra szánó ifju gazdának.

2. Lehetővé tenni a gyakorlatilag képzett gazdáknak a tudományos képzettséget elsajátítani.

3. Az állam- s jogi tudományokkal foglalkozó tanulóknak alkalmat szolgáltatni a mezőgazdasági üzlettel alaposan megismerkedni.

II. Felvételi feltételek.

1. Betöltött 17. év.

2. Bevégzett gymnasium, vagy magasb polgári iskola.

Kik azonban a segédtudományokból már vizsgát tettek, azok felmentethetnek ezek újbóli hallgatása alól s egynesen átmehetnek a felsőbb intézetbe.

Kerosabb gazdák pedig mint hospitansok vétetnek fel.

Felvételi vizsgák nem tartatnak.

A tanfolyam tartama.

Két és fél év, ebből másfél év az alap- és segédtudományokra van szánva, egy év pedig csupán a gazdasági tudományok hallgatására.

IV. Vizsgák tétele.

Vizsgát tenni a tanuló itt se köteleztetik, de ki vizsgát akar tenni, köteles kimutatni, hogy a szabály szerint előirt tárgyakat mind hallgatta, és az előirt tanéveket betöltötte.

V. A gazd. szakképzésre vonatkozó tantárgyak, s az azokból hetenként tartott előadások száma.

Az előkészítő tanfolyamban.

I. Első félévben hetenként.

1. Erőműtan. télen 3 óra.
2. Háromszög tan nyáron 4 óra.
3. Ásványtan télen 3 óra.
4. Földtan télen 1 óra, nyáron 4 óra.
5. Növénytan télen 4 óra, nyáron 4 óra.
6. Állattan télen 3 óra, nyáron 3 óra.
7. Alkalm. termész. télen 4, nyáron 4 óra.
8. Ismétlés télen 1; nyáron 1 óra.
9. Által. és szervetlen vegytan télen 3 óra.
10. Szerves vegytan nyáron 5 óra.
11. Nemzetgazd. télen 3, nyáron 3 óra.
12. Állatboncz- és élettan télen 3 óra.

II. Ugyanezek adatnak a második fél évben is elő: nyáron.

III. Harmadik félévben.

1. Ásványtani gyakorlat télen 2 óra, nyáron 2 óra,
2. Állat- és növénytani gyakorlat télen 2 óra, nyáron 2 óra.
3. Természettani gyakorlat tél. 2 óra, nyár. 2 óra.
4. Időjárás tan. Égalj- és talajtan tél. 3 óra, nyár. 3 óra.
5. Gazd. vegytan tél. 2, nyár. 3 ó.
6. Gazd. iparüzlet t. 3. ny. 3 ó.
7. Állatélettani gyakorl. tél. 4 ó.

IV. és V. A gazd. szak tanfolyam alatt.

1. Gyakorl. mértan télben 2 óra, nyáron 2 óra.
2. Ásványtani gyak. t. 2, ny. 2 ó.
3. Állat és növényt. t. 2, ny. 2 ó.
4. Rovartan télben 1 óra.
5. A plg. törv. alapvonalai t. 3 ó.
6. Ált. gazd. és erdészett. tél. 2, nyár. 2 óra.
7. Üzlettan és könyvvitel tél. 2 ó.
8. Beeszlés tan nyáron 2 óra.
9. Növénytermelés tan tél. 3 óra.

10. Részletes növénynt. ny. 3 óra.
11. Rétmivelés nyárban 2 óra.
12. Szőlőmiv. és gyüm. ny. 3 ó.
13. Állategészségtan ny. 3 óra.
14. Állat küllemtan ny. 1. óra.
15. Patkolástan nyárban 1 óra.
16. Állattenyésztés :
Általános télb. 2 óra.
17. Részletes nyárb. 3 óra
18. Gyapjuisme télb. 2 óra.
19. Gazd. Gépészet télb. 2 óra.
20. Vitatkozás estvénekint 1 óra.

VI. A taneszközöket illetőleg:

A tanulóknak szabad használatára vannak engedve a műegyetem remek tudományos gyűjteményei, s tudományos műhelyei.

Ezenkívül a Landw. Centralstelle gyűjteményei, az intézet továbbá bir igen szép talajgyűjteménnyel; csontvázgyűjteménnyel és gazd. gépmintákkal.

Kirándulások egyes gazdaságokba ez intézetből is tétetnek nyárban minden 14 nap.

II. Az önálló gazdasági akademiák belső szervezetét tekintve:

Weichenstephanban

I g a z g a t ó : Dr. Wentz, a programm szerint.

I. Az intézet célja.

A tanulókat a mezei gazdaság terén, ugy a gyakorlatban, mint az elméleti ismeretekben, valamint a mezei gazd. mellék ágai- és ezzel összekötött iparüzletekben oly mérvben kiképezni, hogy azok még nagyobb gazdaságokat is kellőleg berendezni és kezelni képesek legyenek.

II. Felvételi feltételek.

- a) Betöltött 15 év.
- b) Kimutatása megfelelő előképzettségnek. — A mi az elő-

képzettséget illeti, szükséges, hogy az illető, ki felvétetni kíván legalább 2 évfolyamot végzett a realiskolában, vagy hogy az ipar iskolát sikerrel bevégezte legyen, — s mindkét esetben hiteles bizonyítványt kell felmutatni arról, hogy egy nagyobb gazdaságban 2 évet töltött mint gyakornok. Ujabb időben azonban egy gyakorlati előkészítő évfolyam is nyitvatván meg az intézetben, minden gyakorlati ismeret nélkül is vétetnek fel a tanulok. Ki aztán e gyakorlati előkészítő tanfolyamot bevégezte, az felvétetik a felsőbb elméleti tanfolyamra. Különben a gyakorlati tanfolyamra is ugyanazon iskolai képzettségi fokozat kívántatik a felvételnél, mint a felsőbb intézetben. Felvételi vizsgák nem tartatnak.

III. A tanfolyam tartama.

Két éves arra nézve, ki már gyakorlatban volt, s három éves annál, ki még a gyakorlat terén járatlan.

IV. Vizsgák kötele.

Ki bizonyítványt akar kapni, az intézet látogatásáról, annak a 2-ik év végén egy miniszteri biztos előtt vizsgát kell tenni. Ki azt nem állotta ki, nem kap absolutoriumot. A vizsga szó és írásbeli. Az év tartama alatt pedig minden tantárgyból hetenként ismétlések tartatnak, s ez alkalommal a tanárok a tapasztalt előmenetelt feljegyzik — ezen jegyzetek szolgálnak azután főleg alapul a vizsgák után kiadott absolutoriumokba jegyzett calculusokra nézve. A félévi tanfolyamok végén vizsgák tartatnak, melyek mindenkire kötelezők épen úgy, mint a hetenkinti ismétlések is.

A gyakorlati tanfolyam bevégeztével, a gyakorlati kézfogásokból s a gépek kezeléséből s állatok gondozása körüli eljárásból, vizsgát tenni minden tanuló köteles.

V. A tantárgyak s azokból hetenként tartani szokott előadások száma.

A) az első évi téli félévben.

1. A weichenstephani gazd. kezelés és könyvvezetés 2 óra.
2. Természettan 2 óra.
3. Talajtan. alagesöv. 4 óra.
4. A háziállatok boncz és élettana 4 óra.

5. Általános állattenyésztés 1 óra.
6. Vegytan 4 óra.
7. Erőműtan 2 óra.
8. Gazd. gépészet 5 óra.
9. Építészettan 1 óra.
10. Erdőmivelés 1 óra.
11. Vallástan 1. óra.
12. Gyümölcsisme, géprajz, terv készítés 2 óra.

B) nyári félévben.

1. Vegytan 4 óra.
  2. Növényterm. 2 óra.
  3. Weichenstephani gazd. kezelés 2 óra.
  4. Növénytan 2 óra.
  5. Erdőmivelés 1 óra.
  6. Által. állattenyésztés 4 óra.
  7. Mértan 2 óra.
  8. Építészet 1 óra.
  9. Vallástan 1 óra.
- Délutáni órákban gyakorlatok a különféle szakokban.

C) 2. évi téli félévben.

1. Részletes állattenyésztés 3 óra.
  2. Gazd. vonat. törvény. 2 óra.
  3. Gaz. ipartüzetek 4 óra.
  4. Részletes növényterm. 3 óra.
  5. Nemzetgazd. és üzlettan 4 óra.
  6. Erdészeti üzlettan 1 óra.
  7. Építészet 2 óra.
  8. Állatgyógyászat 1 óra.
  9. Gazd. könyvvezetés 2 óra.
  10. Vallástan 1 óra.
- Délutánonkint gyakorl. foglalkozás.

D) nyári félévben.

1. Erdőmivelés 1 óra.
2. Gazd. vonat. törv. 2 óra.
3. Gazd. ipartüzet 4 óra.
4. Becsléstan 2 óra.
5. Állattenyésztés 3 óra.

6. Állatgyógyászat 2 óra.
7. Ásványtan 1 óra.
8. Rétmivelés 2 óra.
9. Növényterm. 1 óra.

Délutánonkint gyakorl. foglalkozás.

A tanszakokat a leírt sorozatban köteles hallgatni mindenki vagyis szigorú iskolai rend tartatik fenn, s nincs egyetemi tan-szabadság.

A gyakorlati tanfolyamba felvett ifjak ezen gyakorlati év tartama alatt előadást nem hallgatnak, hanem köteleztetnek nap-lót viinni a gazd. menetéről, minden munkában, legyen az kézi vagy ígás egyiránt tartoznak részt venni. A gazd. menetéről vitt naplót azután az igazgató tanár átnézi, s ha hibás kijavítja, azon-kivül estve felolvasások tartatnak, szerződések feltevésében gya-korlatok s egyéb gazd. vágó tárgyak feletti viták folynak. Egy kettő a növendékek közül naponta részt veszen a gazd. felügye-let vezetésében is, és a történő eladások s vételeknél is, hogy e részben is tisztuljon fogalmok.

Télen át egy serfőzői tanfolyam is tartatik Weichenstephan-ban, ez gyakorlati és elméleti.

VI. Tanszközöket illetőleg.

Az intézettel egy 420 holdas gazd. van összekapcsolva, melyben az előkészítő tanfolyamot végző ifjak folyton gya-korlatban vannak. A gazd. vezetése az igazgató feladata s az egé-szen mint haszon gazdaság kezeltetik. A kezelésnél két segédvel rendelkezik az igazgató, és könyvvezetővel. Van azután egy nagyszerű sörház is az intézettel össze kapcsolva, hol télen át gyakorlatilag kiképezhetik magokat az ifjak. Van ez intézetnek szépen kezelt faiskolája, fűvészkertje. Kísérleti telke s igen szép tudományos gyűjteményei, melyek közül főleg az állat-élettani és bonczani preparatumokat kell, hogy kiemeljük.

Tartatnak excursiók is több ízben a nyári félév alatt, s az ez alkalommal látottakról a gyakorlati tanfolyam tanoncjai le-írást kötelesek készíteni s azt az igazgató tanárnak bemutatni.

Jelenleg egy nagyszerű kísérletet kezdettek az intézetben a földérő kimerülése tartamának kipuhatólása iránt.

VII. Az intézeti fiatalság ellátása.

A felső tanfolyam hallgatói az intézetben kapnak lakást, ételmezésökről azonban tetszésük szerint, az intézeti vendéglönsnél

vagy a közeli Freisingban gondoskodhatnak. Az intézetbe köteles minden tanuló estvéli 11 óráig visszatérni, s csak az intézet igazgatója engedelmével szabad bárkinck is tovább kimaradni. A felkelés szinte harangjeladásra történik.

A gyakorlati tanfolyam tanoncjai egy szobában vannak elhelyezve s úgy szállást mint élelmezést is benn az intézetben kapnak, bizonyos meghatározott díjért.

Hohenheimban.

Igazgató: Werner, a program szerint.

I. Az intézet célja.

1. A fiatal embereknek, kik a mezei gazd. és erdészeti tudományokból alapos ismeretet akarnak szerezni, nevezetesen jövődöbéli nagybirtokosoknak, felügyelőknek s bérlőknek: — alkalmat szolgáltatni mind azon ismeretek megszerzésére, melyek öket képesítsék eredménynyel gazdálkodni, s egyszersmind az újabb időszak követelte tudományos állást a társadalomban elfoglalni.

2. Jövendöbéli államhivatalnokoknak alkalmat szolgáltatni magoknak a mezei gazd. és erdészeti tudományokból részletes s alapos ismereteket szerezni.

3. Alkalmat szolgáltatni, magokat kiképezni olyanoknak is, kik jövődöben a mezei gazd. vagy erdészeti tudományokból tanárul akarnak fellépni.

4. Végre feladatául tüzte ki az intézet a mezei gazd. és erdészeti tudományok fejlesztésére kísérletek s irodalmi munkásság által közreműködni.

II. Felvételi feltételek.

A betöltött 18-ik év.

Feltételeztetik, hogy a magát felvétetni kívánó annyi előismeret és érettségi fokkal bir, miszerint az akadémiai előadásokat megérti. Felvételi vizsgák nem tartatnak.

III. A tanfolyam tartama.

A rendes tanfolyam a gazdák részére 4 félévre terjed az erdészek részére 4 $\frac{1}{2}$ félévre.

Különben mivel sokan csak egy évet töltenek az intézetben úgy a szak-, mint a segéd- és alaptudományok is egy év alatt mind előadatnak.

IV. Vizsgák tétele.

Minden félév végén tartatnak ugyan szó és írásbeli vizsgák, de ezekre senki semk ötleztetik, hanem tetszésétől függ minden-

kinek tenni vagy nem tenni, s az utolsó esetben csak látogatási bizonyítványt kap.

V. A tantárgyak s azokból hetenként tartatni szokott előadások száma.

Noha a tantárgyak egy év leforgása alatt mind tökéletesen előadatnak is, mind a mellett rendes tanszakok szerint vannak azok beosztva, de választani közülök — az egyetemi tanzsabadság szerint mindenkinek azt szabad a mit hallgatni akar.

Előadatnak pedig az intézetben az első félévben a szaktudományokból.

1. Általános növénytermelés és földmivelés.
2. Rétmivelés.
3. Általános állattenyésztés.

Második félévben.

1. Gazdasági géptan.
2. Részletes növénytermelés.
3. Juhtenyésztés és gyapjuisme.

Harmadik félévben.

1. Gazdasági üzlettan.
2. Gazdasági könyvvitel.
3. Hohenheimi gazd. kezelés.
4. Gazdasági iparüzlettan.

Negyedik félévben.

1. Komló és dohány termelés.
2. Zöldség- gyümölcs- termelés.
3. Lótenyésztés s küllem-tan.
4. Gazd. rendezés és becslés.

A segéd tudományokból első félévben.

1. Nemzetgazdaságtan.
2. Betűszám-tan.
3. Erőmű-tan.
3. Alkalm. természettan.
5. Általános szerves és szervetlen vegytan.
6. Földtanb. bevezetés.
7. Növénytan.

8. A házi állatok boncz- és élettana.
9. Gyógyszer isme.

Második félévben.

1. Szög- és gyakorló mértan.
2. Gazdasági vegytan.
3. Vegybontások kezelése.
4. Földtan
5. Állatgyógyászat.

Harmadik félévben.

1. Növény- boncz- és élettan.
2. Növények betegségei.
3. Patkolástan.

Negyedik félévben.

1. Gazdasági építészet.
2. Gazd. vonat. törvények.
3. Állattan.
4. Mikroszkopiai vizsgálat. gyakorlata.

VI. Taneszközöket illetőleg.

Az intézettel össze van kapcsolva 1000 württembergi morgen terjedelmű birtok és 7000 morgen erdő, s ujabban egy gazd. kísérleti telek.

A szarvasmarhatenyésztés kitűnő példányok által képviseltetik a birtokban.

Van terjedelmes fűvészkertje, gépgyára, a gazd. iparüzletekhez sörfőzés, szesz- és cukorgyártás és keményítő készítéshez készülékei. Kísérleti telke, vegytani műhelye s igen terjedelmes tudományos gyűjteményei, melyek közül főleg a gépminta gyűjtemény, a talaj, mag, állattani gyűjtemény érdemelnek emilitést első helyen.

A gazd. kezelését az igazgató vezeti két segéd és egy könyvvezetővel.

VII. Az intézeti fiatalság ellátása.

A tanulók kötelesek szobát az intézetben fogadni, de élelmezésükről tetszés szerint gondoskodhatnak.

A tanrendszer szabad lévén csak igen kevesen töltenek 2 félévnél többet az intézetben.

Proskauban.

Igazgató : Dr Settegast, a programm szerint.

I. Az intézet célja.

Alkalmat szolgáltatni a kezdő gazdáknak oly foku szakismeretet szerezni, hogy jövendőbeli pályáikon eredménynyel működhessenek.

Továbbá oly tanulóknak, kiknek jövendőbeli pályájuk megkívánja, hogy a gazd. kezeléssel megismerkedjenek, alkalmat nyújtani ez ismereteket megszerezhetni. Végre czélul tűzte ki az intézet a mennyire módjában van és erejéből telik, szóval és írásban, valamint tudományos és példás gazd. kezelés által az okszerű gazd. eszméket terjeszteni.

II. Felvételi feltételek.

Nem követeltetik valamely bizonyos iskolai képzettségi fokozat, de feltételeztetik, hogy a magát felvétetni kívánó oly képzettséggel bírjon, miszerint az akadémiai előadásokat haszonnal hallgathassa, s szükséges, hogy a gyakorlattal is ismerős legyen, mert csak ez esetben képes az előadások nagyrészét megérteni. Felvételi vizsgák is tartatnak.

III. A tanfolyam tartama.

A tantárgyak alapos tanulmányozhatása legalább 4 félévnek az intézetbeni töltését követeli, de ki az alapismeretekben járatlan, jól teszi ha 5—6 félévet tölt az intézetben.

IV. Vizsgák tétele.

Ha valaki vizsgát akar tenni, köteles azt előre bejelenteni, s hogy valaki érvényes vizsgát tehessen, kell, hogy 4 félévet töltött legyen az intézetben. Vizsgát tenni azonban általában véve a tanulók nem köteleztetnek.

V. A tantárgyak s az azokból hetenként tartatni szokott előadások száma.

Mindenkinek tetszésétől függ az intézetben addig maradni, meddig akar, s a tantárgyakat is tetszése szerint választhatja meg, s a félévekre való beosztása a tantárgyaknak, csupán a hallgatók könnyebb tájékozása végett történik.

I. A gazdasági tudományok közül előadottnak hetenkint :

	a téli félévben.	a nyári
1. Nemzetgazd.	4 óra	4 óra
2. Üzlettan	2 „	3 „
3. Tervkészítés	1 „	— „
4. Könyvvezetés	1 „	— „
5. Becslés tan	— „	1 „
6. Gazd. szépész.	1 „	— „
7. Által. földmiv. és növényterm.	2 „	3 „
8. Részletes növ. termelés . . .	1 „	1 „
9. Alagsövezés	— „	1 „
10. Iparnövényt.	— „	1 „
11. Rétmivelés	1 „	— „
12. Szől. zölös. t.	1 „	— „
13. Gazd. gépész	1 „	2 „
14. Által. állatt.	1 „	2 „
15. Takarmányz.	— „	1 „
16. Lóisme	— „	1 „
17. Sely. és méh tenyésztés . . .	— „	2 „
18. Erdőmivelés	— „	2 „
19. Lótenyésztés	1 „	— „
20. Szarvasm. t.	2 „	— „
21. Juh tenyészt. gyapju isme . .	2 „	— „
22. Osztályozás	2 „	— „
23. Sartésteny.	1 „	— „
24. Erdőbecslés	2 „	— „

II. Alap és segédtudományok hetenként :

	a téli félévben.	a nyári
1. Szervetl. vegyt.	4 „	— „
2. Szerv. éz gazd.	— „	4 „
3. Vegybontások	— „	1 „
4. Alkalmazott természettan . .	4 „	5 „
5. Földisme	— „	4 „
6. Időjárástan	1 „	— „
7. Növénytan	— „	4 „
8. Növény-boncz- és vegytan . .	4 „	— „
9. Asványtan	2 „	— „

10. Föld és talajt.	— óra	3 óra
11. Házi állatok természetrajz	— „	1 „
12. Házi állatok élettana	2 „	— „
13. Nemezés és kifejlődés élett.	— „	2 „
14. Gazd. iparúzl.	— „	2 „
15. Állatbonczt.	— „	3 „
16. „ egészségtan	— „	1 „
17. Állatgyógy.	— „	3 „
18. Patkolástan	— „	1 „
19. Építészet	2 „	1 „
20. Erőműtan	4 „	— „
21. Mértan.	2 „	— „

VI. Taneszközöket illetőleg.

Az intézettel a 3 majorra osztott m. e. 2000 holdnyi Proszkau urad. van összekapcsolva, mely mint haszon-gazdaság kezeltek. Van a birtokon egy szeszgyár, sörház és téglagyár, kendergyártó műhely. Ezen évben az intézettől m. e. 10 percnyi távolra egy nagyszerű pomologiai intézet állítottatott fel. Bir az intézet egy nagyobb kiterjedésű m. e. — 10 morgen kísérleti tételekkel, melynek külön felügyelője van. Vannak szép tudományos gyűjteményei, vegytani műhelye, hol a fiatalság magát gyakorolja — de legnagyobb szerű gyapju gyűjteménye — s egyáltalában állattenyésztés terén, de főleg a juhászatban az intézet sok kitűnőt mutat fel, a majorok mindegyikén más és más fajta állatok levén nyájban fel állítva. Vanugyanis Electoral Negretti és Southdown nyája, s ezen kívül egy falkában kísérletekre, felmutatásra, s tanulmányozásra m. e. 14 fajtából álló juhnyája. A tehenészet hollandi fajta.

VII. Az intézeti fiatalság ellátása.

Az intézeti fiatalság se ellátása se élelmezés tekintetében nem függ az intézettől.

Tetschen-Libwerdben.

Igazgató: Dr. Gohren, a programm szerint.

I. Az intézet célja.

Azon ifjakat, kik megfelelő elméleti és gyakorlati előképzettséggel bírnak, és alapos szakismeretet akarnak szerezni, el-

látni, — általános művelődésükre is figyelmet fordítva — mind azon elméleti tudományos és gyakorlati ismeretekkel, melyek egy nagyobb gazdaság vezetésére szükségesek.

II. Felvételi feltételek.

Betöltött 17 év.

Jó sikerrel végzett reál vagy algymnasium.

Legalább egy évi gyakorlat, ki e kellékekkel nem bír annak, ha felvétetni kíván felvételi vizsgát kell tenni.

III. A tanfolyam tartama.

A teljes tanfolyam 3 éves, — az első két év az általános gazd. tudományokbani jártasság megszerzésére szolgál, a harmadik év a gazd. kezelésé, és gazd. iparüzletek körüli ismeretek gyűjtésére fordítatik.

IV. Vizsgák tétele.

A tanulók akár 2, akár 3 évet töltsenek az intézetben, el- távoztukkor vizsgát tenni kötelesek, ha egyáltalában bizonyítványt kapni akarnak. Azonkívül vannak hetenként repetitoriumok.

V. A tantárgyak s azokból hetenként tartatni szokott előadások száma.

Az intézetbe csak 2, vagy 3 évre vétetnek fel a tanulók, és ekkor az előirt tantárgyakat mind kötelesek hallgatni.

Előadatok pedig a gazd. tudományokból az első évben :

	télen	nyáron
1. Ált. részletes növénytermelés	2 óra	2 óra
2. Ált. állatteny.	1 „	1 „
3. Libwerdi gazd. kezelés	1 „	1 „

Második évben :

1. Részletes növ. termelés	2 óra	2 óra
2. Rétmivelés	1 „	— „
3. Részl. állatt.	2 „	2 „
4. Lóisme	— „	2 „
5. Üzlettan	4 „	3 „
6. Libwerdi gazd. kezelés	2 „	1 „

Harmadik évben :

1. Üzlettan	1 óra	3 óra
2. Gazd. kezelés becslés	6 „	6 „

3. Telkesítés	6 óra	6 óra
4. Gazd. encyclop.	1 „	1 „

Az alap és segéd tudományok közül az első évben.

	télben	nyárban.
1. Ásványtan	1 óra	2 óra
2. Állattan	1 „	1 „
3. Növénytan	1 „	1 „
4. Természettan	2 „	3 „
5. Ált. vegytan	3 „	3 „
6. Betűszám tan	4 „	— „
7. Mértan	— „	4 „
8. Erdőszet	1 „	1 „
9. Építészet	2 „	2 „

Második évben:

1. Gazd. iparüzlet	2 óra	2 óra
2. Gyakorl. földm.	1 „	1 „
3. Erdőszet	1 „	1 „
4. Gyümölcstan.	1 „	2 „
5. Építészet	2 „	2 „
6. Állatgyógyász.	2 „	2 „
7. Patkolástan	— „	1 „

Harmadik évben:

1. Gazd. vonat. t.	2 óra	2 óra
----------------------------	-----------------	-------

A tanulók azonkívül gyakorolják magokat a kézi munkák és gépek kezelésében, főleg délutánonkint.

VI. A taneszközöket illetőleg.

Az intézettel a libwerdi 406 kat. holdterületű birtok van összekapcsolva, mely noha mint haszon-gazdaság van is kezelve, mind az által minden okszerű javítás megtéetetik. S a 3. éves hallgatók benne mint gyakornokok vannak egészen alkalmazva hogy a kezelést elsajátíthassák. Az állattenyésztés igen szépen virázik az intézettel összekötött gazdaságban, és pedig ugy a juh, mint szarvasmarha és sertés tenyésztés. A gyümölcsfa teny. pedig óriás mérvű. Részint sorokban, részint a tag szélén több mint 37,000 drb. áll, főleg szilva és alma s 1859—1864 átlagban 9327 frtot hozott be. Sör, szesz és téglagyára az uradalomnak szintén nagyszerű. Van terjedelmes komló-telepje és igen szép tudományos gyűjteményei, főleg pedig gazdag maggyűjteménye.

VII. Az intézeti fiatalság ellátása.

Az intézeti fiatalság ellátást egy meghatározott díjért — t. i. lakást és ételmezést — benn az intézetben kap.

III. Földmives iskolák.

A földmives iskolák közül Németországban csupán kettőt, a hohenheimit és karlsruheit volt alkalmunk meglátogatni és tanulmányozhatni. Ezek közül:

1) *a hohenheimi* a felsőbb gazd. intézet igazgatójának vezetése alatt áll. Elméleti oktatást azonban a nevéndékek egy, egyedül e célra kinevezett tanártól nyernek. A gyakorlati munkáknál vezetésükkel a gazd. felügyelő van megbízva, ki egyzersmind az igazgató főfelügyelete s vezérlete mellett, az intézethez tartozó birtokok kezelését is viszi.

Felvételi feltételek. Betöltött 17 év, ép test, jó egészség, s hogy az illető írni, olvasni s számolni tudjon, különben előleges felvételi vizsgát tartoznak tenni, s ezen felvételi vizsga évenként Hohenheimban szokott megtartatni, s itt teszik le a vizsgát mindazon nevéndékek, kik a négy Württembergben létező földmivelési iskola bármelyikébe akarnak felvétetni. (Hohenheim, Elvangelen, Kirchberg és Ochsenhausen). A felvételre alkalmas nevéndékek nevei azután a Landw. Centralstelle elébe terjesztetnek fel, s ez dönti el, kik lesznek felveendőek a felterjesztettek közül. A felvett növendékek száma, Hohenheim részére évenként 10, s főleg arra van figyelem, hogy csak parasztgazdák fiai véteessenek fel.

A tanfolyam tartama 3 év. A növendékek sem tandíjt, sem pedig ellátásokért nem fizetnek, mindezt ingyen nyerik, s az összes költségeket a kormány viseli, ki azonban elutasíttatik, vagy a 3 évnél előbb elhagyja az iskolát, köteles az első évi ellátásért utólagosan 150 ft., a második évért 100 ft., s a 3-ik éviért 50 frt. fizetni, s ennek lefizetésére a szülők kötelezik magukat írásban, gyermekeik felvétele alkalmával. A növendékek minden a gazdaságnál előforduló munkákban részt vesznek, a harmadik évben azonban már főleg csak mint napszámos felügyelők alkalmaztatnak. A munka idő tart nyáron 10 órán át, télben 8 órán át, aratáskor ellenben egész 11—12 óra tartamig is.

A vizsgák minden félév végén s a három év befejezésekor újra tartatnak.

Az elméleti oktatásra hetenkint nyárban 4 óra fordittatik, télben 1—2 órát ad az állatorvos még ezenkívül, főleg patkolásból és érvágás kezeléséről. Estvénkint és esős időben, ha ktinn nincs dolog repetitoriumok tartatnak.

A tanterv következő:

- I. Földmívelés s növénytermelés:*
- a) éghajlattan,
  - b) talajtan,
  - c) által. és részl. növényt.
  - d) gyümölcstenyészt.
  - e) rétmívelés.
  - f) vetésforgásról.]

- II. Gazd. ipar:*
- a) tejjgazdaság,
  - b) szőlőmívelés s borkezelés,
  - c) kender s lengyártás,
  - d) sajt készítés,
  - e) kosárkötés.

III. Kisgazdaság rendezése és számvitel.

- IV. Segéd tudományok:*
- irálytan,
  - számtan,
  - földmérés.

V. Állatgyógyászat és gazd. háziállatok természetrajza.

A hohenheimi földmives iskolának vezetését, igazgatását a mint fentebb említettük, a gazd. akademia igazgatója viszi — s mondtuk, hogy a hohenheimi földmives iskolán kívül a kis Württembergben még 3 földmives iskola létezik. Ezek sajátos, némileg a franciaországi földmives iskolákhoz (ferme école) hasonló szervezettel bírnak. Ez intézetek, ha vesszük félig magány, félig államintézeteknek tekinthetők a mennyiben a nevezett földmives iskolák igazgatója csupán mint privat ember bérelt azon birtokot, hol a földmives iskola van, saját tetszése és belátása szerint gazdálkodik azon, s használja fel a nevéndékek kézi munkáját, kik neki semmit se fizetnek az ellátásért, s kikért ellátási díjt az állam sem fizet, hanem felvételik, hogy azok élelmüket, munkájukkal kiérdemlik — de viszont azért hogy az igazgató — e nevéndékeknek utmutatást ad a gyakorlati munkák kivitelénél s előadást tart a gazd. tudományokból,

s felügyel az intézetre kap m. e. tandíjjal s igazgatói fizetésül 1200 ft., azonkívül tart a kormány mellette egy tanárt, ki a segédtudományokat adja elő, s egy kertészt, ki viszont a gyümölcsfatenyésztés és szőlőmivelés s zöldségtermelésre oktatja a nevéndékeket. Az intézet első felszerelésénél azonban a kormány segílyt nyújtott. S most e bérletek egyik igazgatóról a másikra szállottak át például Kirchbergben, miután a volt kirchbergi igazgató hohenheimi igazgatónak választatott, miből az is kitűnik, hogy azon földmives iskolák igazgatójánál miféle képességet követel az állam, midőn annak igazgatóját — a hohenheimi gazd. akademia igazgatójává hívta meg s nevezte ki. És ezen szervezet behozatala óta — épen a hohenheimi igazgató szavai szerint virágoznak a földmives iskolák, s évenként fölös számú növendékek jelentkeznek!!!

2) *A második általunk meglátogatott földmives iskola a karlsruhei, mely Garten és Ackerbauschule* elnevezéssel bir. Ez intézet igazgatója Dr. Rau, kormánytanácsos.

Csak belföldiek vétetnek fel, előleges felvételi vizsga le-tétele után.

A tanfolyam 2 éves, s a felvett növendéknek tetszésétől függ, magát kertészsze vagy fölömivessé képezni. A tandíj és élelemért járó fizetés az első évben 85 ft., a másodikban 50 ft. A birtok, melyen az intézet felállittatott 110 bádeni Morgen, mely az állam tulajdona. Az intézet ily szervezettel még csak 2 éve bir, s márig is szép mintaszerű épületekkel s szép gyűjteményekkel van ellátva. A nevéndékek minden munkát maguk végeznek, s a mi utánzásra legméltóbb ez intézetnél, az, hogy itt a mezei kertészkedésben (Feldgenußseban) is oktatást nyernek a fiuk, mi egy kis gazdára nézve felette fontos, mert kis birtokáról aránylag csak ez által képes nagyobb jövedelmet előteremteni.

Elemi oktatásra télben 2, nyárban 3 óra fordittatik naponta.

A gyakorlati oktatást a birtok gazdatisztje s kertésze végzi, az elméletit két tanár.

Legujabban ez intézettel egy vegytani kísérleti állomás is van összekapcsolva.

IV. Téli estvéli gazd. iskolák

Azon intézmények között végre, melyek által a kormányok Németországban a földmives nép között is igyekeznek terjeszteni az okszerű földmivelés elveit, s általában a gazd. tudományokat; első helyen állanak a földmives iskolákkal közel rokon *téli estvéli iskolák*, melyeket főleg a badeni és hesseni hercegségekben található legnagyobb számmal, s hol ezek ma már a földmives iskolák helyére léptek, miután azt állítják az intézetek pártolói, — és Badenben és a Rajna vidékén nem alap nélkül, miután itt a gyakorlat már igen magas fokon áll, — hogy ott a földmivesnek nem a gyakorlati, hanem az elméleti téren van az oktatásra nagyobb szüksége.

Az elemi iskolai tantárgyak közé a mezőgazdaság tanát sohol sem találtuk Németországban felvéve, s csupán olvasókönyvül használtatik némely iskolákban egy oly mű, melyben a mezei gazdasági foglalkozás s a mezei gazdaság főbb elvei leírva. Véleményünk szerint, hogy a tantárgyak közé a mezei gazdaság az elemi iskolákba nincsenek felvéve igen helyesen történik, a mennyiben az elemi iskolák célja a fő alapismerteknek s nem szakismereteknek a tenyésztése, melyek már mindig bizonyos fokú alapismereteket feltételeznek, s ezek nélkül meg sem is érthetők. Igen is helyesnek tartjuk tehát s követésre méltónak azt, hogy a földmivesek között az okszerű földmivelés elveinek terjesztésére Németországban az állam nem az elemi iskolákban a gazdaságtannak felvétele által, hanem a már az elemi iskolát végzett s gyakorlatban is megfordult fiatal földmivesek között, a téli estvéli gazdasági iskolák által igyekeznek hatni.

A tanfolyam a téli estvéli iskoláknál 2 téli félévén át tart, nov. 1-től márcz. végeig, akkor t. i. midőn a földmives a mezei munkától leginkább reá ér eltávozni tűzhelyétől. Az első télen főleg azon tantárgyak adatnak elő, melyek előkészítőek, a második téli félévben pedig azután a szigoruan vett szaktudományok. Badeni hercegségben ily *téli estvéli iskola* már 3 van életbe léptetve, s fokozatosan 11-re lesz azok száma felszaporítva, úgy, hogy 1867⁷/₈ telén már 5 lesz működésben. S Dr. Rau kormánytanácsos ur szavai szerint ezen intézetek a legszebb sikert igérik. A tandíj egy-egy félévre Badenben 10 ft., Hessenben egy félév

25 ft., a másodikban 15 ft., — s a tanárok. kik télen át ez intézeteket vezetik — s kik mellé a többi tanárok csak óra számra vétetnek fel a reál vagy más polgári iskoláktól — nyáron át ismét mint vándor tanárok működnek, kiknek azonban az időszak alatt nem csak előadásokat feladata tartani, hanem kötelesek a miniszteriumnak az általok beutazott vidékeknek gazdasági állásáról, s a netán szükséges javítások mikénti kiviteléről jelentést és tervet adni. Utasításul van adva e vándortanároknak szintén az is, hogy a merre járnak buzdítsák a gazdákat, gazdasági egyletek alakítására, s hol arra hajlam mutatkozik, szervezzék is azokat rögtön, továbbá hassanak az egyes községekben az ugy nevezett — Landwirth. freiwillige Fortbildungsschule — gazd. önképző iskolák létrehozására, melyeknek száma például Württembergben 1863-ig 467-re ment. Végre szállítsák, buzdítsák a népet gazd. olvasó egyletek és estvéli gazdasági gyűldék — (Abend-Versammlungen) alakítására. Szóval oly szép és nemes s messze kiható feladata van egy ily tanárnak, miszerint nem csuda, hogy az újabb időben akadémiai tanárok is fogadtak el ily állomásokat. Az ily tanárok fizetése 1200—1600 ezüst forint s utazási díj.

A téli estvéli gazd. iskolákban csupán csak elméleti előadások tartatnak, naponta 6 óra. Hogy pedig mily tantárgyak adatnak elő: ime közöljük a darmstadti téli gazd. iskola tervét. Előadatnak:

	1. télen	2. télen
Német nyelv s iránytan hetenkint	4 óra	2 óra
Szép írás	2 „	— „
Számítan	4 „	— „
Mértan	4 „	2 „
Történet- és földleírás	3 „	1 „
Gazdasági természetrajz	3 „	2 „
Természettan	2 „	2 „
Vegytan	4 „	4 „
Állat-boncz- és élettan	2 „	2 „
Gazdasági számvezetés	— „	2 „
Gazdasági ipar	— „	2 „
Által. növényterm. és állattenyésztés	6 „	— „
Részletes növényterm. és állatteny.	— „	6 „
Könyvvezetés	— „	2 „

Rétmiv. és gazd. gépészet, alagsöv.	—	"	3	"
Lejtmérés, földmérés	—	"	4	"
Repetitorium	2	"	2	"

A tanulók csupán földmives gazdák fiai — magok gondoskodnak élelem és szállásról, de azoknak vendéglőben lakni tiltva van, s estvénkint kötelesek az iskola helyiségben összejönni, hol azután zene, ének, vitatkozások s felolvasásokkal töltik az időt, s hol a főtanár szintén mindég jelen van.

A második félév végén vizsgát tesznek, s ki jól kiállotta azt, felvétetik a magasabb gazd. tanfolyamba, mely Darmstadban a politechnikummal össze van kötve, s szintén csupán elmélet-tanfolyam.

Wormsban Dr. Schneider e téli estvéli gazd. iskolához egészen hasonló intézettel bír, hol azonban már jobb módu föld birtokosok fiai vétetnek fel, kik t. i. iskolákat végeztek. Itt azután már a tantárgyak terjedelmesebben adatnak elő, s az igazgató, kinek az privat vállalata, intézetét Landw. akademiának nevezi. Ez intézetnél a téli 5 hó alatt 10 tanár tart előadásokat.

Sokkal több figyelmet érdemel azonban ezen téli félévi tanfolyamnál az ugyan ez intézetben a nyári félév alatt berendezett tanfolyam, mikor t. i. ott fiatal gazdasszonyok nyernek oktatást Dr. Schneider ugyanis egy gazdasszony képző intézetet nyitot. ezelőtt 2 évvel, és pedig oly jó sikerrel, hogy ottlétünk alatt is 17 fiatal nőt, — többnyire a közeli földbirtokosok leányait -- találtunk az intézetben. Előadások tartatnak pedig — a vegytanból, zöldségtermelésből, tyuktenyésztésből, egészségtanból, tejkezelésről s a piaczi vásárlások körüli eljárásról. Azonkívül főzés, sütés, mosás gyakorlatilag. Az intézet még igen fiatal, de az eszmét — t. i. a nőket is megismertetni azon dolgokkal, melyekkel a háztartásnál naponta érintkeznek, s azon jelenségekkel, melyek őket folytonosan körül veszik gazdasszonyi foglalkozásaik közben — szóval reásegíteni őket is tudományos ismeretére igenis fontos hivatásuk s foglalkozásuknak; — azt sokkal nagyobb horderejűnek tartjuk, semhogy az a feletti komoly gondolkozást, azoknak, kiket az megillet, a legmelegebben figyelmökbe ne ajánlanók.

V. Gazd. különleges szakiskolák.

A mezei gazdaság egyes különleges ágai számára felállított intézetek közül szintén kettőt volt alkalmunk megtekinthetni. Dr. Lukas pomologiai intézetét Reutlingenben, s az alsó-ausztriai szőlőmivelési iskolát Klosterneuburgban.

1) Reutlingenben a tanfolyam azok számára, kik már kertészettel foglalkoztak 2 éves — kik pedig azzal még nem foglalkoztak, 3 éves.

Az intézet célja azon kertészeknek, kik magokat a kertészet egyes ágaiban tudományosan kiképezni akarják, erre alkalmat szolgáltatni.

Előadottnak pedig :

- 1) Általános növénytermelés.
- 2) Gyümölcsfa tenyésztés, azok gondozása és metszése.
- 3) A mezőgazd. encyclopediája.
- 4) Szőlőmivelés.
- 5) Zöldségtermelés.
- 6) Növénytan.
- 7) Vegytan.
- 8) Rovartan.
- 9) Könyvvezetés.
- 10) Méhtenyésztés.
- 11) Gyümölcsrajz.
- 12) Diszkertészeti terv. készítése.
- 13) Gyümölcsisme.

Elméleti előadások nyárban 2—3 óra, télben 4 órán át tartatnak naponta. A tandíj az 1 évben 52 ft, félévre, — a második évben 35 frt félévre, élelmezésért havonként 11 frt 24 kr. A második és harmadik évben a munkadíj ebből leszámítatik, mi tesz naponta télben 10 krt, nyárban 12 krt. A tanfolyam bevégeztével vizsgák tartatnak.

Ezenkívül nyárban külön három havi tanfolyam nyitattik évenként a faőröknek, és tavasszal a fametszésből szintén tartatnak külön előadások oly kertészek számára, kik csak néhány hónapot akarnak az intézetben tölteni.

Az intézet igen szép tudományos gyűjteményekkel bir, azon-

kivül egy terjedelmes gyümölcskerttel, mely főleg alakfákban egyike a leggazdagabbaknak Németországban.

Igen gyakorlati eljárásnak találtuk azt, hogy a 3-ik évben minden növendéknek egy darabot jelölnek ki munkáltatásra a faiskolából, s az abban — a nélkül, hogy erre utasítást várna, köteles minden kapálást, tisztítást, metszést a maga idejében megtenni. Utólagosan azután ezen darabokat a főkertész átvizsgálja s az eredményt feljegyzi. Ez a gyakorlati vizsga, a mi tehát egész éven át tart. Az elméleti vizsga pedig abból áll, hogy minden tanuló kap 50—100 kérdést írásban a különféle tantárgyakból s erre a feleletet köteles szintén írásban kidolgozni. Az eredmény azután a bizonyítványban beléveztetetik.

2) Az alsó-ausztriai, klosterneuburgi szőlőmivelségi iskola Bárá Babó vezetése alatt áll, s az intézetben véle együtt 3 tanár van és 3 munkás, vinezellér, kádár és kertész alkalmazva.

A tanoncok száma 24, tehát évenként 12 vétetik fel.

A tanfolyam két éves, s a felvétel csak előleges vizsga után történik : Írás, olvasás és számtanból.

A tanulók benn az intézetben laknak, és láttatnak el mindennel évenként 100 frt díjért, de a melybe már a munkadíj is bele van értve. Hospitansok is felvétetnek 36 frt tandíj fizetés mellett az első s 20 frt tandíj fizetés mellett a 2-dik évben, de ezek is kötelesek a rendes tanoncokkal együtt minden munkát teljesíteni, a két éves tanfolyamot végezni, s minden előadásra részt venni.

Elméleti előadásokra télben 3, nyáron 2 óra fordítottak naponta.

Az előadott tantárgyak :

1. Szőlőmiveltés.
2. Gyümölcsstenyésztés.
3. Mezőgazdaság.
4. Könyvvezetés.
5. Lejtmérés.
6. Tervkészítés és rajzolás.
7. Zöldségtermelés.
8. Selyemtenyésztés.
9. Vallástan.

Viszágák minden év végén tartatnak, és minden növendékre kötelezők.

Az intézet igen szép tudományos gyűjtemények birtokában van. — Azonkívül össze van az intézettel egy 10 holdas terjedelmű kísérleti szőlőtelep kapcsolva, melyet a nevendékek kötelesek egészen bemunkálni. Van e kísérleti szőlőben m. e. 1000 faj és ezek között m. e. 100 asztali faj per 20 töke. Kísérletek a trágyázást s az ültetés és metszés különböző módjait illetőleg folyton tétetnek, jelenleg 40 féle metszési mód van ott képviselve. Van az intézetnek még nagyszerű pomologiai gyűjteménye is, m. e. 3 hold terjedelmű, — itt az utak mellett, természetes alakra mivelve találhatóak a különféle gyümölcsfajok számtalan változványai, míg magok a táblák törpe fákkal vannak beültetve — ez képezi a törzskertet. Azonkívül terület még el a terjedelmes faiskola, hol évenként m. e. 40—50,000 fa nemesítetik, és m. e. 4000 törpe fa. Van az intézetnek mintapincéje és külön palackozó helyisége s az ugynevezett Au-ban szőlőgyökerezettője m. e. 4—5 holdas, hol a selyemtenyésztési helyiség is található, mely azonban még csak 1867-ben épült. E gyökereztető kertben, terjedelmes eperfa sövény ültetvények találhatóak.

Ha ez intézetnek berendezését, szervezetét, de még szerencsés helyzetét is tekintjük, valóban elmondhatjuk róla, hogy az minden tekintetben kitűnő, s mintául vehető fel az ilyeszerű intézetek felállításánál. S miután egyes vinczellér- s pinczemesterekben oly nagy a szükség nálunk még mai nap is, német ajku hazánkfiainak ez intézetnél jobbat nem ajánlhatunk.

Még egyet kell ez intézetet illetőleg felemlíteni, azt t. i., hogy az gyümölcsfáit csaknem fele áron adja mint az orsz. gazd. egyesület budai hasonezélu intézete, tudniillik 10—20 kron darabját, míg Budán ez 25—35 kron árultatik, nem csuda azután, hogy míg a budai intézet a mult években árveréshez folyamodott, hogy felszaporodott gyümölcsfáin tultegyen, addig a klosterneuburgi intézet alig képes a megrendeléseknek eleget tenni, 2—3 ezer forintot kap Magyarországból évenként gyümölcsfa és szőlővesszőkért, a mint ezt maga az igazgató bevallotta.

Schvajczban csupán földmives iskolák vannak, ezek azonban nem hasonlók a németországiakhoz, hanem mintegy közepett állanak a gazd. akadémiák és földmives-iskolák között, mivel a felvételi feltételek között az áll, hogy a felvételre megkívántatik, miszerint valaki a berni primár iskolát — Bernische Primär-Schule — végezte legyen, s hogy e primár iskola alatt

nem a németországi falusi iskolákhoz hasonló iskola értetik, mutatja az, miszerint a felvételi vizsgánál a magát felvétetni kívánó ifjunak a természettanból (Phisik), azonkívül a számtan, mértan, természetrajz s szabad kézi és geometriai rajzból is kell ismereteit kimutatni.

Egy ily intézet *Zellikofen* mellett *auf der Rütli* fekszik, s melyet Baselből Bernnek menve, látogattunk meg.

A felvételi feltételeket már elmondottuk.

A tanfoly. 3 éves. Az első év az előkészítő tanfolyam, főleg azok kedvéért van szervezve, kik a német nyelvben nem eléggé jártasak, vagy az előismeretekben gyengék. Azonban a gyakorlatban együtt dolgoznak ezek is a másod és harmad éve-
sekkel. Berni kantonból való ifjak évenként 300 frankot, nem a kantonból valók 450 frankot fizetnek, ki csak néhány hónapra látogatja meg az intézetet, az fizet havonként 60 —80 frankot. A növendékek benn az intézetben laknak, s minden ellátást ott kapnak.

A tantárgyak, melyek előadatnak, következők :

Betűszámán.

Természetrajz.

Földmivelés és növénytermelés.

Erdőmivelés.

Üzlettan.

Vegytan.

Berni mezei törvény.

A berni kanton gazd. és erdészeti statistikája.

Állattenyésztés.

Gazd. ipar közül a sajtkészítés gyakorlatilag.

E tantárgyakat 4 tanár adja elő, a gyakorlatba pedig két gazdatiszt vezeti be a növendékeket.

Nyárban 8 óra külső munkára s 4 óra elméleti előadásokra van szána. Télben kül munkára 4—5 óra, elméleti előadásokra 5—6 óra. Lehetőleg minden munkát maguk a tanulók végezzék. S a könyvvezetést is ők látják el.

Vizsgák minden év végén tartatnak, és mindenkire köte-

Az intézettel összekapcsolt birtok 140 Juhart. A tudományos és gazd. gyűjtemények elégségesek.

Ez intézettel egy sajtgyártási tanfolyam is össze van kap-

csolva, melynek látogatói gyakorlatra egy sajtkészítő társulat sajtgyártó helyiségébe küldetnek, mely az intézettől m. e. 10 percznyi távolra esik. Ezen tanfolyamra külön is felvétetnek növendékek.

Ily sajtgyártó társulatok Schwajczban számosak léteznek s ugy vannak szervezve, hogy az egyes kisebb birtokosok, naponta beadják a termelt tejet, mi fel lesz jegyezve, s az így sok kis gazdától összejött tejből azután egy a társulat által fizetett s száztóliban részesülő sajtos készíti egy arra berendezett helyiségben a sajtot, mikor azután az ideje elérkezett, e sajtok eladatnak s a bejött pénzen azon arányban osztóznak a társulat tagjai, a mint ki mennyi tejet adott be azon idő alatt.

Franciaországban kétféle gazd. intézetek vannak, t. i. Ecoles imperiales d'agriculture) császári gazd. iskolák, s (Ferme écoles) földmives iskolák, mind ezek, mind amazok, az egész országban tökéletesen egyenlően vannak szervezve. Császári gazd. iskola van összesen 3, földmives iskola eddig 49.

A császári gazd. iskolák közül kettőt látogattunk meg La-Saulsaie-t és Grignon-t.

Az intézetekbe csak benn lakó növendékek vétetnek fel, s csak francziák. Ha külföldi akar felvétetni, a miniszteriumhoz kell folyamodnia, s ha felvétetik, a miniszterium jelöli azután ki, hogy melyikben a 3 intézet közül hallgathatja a tanfolyamot.

A belföldieknek is folyamodni kell a felvételért, a közmunka, keresk. és gazd. miniszteriumhoz, s e folyamodásban ki kell tenni, hogy hány éves a folyamodó, be volt-e oltva, s ezt orvosi bizonyítvánnyal igazolni, jó magaviseletéről pedig a kerületi főnök (Maire)-től kell igazolványt a folyamadáshoz csatolni. Ezenkívül bélyeges papírra egy kötelezvényt kell a szülőknek, vagy gondnoknak kiállítani arról, hogy ha a folyamodó felvétetik, érette rendesen fognak fizetni, s e kötelezvénynek formula-re-ja — a programmban is benn van.

A folyamadók azonban egy a miniszteriumtól kinevezett Jury előtt felvételi vizsgát tesznek s csak ki ezt jól kiállotta, vétetik fel, és pedig csak bizonyos meghatározott számban minden intézetbe.

A tanfolyam 3 éves.

Minden év végén vizsgák tartatnak, s ki az első évben a

vizsgát ki nem állotta, az az intézetből kizáratik, és fel sem is vétetik többé egyik intézetbe sem.

A tantárgyak :

Természettan }
Vegyten } a gazd. alkalmazva.
Földtan }

Mezőgazd. tan.

Állattan és állattenyésztés.

Erdészet.

Növénytan.

Nemzetgazd. és gazd. vonat. törv.

Erdőműtan s gyakorlati kezelése a gépeknek.

A vegytani vizsgálatok begyakorlására igen nagy gond fordítatik, főleg Grignonban.

A hallgatandó tantárgyak minden évre elő vannak írva, s az elméleti oktatást 7 rendes tanár és 7 correpetitor vezetik. Az igazgató csupán a jószág kezelését viszi és semmiféle tantárgyat nem ad elő.

Az előadás módja az, hogy rendszeren délelőtt a gyakorlatba bemutattatik az, miről azután délután elméleti előadást tart a tanár. Vagyis azon elv követtetik, melyet a mi intézeteinkbeni felvételre sem lehet eléggé ajánlani, hogy t. i. az előadásnál :

1) a tényt, a munkát a gyakorlatban kell bemutatni és megállapítani,

2) annak menetét megmagyarázni, s

3) abból a gyakorlat részére következtetéseket vonni, mi-ből azonban ismét az következik, hogy a gyakorlati gazdaképző intézetekkel szükségkép kell gazdaságnak, még pedig kellőleg felszerelt s beruházással ellátott gazdaságnak összekapcsolva lenni, hol azonban azután ne csak mindenféle gépek, de a gazdasági állatok is annyi fajtákban legyenek feltalálhatók, hogy az által a gyakorlat mai állásáról kellő fogalmát lehessen adni a tanulóknak.

A gyakorlati kézfogásokban a növendékek mind La Saulsaie-ban mind Grignonban, egy kísérleti telken gyakorolják magukat, melyet egészen ők mivelnek be.

Az intézetekkel összekapcsolt gazdaságok, mint haszon gazdaságok kezeltetnek, s jövedelmük az intézetre fordítatik, a

gazd. kezelésre az igazgató mellé 2 gazdatiszt és egy könyvvizsgáló és 1 pénztárnok van adva.

Az ellátásért — mert tandíj nincs — a növendék fizet évenként 750 frankot — s ezért mindent kap — mire csak szüksége van, a ruházatot kivéve.

A növendékek mind benn az intézetben laknak. (Convictus) Vizsgák, melyek szigorúan kötelezők — minden félévben tartatnak, egy a miniszterium által kinevezett Jury előtt.

Minden intézet részére van ösztöndíj engedélyezve, s ezek közül 8 olyan ifjak részére van fentartva, kik a földmives iskolát jó sikerrel végezvén, a császári gazd. iskolába felvétettek, a többi egész és fél díjakként — a többi növendékek közt osztatik szét.

A tudományos gyűjtemények nem oly nagyszertűek, mint a németországi tanintézeteknél — de a marha állomány főleg La-Saulsai-ban kitünően van gondozva és megválasztva. Grignonban gazd. gépgyár is van összecsatolva az intézettel, La-Saulsai-ban viszont a gyümölcsös kert érdemel kiváló figyelmet.

Fel kell még említenünk azt is, hogy csupán az igazgató és correpetitorok laknak az intézetben — e correpetitorok tanároknak képezik magokat, — a tanárok pedig a La-Saulsaiak — Lyonban — a Grignoniak — részint Párisban, részint Versaillesben laknak, s csupán minden héten 3 napot töltenek az intézetben. Ezek rendszeresen még más intézeteknél is adnak órákat. Fizetésük 4500 frank, az igazgatóé 6000 frank, a correpetitoroké 1500 frank és ellátás.

A földmives iskolák közül is kettőt látogattunk meg L'orme du Dupont, és La Hayevaut.

Felvételi feltételek. A magát felvétetni kívánó ifjunak tudni kell írni, olvasni s számolni, s a felvételért a kerületi főnökhöz (Maire) kell folyamodni. — Eddig ily földmives-iskolák 49 departementben vannak.

A tanfolyam 3 éves minden szünidő nélkül. A tanoncok minden munkát kötelesek végezni s az elméleti előadás nyárban 1, s télben 2 órát teszen csak naponta, előadtnak : a földművelés, állattenyésztés, természettan, állatápolástan (egészségtan) s a gazd. vonat. törv. A tantárgyak röviden népszerű modorban adatnak elő.

A tanoncok minden ellátást s oktatást is ingyen kapnak,

sőt még ruházatra is évenként 100—150 frankot. A legjobb 3 első tanuló a tanfolyam végeztével arany érmet és 400 frankot kap, tehát a 3 év alatt, ha kitünő tanuló volt, 600—700 frankra megyen a díj, mit az intézettől nyerhet. A vizsgák nyilvánosak és kötelezők.

Az igazgató adja elő a gazd. tudományokat, azonkívül van még egy tanár és egy gazdatiszt alkalmazva, továbbá egy kertész és egy pénztárnok. Az igazgató fizetése 2400 frank a tanaré és gazd. tiszté 1000 és élelmezés, a pénztárnoké 1000, a kertészé szintén 1000, az állatorvosé, ki a patkolás és érvágásból ad oktatást, s a betegségek felismeréséről 600 frank.

A birtok kiterjedése La-Hayeveauxban 150 hektár. L'orme du Dupontban 200 hektár.

Az állam az igazgatónak, ki a legtöbb esetben a birtoknak, melyen az intézet áll, itt is bérlője, miként Württembergben, minden tanoncz élelmezéseért évenként 175 frkt fizet. Az igazgatók mindenütt úgy gyakorlatilag, mint elméletileg is képzett egyének. Nem mindenütt bérlők azonban az igazgatók, hanem több helyen mint pl. La Hayeveauxban is az igazgató a birtoknak, melyen az intézet áll tulajdonosa. L'orme du Dupontban ellenben az igazgató, mint bérlő bírja a birtokot, melyen az intézet áll.

A földmives iskolák ily szervezete igen gyakorlati, mivel az igazgató mint saját zsebére bérlője a birtoknak a lehető legjobb mivelést igyekszik adni annak, s okvetlenül mindent elkövet a birtok jövedelmének emelésére. — Az államnak pedig nem kell költséges birtokokat vásárolni, melyek — a mostanig Németországban szokásban volt szervezete mellett a földmives iskoláknak — rendszeren nem hogy jövedelmeztek volna, sőt még terhelék az állampénztárt.

A Belgiumban Gemblouxban létező gazdasági intézet, szervezet tekintetében tökéletesen megegyez a franciaországi ilyenül, csász. gazd. iskoláknak nevezett gazdasági intézetekkel. Földmives-iskolák Belgiumban nincsenek. Ez előtt néhány évvel a kormány által meg lettek szüntetve.

Ha már most, áttekintjük együttesen a gazdasági szakképzés fejlesztésére, — az általunk beutazott országokban — fennálló intézetek szervezetét és berendezését, kötelességünknek tartjuk kimondani : miszerint véleményünk szerint, az egyetemek-

kel összekapcsolt gazdasági intézetek közül csupán a karlsruhei műegyetemmel összekapcsolt gazdasági intézet programjában találunk biztosítékot arra, hogy az intézet, kitzüött czéljával tisztában van, a mennyiben csak ez intézet programjában találkozzunk meghatározott körvonalozásával az intézet *czéljának, felvételi feltételeknek*, míg a más három, t. i. hallei, lipcei és bonni egyetemekkel összekapcsolt gazd. intézetek egyikénél sincs határozottan kimondva azon iskolai képzettségi fok, melytől az intézetbe való felvétel feltételeztetik. Már pedig, ha felvették a gazdasági tudományok az egyetemi tantárgyak közé, s a mint felteszszük, hogy ezek oly kiterjedésben és módon adatnak el, a mint azt a tudományok mai állása követeli: az esetben épen nem hisszük, hogy túl megyünk a kellő határon, ha kimondjuk, miszerint azok felfogására, megértésére épen oly iskolai képzettség szükségeltetik, mint egyéb egyetemi tantárgyak megértésére. És ha ki lehet mondani azt, hogy a ki jogi, orvosi, technikai szakbeli tantárgyakat az egyetemeken vagy műegyetemeken hallgatni akar, ki kell mutatnia, hogy a felső reáliskolát vagy felgymnasiumot végzett légyen, miért ne lehetne, sőt kellene ezt követelni, a gazdasági tudományokat az egyetemeken vagy műegyetemeken hallgató ifjaktól is. Vagy nem hasonló fontossággal bir-e itt a kellő előképzés, mint amott? — midőn tudjuk, hogy a kellő előismeretek nélkül ma már a gazdasági tudományokat haszonnal hallgatni nem lehet, s nem kétszeres vesztesége az, ha ezek hiányában — nem tehetvén kellő előmenetelt a szaktudományokban, nemcsak hogy éveket veszít az ifju életétől, s pénzét dobta ki az iskolai évek alatt haszontalanul, vagy legalább igen kevés haszonnal, hanem még a jövőt tekintve is, midőn szerzett szakismeretei alapján birtokát haszonnal kezelhetné — ez ismeretek hiánya miatt azt napról napra alább sülyedni látja, vagy csupán csak tengetni képes gazdaságát, kárára önmaga s családjának, de kárára egyszerűsmind a hazának is.

És épen ez oknál fogva nem tudjuk helyeselni azt, hogy a fentebb nevezett egyetemekkel összekapcsolt gazdasági tanintézeteknél a vizsgák tétele vagy nem tétele — s az intézetben 1—2 vagy 3 félév töltése a hallgató ifjuságnak szabad tetszésére van hagyva, holott tudjuk, hogy a vérmes véralkatu ifjuság mennyire hajlandó tulbecsülni erejét, ha annak megítélése reája

van egyedül hagyva. De tudjuk viszont azt is, hogy a fiatalságnak legnagyobb része, ha már egyszer köteleztetik a vizsgára, már csak azért is igyekszik megfelelni feladatának, eleget tenni kötelességének, mert a kudarcz bármely neme s bármily mérve is sérti önértetét. Ha tehát a kötelező *vizsgák* teljesen meg nem szüntetendék is azon hibákat, melyekkel az intézeteknél azok mostani szervezete mellett már a dolog természeténél fogva is találkozunk, de mindenesetre elejét vehetnék annak, oly mérvben, hogy az államot az e részbeni kellő gondoskodás elmulasztásával vádolni nem lehetne. A mi pedig az időtartamot illeti, melyet a tanulóknak, ha sikerrel akarják a gazdasági tudományokat hallgatni — az intézetben eltölteniök kell, — szintén szükségesnek tartanók meghatározni azok részére, kik a *gyakorlati gazdai pályára készülnék, vagy tanárokkul akarják magokat ily intézeteknél kiképezni*. Amint ezt már az előadott tantárgyak száma is követeli. A lipesei egyetemmel s karlsruhei műegyetemmel összekapcsolt intézetnél ezt legalább megérintve találjuk, ha bár az intézetben töltendő időtartam határozottan s kötelezőleg kijelelve itt sincs.

Valóban úgy tűnik fel ez intézetek szervezete előttünk, mintha az csak arra volna számitva, hogy minél több látogatója legyen az intézetnek. Holott mi azt hisszük, hogy inkább kerüljön ki egy intézetből 10 derék, jóra való gazda — semmint 100 olyan, ki csupán időtöltésnek tekinti a tanulási éveket.

Továbbá nem tartjuk eléggé határozottnak a felvételi feltételek azon kifejezését se, mely a hallei, lipesei és bonni intézeti programmban ki van téve, hogy t. i. Halleban: *feltételeztetik, miszerint az intézetet látogató gazda már valamely gazdaságban a gyakorlattal alaposan megismerkedett legyen, s azt, mit a lipesei program mond, hogy plane fél év is elég, ha azt valamely jól kezelt gazdaságban töltötte* a tanuló, már épen igen is kevésnek tartjuk, valamint azt sem, mit a bonni felvételi feltételek mondanak, hogy az előleges gyakorlati képzettség bizonyítványok általi kimutatása nagyon kívánatos. Látjuk ugyanis, hogy az előlegesen a gyakorlattal való megismerkedést, úgy az egyik, (hallei) mint a másik (lipesei) s 3-ik intézetnél is szükségesnek tartják, az elméleti előadások megértésére, a mint a dolog valóban úgy is van, már pedig, hogy valaki a gyakorlati *alaposan* megismerkedjék, arra legalább is egy év szükség-

geltetik, ha még oly genialis is egy fiatal ember, s ha még oly szorgalommal s szenvedélylyel fekszik is neki a gazdasági foglalkozásnak. S ezen egy év is csakis csak akkor lehet elég ez előleges ismeretek megszerzésére, ha azt egy okszerűen kezelt gazdaságban, egy képzett gazda vezetése mellett tölthette el valaki.

Vége azt látjuk, hogy úgy a hallei, mint a lipcsei s karlsruhei intézeteknél a szigorúan gazdasági szaktudományok egy ugyanazon tanár által adatnak elő. (Földművelés, növénytermelés, állattenyésztés és tűzlettan.) Véleményünk szerint *ily intézeteknél* egy ember erejét ennyi szaknak előadása — messze felülmúlja. E tudományok mai terjedelme — már akkora, — miszerint teljesen elégségesnek tartunk egy tárgyat is ezek közül arra, hogy valaki abból a többi egyetemi tantárgyakkal egy színvonalon álló előadást tartson. Mert csak nem hihetjük, hogy egyetemen csupán a nevezett tárgyak encyclopediáját kívánják előadni.

Szóval az egyetemekkel összekapcsolt gazdasági tanintézetekről véleményünk szerint még mai nap nem lehet mondani azt, hogy feleslegessé tették, s tudományosság tekintetében tulszárnyalták volna az önálló gazd. akademiákat. S ezeket feleslegessé tenni alig is fogják, miután véleményünk szerint az ily egyetemekkel s műegyetemekkel összekapcsolt gazdasági intézetek, vagyis helyesebben gazdasági tanfolyamok feladata nem az, a mi a gazd. önálló akademiáké.

Amazok feladata ugyanis, véleményünk szerint, az, hogy azok részére, kiknek a jogi téren, vagy állami hivatalban működve, vagy terjedelmes birtokok feletti rendelkezésnél a jövő pályájukon a gazdaság üzletéről s annak egyes ágairól alapos fogalomra van szükségök, vagy kik tanároknak, egyes gazdasági szakba kívánják magokat, — a gazd. akademiák tanfolyam bevégezte után — kiképezni: — alkalmat szolgáltatassanak ez elméleti ismeretek megszerzésére.

Míg a gazd. akademiáknak feladatául mi azt tekintjük, hogy azokban már gyakorlatilag kellő jártassággal bíró gazdák azon elméleti alap-, segéd- és szakbeli ismereteket megszerezhessék, melyek egy gazdaság okszerű, kellő eredménynyeli vezethetéseire mai nap már elkerülhetlenül szükségesek.

Az egyes önálló gazdasági akademiák belső szervezetét ille-

tőleg : a hohenheimi programban szintén nincs határozottan kitéve a felvételi feltételekben, az iskolai képzettségi fok, mely az intézetbe való felvételre szükséges, továbbá ott is a fiatalság tetszésétől függ 1—2 vagy 3 félévet tölteni az intézetben, valamint a vizsgák tétele vagy nem tétele is a tanulók tetszésére van hagyva. A proskauai akademia programja is csaknem mindenben hasonló a hohenheimihoz, s csupán abban tér el amattól, miszerint Proskauban ki van mondva, hogy arra, miszerint valaki vizsgát tehessen, kell, hogy 4 félévet töltött legyen az intézetben. A gyakorlatbani jártasság szüksége pedig a hohenheimi programban felemlítve sincs, — s a proskauiban is csak anyyi van e részben mondva, miszerint szükséges, hogy a magát felvétetni kívánó a gyakorlattal is ismerős legyen. S így az elsorolt tekintetekben az intézetek is, az egyetemekkel összekapcsolt gazd. intézetek hibáiba esnek.

A szigoruan gazd. tantárgyak előadását illetőleg ellenben — ezekre — ez intézeteknél több figyelmet látunk fordítva, a mennyiben azok mindenike külön tanárok által adatik elő, sőt Proskauban az állattenyésztésre magára 2 rendes és egy segéd tanár adja elő s így e részben az intézeteket teljes erővel látjuk igyekezni megfelelni, a kor s a tudományok mai állása kívánalmainak.

A weichenstephani-, tetschen-libwerdi gazdasági intézetek a franciaországi császári gazdasági iskolák, valamint a gemblouxi gazdasági akademia (Belgiumban) ugy a felvételi feltételeket, mint a tanfolyam tartamának meghatározását illetőleg, valamint azon oknál fogva is, mert a tanfolyam végeztével vizsgát tenni minden növendék köteles : véleményünk szerint a célnak megfelelőbb szervezettel bírnak, semmint a fentebb említett két gazd. akademia. A vizsgákat illetőleg azonban a weichenstephani intézet is elnézőbb, a mennyiben a tanfolyam bevégeztével nem kötelesek a növendékek vizsgatételre, ha azonban figyelembe vesszük azt, hogy ott hetenkint repetitoriumok tartatnak, s a félévi vizsgák is kötelezők : e részben is csak pártolnunk lehet a weichenstephani intézet szervezetét, s még inkább pártolnunk azon újabb időben ott létrehozott egy éves gyakorlati tanfolyam életbeléptetésénél fogva, melynek — az ez idei vizsgán jelenlétén — oly szép eredményét láttuk. A felvételnél a gyakorlat terén kimutatandó jártasságot illetőleg a tetschen-libwerdi

intézet programja is legalább egy évi gyakorlatot határozottan követel.

A mi végre a belgiumi, a francia császári iskolákban s Tetschen-Libwerdben par excellence s Hohenheim és Weichenstephanban csupán a lakásra vonatkozólag fennálló convictusszerű ellátását illeti a növendékeknek; azt mindenütt a helyi körülmények kényszerítésége hozta létre, es pedig a francia császári gazdasági iskolák egyes magános *ferme*-ken (tanyákon) állván távol minden falutól — az intézetnek magának kellett gondoskodni a növendékek minden tekintetbeni ellátásáról, s épen ez eset fordult elő Tetschen-Libwerdben is. Míg Hohenheimban a még az intézet alapítása előtt fennálló királyi terjedelmes lakot, Weichenstephanban pedig a meglévő kolostori szobákat igyekszik ily módon az intézet — kötelezvéen a növendékeket az intézetbe fogadni szállást — értékesíteni. Proskauban ellenben, hol az intézet egy népes községben fekszik, a fiatalság a városban lakik és látja el magát.

A földmives iskolák közül a württembergi és franciaországi modorban szervezettek ígérek szerintünk legbiztosb sikert, — s miután ezek kerülnek egyszessmind az államnak is legkevesebb költségébe, valamint felállításukat tekintve is, ezek birnak leggyakorlatiabb alappal: szavunkat ezek mellett emeljük fel. Ohajtandó volna azonban, hogy azokban a növendékek a karlsruhei földmives iskola példájára, a mezőni zöldség termelésben is oktattatnának. A convictusszerű ellátás a földmives iskolákban általában véve mindenütt el van fogadva s az ily intézeteknél véleményünk szerint szükséges is, miután szigoru fegyelmet, mi ez intézeteknél elkerülhetlennek bizonyult — csak ily módon lehet tartani.

Azon kérdésre, hogy mely tantárgyak, mely intézetnél vannak legjelesb tanerők és legkitünőbb taneszközök által képviselve — a következő összeállítást hozölhetjük.

A hallei gazd. intézetben a növény-élettan s üzlettan dr. Kühn által. — a gazd. vegytan Dr. Stohman által van előadva.

A lipcsei gazd. intézetben a nemzetgazd. Roscher, — s az állat egészséggtan. Dr. Prietsch királyi állatorvos által.

A weichenstephani intézetben az általános állattenyésztés (Zootechnich) Dr. May által.

A proskauiban a juhtenyésztés Dr. Settegast által.

A hohenheimiban a gazd. vegytan Dr. Wolf által.

Reutlingenban a pomologia és az alak fák kezelése Dr. Lukas által, s Klosterneuburgban a szőlőszet Dr. Babó által előadva.

Az elsorolt nevek, — a nevezett szakokban, Németországban általában mint tekintélyek vannak elismerve, a ki tehát a nevezett szakok valamelyikében ohajtja magát kiképezni, azoknak, az egyes szakok szerint, az elsorolt helyeket ajánljuk felkeresni.

* * *

Ezeket előre bocsátva, — tekintettel hazánk földmivelési viszonyaira, s azon körülményre, hogy hazánkban mint kiválólag földmivelő országban mennyire életkérdés a mezei gazdasági tudományok minden uton módon, s a gazdák minden rétegei közötti terjesztése: a gazdasági szakképzés fejlesztésére hatni, főleg következő 4 irányban látnók szükségesnek.

I. Hogy mindazok, — kiknek a jogi téren vagy állam hivatalban működve; vagy kikre terjedelmes birtokok feletti rendelkezés s felügyelés várván, ez oknál fogva van szűkségök jövő pályájukon a gazdasági tüzletről s annak egyes ágairól alapos fogalommal birni; vagy kik a gazdaságtan egyik másik ágában tanárokul akarják magokat kiképezni, — ez ismereteket magoknak megszerezhessék: szükségesnek látnók, hogy vagy a budai müegyetemnél, hol már egy tanszék a gazdasági tudományok számára rendszeresítve van — vagy a pesti egyetemnél egy teljes s a gazdasági tanfolyam rendszeresítetnék és pedig:

egy tanárral a földmivelés és növénytermelésre,

„	„	az állattenyésztésre,
„	„	az üzlettanra,
„	„	a gazdasági vegytanra,
„	„	az erdészetre,

Hogy pedig ezen tanfolyamnál fiatal tanárok is képezhessék magokat a gazdasági felső intézetek s földmives iskola számára, szükségesnek hinnők a nevezett szakok mindenikére egy segéd-tanárt is engedélyezni, kiknek kötelességük volna nem általában az illető szakokból, hanem a szakok egyes részeiből terjedelmes előadásokat tartani.

Azoktól, kik ily segédtanári állomásra pályázni ohajtanának, követelni kellene, a) hogy a felsőreál vagy felgymnasiumi osztályt végezték legyen, b) legalább 2 évet valamely gazd. felsőbb intézet látogatása előtt a gyakorlatban töltöttek, c) valamely gazd. felsőbb intézetben a tanfolyamot jó sikerrel bevégezték, s d) azon szakot, melyből előadásokat tartatni kívánnak s az azzal összefüggésben levő segéd- és alaptudományokat az egyetemi tanfolyamon hallgatták s abból vizsgát is tettek.

Ezen egyetemi tanfolyammal össze kellene kapcsolva lenni egy gazd. vegytani kísérleti műhelynek, a gazd. vegytan tanára és segédtanára felügyelete alatt, s egy 10—12 holdra terjedő gazdasági kísérleti s gazd. növényteni telepnek a földmívelés s növénytermelés tanára és segédtanára kezelése alatt.

Ezen a tanfolyam tehát magasabb elméleti tanfolyam lenne, s így kik ezen tanfolyamra felvétetni ohajtanák magokat, azoktól vagy azon iskolai képzettségi fok követeltetnék, mely egyáltalában e műegyetemi, vagy egyetemi előadások hallgatására megkívántatik, vagy pedig felmutatása annak, hogy valamely felsőbb gazdasági tanintézetben a szabályszerűen előirt tanfolyamot bevégezték.

E tanfolyamnál hallgatott tantárgyak mindenikéből, minden tanuló köteleztetnék a tanfolyam bevégeztével vizsgát tenni. Azonkívül hetenkint tartatnának repetitoriumok is.

II. Hogy gyakorlatilag kellő jártassággal bíró gazdák azon elméleti alap-, segéd- s szakismereteket megszerezhessék, melyek egy gazdaság okszerű s kellő eredménynyeli vezetésére mai nap már elkerülhetetlenül szükségesek: ohajtandó volna 3—4 felsőbb gazdasági tanintézeteket állítani, következő szervezettel:

1. Az intézetbe felvétetnek, kik a felreál vagy felgymnasiumi tanfolyamot bevégezték; — azonkívül legalább két évet töltöttek valamely gazdaságban, vagy az ily intézeteknél szervezendő egyéves gyakorlati tanfolyamot bevégezték.

2. Az intézetbeli tanfolyam, a gyakorlati egy éves tanfolyammal együtt 3 év.

3. Vizsgák minden félév végén tartatnak, s azonkívül a tanfolyam bevégeztével újra szó és írásbeli vizsga az összes gazdasági szaktudományokból, a segéd és alaptudományokból csak félévi vizsgák tartatnak. Azonkívül pedig még hetenkint repeti-

toriumok teljes szigorral. Ki az első félévi vizsgát ki nem állja kivánt sikerrel, az intézetből kirekesztetik.

4. Az előadott tantárgyak, az általában ily intézeteknél elfogadottak, azon különbséggel, hogy *állatgyógyászat* nem adatik elő, hanem e helyett az *állategészségtan*. Az állatok boncz- és életana azonban rendes tantárgy.

5. Az intézeti tanulók lakás és élelemről tetszésök szerint gondoskodnak.

6. Az egyéves gyakorlati tanfolyamra való felvétel ugyanazon feltételekhez van esatolva, mint az elméleti két éves tanfolyamba való felvétel, kivévén, hogy itt az előleges 2 éves gyakorlat nem követeltetik. E gyakorlati tanfolyamot a már fenálló gazd. felsőbb intézeteknél életbe léptetni fellette fontosnak tartjuk, azon oknál fogva, mert hazánkban a magát gazdává képezni ohajtó fiatal embernek még igen kevés alkalma van, kellően kezelt gazdaságokban nyerhetni oktatást a gyakorlat terén. Holott minél okszerűbben kezelt gazdaságban volt valaki gyakorlaton, s minél kevesebb előítéletet visz magával az intézetbe, annál biztosb előmenetele is a szaktudományokban.

7. Az intézetnek egy haszongazdasággal kell összekötvén lenni, melyben a növendékek az tizlet minden ágaiban gyakorlati beavattatást nyernek. E végből minden előforduló munkánál tényleg részt venni kötelesek, és pedig nem csak bizonyos órákon át naponta, hanem reggeltől estig, magától értődvén, hogy tuleröltetni a nevendékeket nem szabad. Ezen munkáknál egy gyakorlatilag, de egyszersmind elméletileg is jártas gazdának kell a nevendékeknek utasítást adni, ki minden munkáknál s a munkán kívül is folytonosan velök legyen, miként ez Weichenstephanban történik. — A haszon-gazdaságon kívül egy 10—12 holdnyi kísérleti telek is álljon az intézet rendelkezésére.

8. Ily intézetet mi Magyarországon 3—4-et elégségesnek tartunk arra, hogy azok, az e pályára készülő ifjakat befogadni képesek legyenek, a mellett azoknak egyes vidékektől nagy távolsága se legyen akadály annak látogatásában.

9. Minden fő szaktárgyra külön tanár nevezendő ki, s minden intézet láttassék el a szükséges taneszközök és tudományos gyűjteményekkel is, oly mérvben, amint azt a gazd. és segédtudományok mai állása megkívánja.

III. A földmivesek gyermekei szakbeli kiképzésre állítas-
 sanak földmives iskolák, a württembergi illetőleg a franciaorszá-
 giak mintájára.

1. Ez intézetekbe azonban főleg csak földmives gazdák gyer-
 mekei vétessenek fel, kik irni, olvasni s számolni tudnak.

2. A tanfolyam legyen 3 éves.

3. A növendék láttassék el mindennel ingyen, oly módon
 mint az Franciaországban történik, mert csak ez esetben remé-
 nyelhető, hogy a földmives gazdáink, gyermekeiket azokba be
 is adják.

4. Az intézet birtoka, melyet egészen a növendékeknek kell
 bemunkálni 100—150 holdnál nagyobb ne legyen, és a szerint
 vétessék fel reá több vagy kevesebb növendék amint nagyobb
 vagy kisebb a birtok. Ezt azért láttuk szükségesnek megjegyezni,
 mert nagyobb terjedelmű birtokon gazdálkodva az intézetben,
 könnyen elvesztik kedvöket a szülei kisbirtokoni gazdálkodástól,
 s elégedetlenekké válhatnak sorsukkal, amint ezt a németországi
 tapasztalatok bizonyították.

5. Vizsgák minden év végén tartassanak, s a legjelesb ta-
 nulók nyerjenek díjokat.

6. Az elméleti előadásokra nyárbán 2, s télben 3 óránál
 több ne fordítassék s tulságos sok tantárggyal a növendékek
 ne terheltessenek. Véleményünk szerint előadhatnának.

A földmivelés, növénytermelés — ebbe beleszöve a gazd.
 vegy- és növény élettant s a természettant is.

Állattenyésztés az állat egészségtannal.

Kis gazdaságok rendezése, s könyvvitel.

Kertészet.

S ezen tantárgyakat kötelesek legyenek a tanárok tollba
 mondani, hogy a növendékek azoknak utóbb is hasznát vehessék.

IV. A földmives nép között az okszerű gazdasági elvek ter-
 jesztésére még vasárnapi gazd. és téli estvéli gazdasági iskolák,
 és gazdasági gyűldék szervezése által is kellene igyekezni hatni,
 — s mivel ez, csupán és egyedül a néptanítók által lehetséges,
 szükségesnek látnók a tanító képezdékbe a gazd. szaktudomá-
 nyokat kötelező tantárgyak gyanánt bevinni. S hogy mielőbb
 minél számosabb ily vasárnapi és téli estvéli iskolák és gazda-
 sági gyűldék létesitessenek azon tanítóknak, kik ilyeket létre

hoznak s legalább 3 éven át már fentartani képesek voltak *tetemes díjokat* kellene kiosztani.

Ez azon 4 irány, melyben véleményünk szerint a gazdasági szakképzés fejlesztése érdekében hazánkban — hatni szükségesnek látnók, tekintve hazánk általános műveltségi fokon való állását, s tekintve azon állást, melyet hazánkban mai nap a gyakorlati s elméleti gazd. ismeretek elfoglalnak. Ugyanis azt lehet tehát tapasztalni, miszerint oly országokban, hol az általános műveltség magas fokon áll; s ez oknál fogva természettudományi ismeretek kellő mérvben el vannak a gazdák között terjedve; s a mezei gazdaság mint gyakorlati üzlet, a helyi viszonyok szerint a tökély azon fokát elérte, melyet a gazdasági tudományok mai állása követel, ott, miként Angolországban s Németország déli részében Badenben, Hessenkasselben, Württembergben s Szászországban, — virágzásban vannak a gazdasági lapok szép elterjedésnek örvendenek. Ily országokban a gazdasági szakképzés főleg elméleti uton történik, s valóban annak terjesztésére elégséges is a nevezett két tényező, mert mind azon előhaladás tudomására, mi a gazd. téren történik a gazd. egyesületek általi érintkezés, és gazd. szaklapok olvasása által eljuthat a gazda. Ily országokban elégségeseknek hisszük mellőzésével a gyakorlattal összekapcsolt felsőbb gazd. tanintézeteknek az egyetemekkel összekapcsolt tanfolyamokat, és a téli estvéli iskolákat. Itt a tanítás mindkét helyen kizárólag az elmélet terére lehet szorítva, gyakorlati ismeretek elsajátítására lépten nyomon elég alkalmat találván mindenki, a még a földmives osztálynál is feltalálható okszerűen kezelt gazdaságokban.

Azon országokban ellenben, hol már sem a mezei gazdaság mint gyakorlati üzlet nem oly tökéletes, mint ama nevezett országokban; sem az általános műveltség nem áll oly magas fokon; sem a természettudományi ismeretek nincsenek annyira elterjedve, ott már, mint Északnémet-, Francia- s Bajorországban is kevésbé virágznak az egyesületek, s kevésbé elterjedésnek örvendenek a szaklapok is, s ennél fogva az egyesületi érintkezés és szaklapok útján a gazd. teréni vívmányokról már kevesebb gazda értesül. Itt tehát a szakképzés fejlesztésére már felsőbb gazd. tanintézetek által is szükséges, hatni, s a gazdasági elméleti ismeretek terjesztésének gazdasági tanszékek félállítása által is eszközöltetni; valamint a természettudományoknak, mint

a gazd. tudományok alapjának terjesztésére is szükséges a gazd. intézeteknél figyelmet fordítani. De helyén van itt már a gazd. intézetekkel okszerűen s példásan kezelt haszongazdaságokat is össze kapcsolni, mivel okszerű s kellően kezelt gazdaságokkal ritkábban találkozhat a gazda, s így gyakorlati uton magának e téren ismereteket szerezni kevesebb alkalma van, holott tudjuk, hogy a nép között az okszerű gazdasági eszmék terjesztésére főleg ily módon lehet hatni legsikeresebben. Ily országokban azon alakja van főleg helyén a gazd. tanintézeteknek, melyeket mai nap gazd. akademiáknak neveznek, melyekkel t. i. már példásan s okszerűen kezelt haszongazdaságok is össze vannak kötve, s az úgy nevezett földmives iskolák. Az egyetemekkel összekapcsolt tisztán elméleti gazd. tanfolyamok már itt egyedül kevésbé felelnek meg rendeltetésöknek, azonban, hogy a jogtudósok s államhivatalnokok is képesek legyenek magoknak a gazdaságról alapos fogalmakat szerezni, s hogy a gazd. tudományok előadására tanárok képezhessék magokat, ily tanfolyamra is van szükség.

Vége az országokban, hol többé sem magas általános műveltségi fokról, sem a természettudományok nagyobb mérvbeni elterjedéséről távolról sem beszélhetünk, ott azután a felsőbb gazd. tanintézetek általi fejlesztése a gazd. gyakorlati s elméleti ismeretek terjesztése, még inkább szükséggé válik, mivel csaknem ez az egyedüli mód a gazdákkal az újabb a gazdaság terén felmerülő vívmányokat megismerhetni — amennyiben úgy az egyesületi élet, mint a gazd. szaklapok is itt már szűk körre vannak szorítva, amennyiben amannak csak kevés védpartolója, emennek pedig kevés olvasója van. S számíthatjuk-e mi hazánkat más mint ez utolsó osztályba. Nálunk tehát még a felsőbb gazd. tanintézeteknek tágas terök és tekintélyes szerepök van, s a mennyiben a gyakorlat terén is még Magyarország sok részében csak igen kevés követni valót láthat, általában véve a gazda, kétszeresen szükséges, hogy ez intézetekkel okszerűen s példásan, de haszonnal kezelt gazdaságok is össze legyenek kapcsolva, a földmives nép gyermekeit pedig földmives iskolákban minél nagyobb számmal oktassuk, s a fő sulyt ezekben kiválólág az okszerű gyakorlati fogások elsajátításának terjesztésére fektessük. Miután azonban nálunk is ép úgy a jogtudósok, mint az állam hivatalnokoknak is egyáltalában szükségök van jövődő pá-

lyájukon az őszerű gazd. elvek alapos ismeretére, s felmerült szüksége annak is, miszerint a gazd. tudományoknak gazdasági tanszékek általi terjesztése végett, a tanárokat is kell képeznünk, ha csak éppen ezek hiánya miatt nem akarjuk felfüggesztve látni a gazd. szakképzés előhaladását : s ennél fogva hazánkban is szükségesnek hisszük a pesti egyetemnél vagy budai műegyetemnél egy gazd. tanfolyamot szerezní, de melyet csak az esetben hiszünk megfelelőhni feladatának, ha az az általunk leirt modorban fog szerveztetni.

Sporzon Pál,

a keszthelyi felsőbb gazdasági
intézet igazgatója.

Kodolányi Antal,

az Orsz. Magyar Gazdasági egye-
sület segéd-titoknoka.

U T A S I T Á S.

Hazai szőlőmivelésünk — boriparunk — s borke-
reskedésünk érdeke mulhatlanul szükségessé teszi, hogy
gazdászatunk ezen ága az eddigieknél biztosabb alapokra
fektethessék, s mindazon eszközök felhasználtassanak,
melyek az annyira elmaradt borászati ügynek lendüle-
tet adni, s azt a virágzás lehető magas fokára emelni ké-
pesek lennének. —

Azon előmunkálatok közül, melyek e tekintetben
kiindulási pontul szolgálhatnának, első sorban áll mind-
azon adatok szorgos és szakavatos gyűjtése, melyek az
ország minden egyes bortermelő vidékének állapotát és
sajátságait felismertetnék, valamint azon módok és esz-
közök beható tanulmányozása és felderítése — melyek
alkalmazása a bortermelés körül egyes vidéken tapaszt-
alt hiányok mellőzését lehetőségessé tenné. —

E feladattal t. uraságodat kívántam olykép meg-
bizni, miszerint Dr. Entz Ferencz úr, kíséretében az or-
szágnak főbortermelő vidékeit beútafván, az e tekintetben
egyidejűleg felhívott hatóságok támogatása, s az illető
vidékbeli szakemberek s szőlőszet-kedvelők közre-
működése mellett, a fennebbi irányban szükségelt ada-
tokat gyűjteni igyekezzenek s figyelmüket ebbeli eljá-
rásuk alkalmával leginkább is következőkre terjesszék ki.

1 ör., a talaj minőségére, — geologiai szempontból,
— s annak határonkinti kiterjedésére, —

2-or., a fekvésre t. i. a négy világtáj s emelkedettséget illetőleg, —

3-or., a szőlőfajra nézve, — összejegyezvén, nemcsak az ismertebb fajok tájbeli rokonságát (synonimáját), — hanem a tulnyomó mivelte fajok mennyi, s minőségbeli értékét is, —

4-er., a mivelési modra, — mely tekintetben a vidéken divó ültetési, metszési, szaporitási s egyéb kezelési mód tüzetesen kijelölendő. —

A borászati ügy egyik további főtényezőjét a bor helyes készítése s a nyert termény kezelése képezvén, feladata leend a küldöttségnek figyelmét még következőkre is kiterjeszteni és pedig:

1-ör., a vidéken divatozó borkészítés módozatjára, figyelembe vévén az időt is melyben a szüretet megindítják, —

2-or., a bor pinczebeli kezelése, —

3-or., a bor vegyészeti alkatrészeire, — nem értvén itt a költséggel járó érdemleges vegybontást, hanem csupán az illető bor sav és szesz tartalmának vegyészeti útján való kimutatását, —

4-er., a borkészítés és kezelés készületeire s eszközeire p. o. a sajtókra, pinczékra, hordókra, mértékre s. a. t.

5., az illető borvidék terményének jellegére, általános értékére, termékenységére, nem különben a termény közönséges árára,

6., a borvidékben divatozó rendőri szabályokra, —

7., a bordézsmá viszonyokra: mennyiben eszközöltetnek már a magváltások? mi módon s mily közgazdaszati eredménnyel?

Mi okok akadályozták főleg a megváltásnak nagyobb mérvű eszközölését?

8., a közlekedési eszközökre, — miután azok kereskedési szempontból felette határozólag döntenek. —

Ezen általános pontozatokba foglalván a küldöttség feladatát, elvárom, hogy a küldöttség megbízásában pontosan és lelkiismeretesen járand el, hogy továbbá figyelmét az alkalommal az elősorolt pontozatokban nem foglalt mindazon helyi körülményekre is kiterjesztendi, melyek a kitűzött cél elérésére befolyással lehetnének, — valamint hogy a helyszínen szerzett tapasztalásainak s észleleteinek eredményét, sajátindokolt javaslatai kíséretében annak idejében elémbé terjesztendi. —

J E L E N T É S.

A borászat érdekében történt kiküldetéséről, melyben tisztelettel alulírottak a gazdasági ipar és kereskedelmi m. kir. miniszteriumnak 1867-ki Augusztus 15 én 5574. szám alatt kelt rendelete folytán voltak szerencsések eljárni.

A küldöttség a hivatalos utasításban arra levén utalva, hogy bejárva hazánk főbb borvidékeit, azok termelési, borkészítési s kezelési szokásait és egyéb viszonyait, tanulmány tárgyává tegye; elsőbben is a délre fekvő borvidékeket ejtettük utunkba, hogy tanulmányainkat még a szüret előtt bevégezhessek, és ezek alapján jelentésünket, mely több hiányok orvoslására nyújthat alkalmat — beterjeszthessük.

Alulírtak hivatalos eljárásuk ezen feladatát szem előtt tartva mult 1867-ik év szeptember elsején kezdték meg körutjokat, mely alkalommal szerzett tanulmányaik eredményét és ezuttal gyűjtött adatokat szerencsések a magyar királyi magas miniszteriumnak ezennel és pedig azon sorozatban beterjeszteni, melyben azokat a különböző borvidékek területén összegyűjtötték.

I. A szerémi borvidék.

A rómaiak uralmukat Pannoniára is kiterjesztve, úgy tudjuk, hogy legelsőben a Szerémségben indították meg a szőlőmivelést, valóban alig van a világ hátán vidék, mely a szőlőművelésre alkalmasabb volna, mint a Duna és Száva közt a Szerémségben elhúzódó azon heglánczolat, mely ott Fruska Gora név alatt ismeretes. Az éghajlatnak szelidsége, a víz bősége, miután a Szerémséget egyik felől a Duna, másik felől a Száva mintegy sziget módjára körülveszi, s még azonkívül számos apróbb vizetek és források első sorban járulnak e vidék borászatának emeléséhez, nem kevésbé növelve a vidék általános termékenységét is. A fruska Gora területét inkább fősíknak, mintsem hegységnek lehet nevezni, legnagyobb emelkedései 450 ölnyire emelkednek a tengerszin fölé. A talaj alluvialis agyag, mely meszes vagy márgás alrétegeket mutat, itt-ott meszes kövületeket is, de sziklát sehol, kivéven Pétervárad területét. A terület, melyet a Szerémség szőlei a legközelebb és jobbára délnek lejtő fekvésekben elfoglalnak, 16,000 holdnál többet teszen. Miglen a Dunának hajló s így északra lejtő fekvések és völgyek elláthatlan szilvások által borítvák.

A Szerémség borvidéke azonban nem egyedül csak az éghajlat-, talaj és fekvés előnyeiben részesül, hanem sajátos gondos művelésben is.

Tudjuk, hogy a gyümölcs tenyésztés terén a fák művelésénél kétféle rendszert követnek az emberek, vannak t. i, kik a szálásfáknak adják az elsőséget, míg mások, törpéket művelve, azt tartják, hogy a törpe fák habár valamelyest kevesebbet is, de bizonyára tökéletesebb gyümölcsöt nevelnek.

Ugy látszik, mintha a Szerémség szőlőművelői is ez utóbbi nézetet követnék, mert az egész szerémségi szőlőültetvényekben csupán egyenesen törpéknek mivelt tőkét találunk, melyek-

nek magassága vesszőstől a 18 hüvelyket csak igen elvéve haladja meg. A tőke maga fejre van metszve s a vessző rajta mintegy 18 hüvelyknyire van bekurritva; de észre is venni szemlátomást e törpe miveltésnek előnyös eredményeit a tőkék tenyészetének minden egyes életnyilvánulásaiban, mert a vesszők a szokottnál vastagabbak: a levelek nemcsak igen sötét zöldre festvők, hanem egyszersmind rendkívüli nagyok és vastagok; a fürtök pedig az idej jó termésnél nemcsak számosak, hanem mindenféleképpen tökéletes és szokatlan kifejlődésűek. Lehetett ugyanis egy-egy tőkén 4—6, sőt 10—11 fürtöt is látni.

A mi a szőlő miveltését és annak egyes munkálatait illeti, azt tanusítják észleleteink, hogy azok e vidéken nagy szorgalommal vitetnek véghez. A szőlők általán nézve tiszták voltak; azonban itt azt is számba kell venni, hogy már hónapok óta e vidéken eső nem volt. A kapálás bakhátra történik az egriek módjára. A kapa jókora négyszegletes, tehát tompa hegyű és nyakában meg van hajtva, minélfogva hajtott nyelet nem kíván; lapja is gömbölydedre van hajtva.

A metszésre csak az urak használják itt-ott az ollót, a nép a görbe kést használja, melynek fokán egy kis baltaalakú vas van, melyet a tőkefej tisztogatására használnak. A vinczellérek a Szerémségben jobbára magyarok, kik egyébiránt rendesen horvátul és németül is beszélnek. A szőlőültetvények sorosak, a sorok $2\frac{1}{2}$ lábnyira vannak egymástól, az egyes tőkék a sorban 1—2 lábnyira; az urasági szőlőkben látható új ültetések azonban már 3 lábas sorokra vannak véve. Karót nem használnak és a kötözés is csak itt-ott s elvéve alkalmaztatik lautenbachi modorban, a hol a vesszőket mintegy 2 lábnyira föleresztetik.

A Szerémség egyike azon borvidékeinknek, mely a szőlőfajokra nézve magával tisztában van. Találni ugyan itt is egyenként elvéve különféle részint ismert, részint ismeretlen tőkét, de nagyban s általános ültetvényekben csak következő fajok fordulnak elő, és pedig a vörös fajban.

1-ör. A kék nemes kadarka, melyet a nép Skadarka vagy Okrugliczának nevez. (Skutaril hívják a szerbek és Skadarnak, s úgy vélekednek, hogy a kadarka vagyis Skadarka Skuttari vidékéről került volna elsőben Sirmiumba), ez gömbölyű szemű, s még bővebben termő, mint másutt.

2-or. A hegyes kadarka, — Spiezula, — Spitz kadarka, ez hosszúkás szemű, ritkább fürtű és a jobb gazdák által rendszeren kiirtatik.

3-or. A Zelenika, ez igen bő termő faj, de esőben könnyen elrothad. Ez kék szőlő ugyan, de árnyas oldalán a zöldbe játszik, bogyója valamelyest nagyobb a kadarkáénál, festanyagban igen szegény; levele feltűnő nagy, kevésbé durva, mint a nemes kadarkáé, a tőke igen jó terem, de bogyói héjának vékonyságánál fogva felette hajlandó a rothadásra s ennél fogva ki is irtatik az értelmesebb gazdák által.

Mindezen fekete fajták megérnek a szerémi heves ég alatti jókor. (Ez évben sept. 8—9 én elfogják kezdeni a fekete fajok szüretjét.) Az itt divatozó fehér fajták még kevésbé vannak megérve, szüretjük még elhalasztatik, és kései érésüknél fogva, csak ezen déli vidékbe valók, melyben jó és felette tüzes bort adnak. A nagybani ültetés csak a következő 4 fajra szorítkozik.

1-ször Szlanka menka-Magyarka. Szlankamen helység után veszi nevét, igen bő termő, és minőségére jó faj, mely bőven terem s jó bort ad; kár, hogy későn érkezik s ennél fogva hűvösebb vidékben aligha fel fogná tartani azon jó hírét, melyben a Szerémségben méltán részesül.

2-or. Sárga kadarka, Sárga Bálint, fehér kadarka. Nagy sárga s tömött szemű nagy fürtű, mely a napos oldalán szépen megsárgul. Én a mi zöld dinkánknak tartom, mely itt a Szerémségben szokatlan sárgaságot ölt.

3-or. Mirkovacs, megegyez a budai szőlőiskolában is ismert Mirkovacsával. Savanykás boránál fogva itt nagyon helyén látszik lenni.

4-er. Rusicza = Verseczi piros, Budán Mayerffy piros, Steinschiller, a televényben dúsabb aljakban igen becsült, bőven és nemes bort termő faj. A soványabb és magasabb expositiókban nem fizeti ki magát.

Találni egyébiránt Sirmiumban egyes szakkedvelőknél terjedtebb szőlőfajgyűjteményeket is. Ilyent állított p. o. Rajachics patriarcha Karloviczon, részint asztali, részint borfajokból, melyek ugylátszik hogy mind az orsz. budai szőlőiskolából eredtek, minthogy ugyanazon számokkal jeleltetvék, melyek alatt a budai iskolában mai nap is előfordulnak.

A második szőlőgyűjtemény, mely a karloviczinál sokkal tökéletesebb, Grossinger Vilmos ur kameniczi szőleiben fordul elő. S miután ezen szakbarát oly befolyással bír, miszerint működését az egész szerémségi szőlőmivelés haladására irányadóul lehet tekinteni, legyen szabad ezen minta szőlőről és derék gazdájáról kissé részletesebben nyilatkoznunk.

Grossinger Vilmos, hajdan gyógyszerész, most Ujvidék városa takarékpénztárának igazgatója, szives volt bennünket saját alkalmatosságával a kameniczi szőlőkbe, de leginkább a magáéba elvezetni. Szőleje, melynek terjedelme mintegy 6 hold terrassirozva van és délnek lejt, ültetvényei, melyek a nemes passióvá potencilozott szakismeret műveleteit tüntetik elő egyszersmind oly venologicus gyűjteményt mutatnak, melynek e hazában kevés párja van, s a mely egyes ritkaságaiban fölmúlja a legtöbb ilyenmű gyűjteményeinket.

Leirandjuk e szőlő telepet ennél fogva részletesen mindazon szempontokból, melyeknél fogva az e nevezetes borvidékre irányadóul és jótékonyan hat.

a) Találni t. i. itt szőlő gyűjteményt, mely nemcsak a leg-ritkább és legujabb asztali fajokra, hanem terjedtebb és tiszta ültetvényü többféle nemes borfajokra is kiterjed. A localis fajok közt miveli nagyban Grossinger úr azokat, melyeket mint az egész Szerémségben előfordulókat szerencsénk volt a föntebiekben már részletesen kiemelni. Találni itten továbbá nagyban mivelve más nemes hazai fajtákat is, melyek különben másutt a Szerémségben elő nem fordulnak mint p. o. zöld sylvánit, bakartort, és pedig ez utóbbit, oly megtermett állapotban, mint azt még az Érmelléken se láttuk soha. Külföldi borfajok közül Grossinger úr nagyobb kiterjedésben és jó szerencsével a rieslinget, traminít, muscat Lunelt stb. miveli.

b) Találni Gossinger úrnál a fent nevezett különféle szőlőfajokból fajborokat is, melyek egyébiránt arra látszanak utalni: hogy e szerémi borok a törkölyön való erjesztést miként azt Grossinger úr gyakorolja, — a fehér boroknál épen nem, a vörösebbnél pedig csak nagy vigyázat alatt türik. Mert ha a szükségesnél tovább maradnak a káczin, oly mennyiségű tanint vesznek fel, hogy az kesernyességében, fanyarságában és a bor feles testeségében majdnem kellemetlenül érinti inyünket.

c) Szőlőmvelési szempontból szintén példás s irányadó Grossinger úr szőlőtelepe. A közönséges mvelés nem tér ugyan el attól, melyet átalán véve a Szerémségben használnak, de a meredek dombok terrassirozása; a trágyázásnak rendszeres alkalmazása; és az ezzel összeegyeztethető csapos fejmetszés, mely Grossinger úrnak sokkal jutalmazóbb és bővebb szüretet biztosít, mint oly fogás és a szőlőmvelés terén oly haladás, melyek összevéve az egész Szerémség boriparának előmenetelére jótékonyan fognak hatni, főleg akkor, ha Grossinger úr szakbeli érdemei, az illető magas helyen figyelemre, elismerésre vagy talán még kitüntetésre is érdemeltetnének.

Miután a Szerémség borvidékét meglehetősen kiterjedésben megjárták, s Illoktól fogva Kameniczig továbbá a rakoviczai klostor vidékét és a karloviczi környékben több részint közönséges, részint urasági szőlőket figyelemmel kísértünk volna, meglehetősen mértékben megszerezhetjük a meggyőződést arról, hogy a Szerémségben előforduló módja a szőlőmvelésnek sok tekintetben igen előnyös és példás, mivel nemcsak kevesebb költségbe kerül, hanem e mellett mind mennyi-, mind minőségileg kielégítő terméseket is biztosít a szőlős gazdának, kivéven azon hegyeket, melyeknek ültetvényei már fölötte elvénültek, s meg kell vállalnunk, hogy ezen szomorú állapotot majd csaknem az összes ültetvények talán felében észrevehetni.

Egyébiránt éppen azon mértékben, a melyben a Szerémségnek szorgalmasan mivelt szőleiben a mvelési mód maga előnyösnek és példásnak mondható, ép oly mértékben hiányos a borkészítés és kezelésnek minden egyes fogása e vidéken, már a szüretnél kezdve.

Láttuk ugyan, hogy a vidékben divatozó valamennyi szőlőfajok későn érnek, mi azonban e meleg tartományban nem nagy hiba: de nagy hiba az, hogy a szüretet rendszeren idő előtt indítják meg, mint p. o. az idén September 8—9-ikén. A szedést a feketével kezdik, miután a fehér fajok később érők, mint a fekete kadarka. A leszemelés nincs szokásban; a szőlőt zsákban tiporják ki és a fekete szőlő levének nagyrészt azonnal hordókba töltik és schillert csinálnak belőle, mely házi használatra a legnagyobb kedveltségben részesül a Szerémségben. Csak az eladásra szánt vörös bort erjesztik meg káczin, törkölyön, a zárt erjedésnek a közönséges gazdák nem veszik hasznát, sőt a sajtó hasz-

nálata is a ritkaságok közé tartozik, miután még az úri szőlős gazdáknál is csak elvétve találni egy-egy borsajtót, miglen e közönséges gazdák a zsákban kitiport törkölyt a kisajtolási vesződésre érdemesnek nem tartják. A polgárság rendesen vizet tölt e törkölyre és csingert csinál, melyet némely esetekben saját házi szükségére használ fel, de azon jobbára az eladásra szánt szinbor közé szokott vegyíteni. Ennél fogva azt tartják a Szerémségben, hogy közönséges szőlős gazda kezéből tiszta szinbort kapni épen nem lehet. A törkölynek, miután az közönségesen a másodszori át erjedésén is keresztül esett volna, pálinka főzésre amugy sem lehet hasznát venni, de a pálinka főzés e pénztelen országban fölötte nagy adóval is van terhelve s így nem csoda, hogy a törkölynek kiégetése e borvidéken egészen kiment a divatból. Miután ez egész hegységben, midőn mi azt megjártuk, a szüretre való készüllet napi renden volt, bőven volt alkalmunk tapasztalni, hogy a közönséges nép az edények és az egész szüretelési eljárás tisztaságára kevés gondot fordít.

Pinczekezelési szempontból: vagy egyszer fejtik le a boros gazdák boraikat, vagy még egyszer sem, mely utóbbi eset a közönségesebb, minél fogva a közönséges gazdák és több urak pinczéiben nagyobb hibák nélküli borokat alig találni.

Mindamellett vannak azonban a nagyobb uradalmak pinczéiben mint p. o. herczeg Odescalchi úrnál Illokon és Karloviczon a Patriarchánál kítettetett és felséges borok, melyeknél jobbakat s főleg a vörösben még gondolni sem lehet, — miért is legyen szabad néhány szerémségi pinczében szerzett észleleteinkről részletesebben nyilatkozni.

Az illoki urasági pinczék dús tartalmát majdnem végig kóstolván, egy kis borászati museumot találtunk fel bennök, mert az 1834 iki évjárattól fogva majd csaknem egész mostanságig találtunk azokban borokat. — Összes tartalmuk mint egy 14,000 akóra rug. Kezelésük egy klosterneuburgi tanítványra van bízva, ki most Jalics úr pesti pinczéjében folytatja egy időre gyakorlati tanulmányait. A pinczék tágasak és szépek. A borok kezelése jelenleg egyedül csak egy, semel pro semper — lefejtésre szorítkozik. — Nagyobb része a boroknak Schiller, de van veres és meglehetősen mennyiségű fehér is; az utóbbinak nagy része a schillerből vált idővel fehérré. — E pinczék legkittünőbb borait találtuk fel az 1863 iki vörösben, mely habár leszemelés nélkül ké-

szül is mindamellet egyikévé vált az a legfelségessebb veres boroknak, melyet eddig bár hol is élveztünk ; színe, simasága, illat s zamatbeli kellemetessége még a kivánságnak sem hagyott tért. A fehérek közt feltűnt az 1846-iki termés, mely csaknem hegyaljai typossal birt s a jó szomorodni borra emlékeztetett. Az aszú borok közt feltűnő jelességü volt az 1862-iki, melynek jó itezés palaczkja árultatik és el is kel 1 frtjával. Valamennyi itt talált borok jellemző chaactere a rendkívüli erő, s a fehéreknél még ama sajátos íz és zamat, mely e keserü mandulára emlékeztetett. Az édesség eltakarja bennök a savanyok jelenlétét, mely magában csekély, minél fogva ezen borok a vizezésre nem alkalmasak. — A borok legnagyobb részt tükrösek, s csak egy némelyeken lehetett észrevenni, hogy az eddigi kezelési fogások közé még a rendes derítő szerek alkalmazása fel nem vétetett.

Voltunk továbbá karloviczon a Patriarcha pinczejében. A patriarcha nem volt ugyan otthon, de titoknoka Raics ur előzőkeny szivessége a legnagyobb készséggel megnyitatta azokat előttünk.

A pinczék a tágas és csinos angol kertnek felsőbb részében fekszenek s szép mennyiségű bort tartalmaznak. A borok minősége szakavatott kezelőre mutat gyönyörűek és simábbak, ezek sokkal, mintsem azt az ember leszemelés nélkül várhatná. Az itt található fehér és schiller borok és a szokott mód szerint a zsákban kitaposott fehér és vörös szőlők színlevéből készültek.

Fő jellemők ezen karloviczi boroknak : a rendkívüli erő, kellemes zamat és illat ; a fehéreknél is kirívó édesség, minél fogva a vizezésre ezek sem álkalmasak, a tükrösség e boroknál feltűnő s a mint állítják, korántsem a mesterséges derítés, hanem a jelesség eredménye. A patriarcha pinczejében a bort az 1-ső évben 3—4-szer, a 2-ikban 2-szer, a következőkben egyszer fejték le. A fiatal borok ottlétünkör még nem erjedtek ki, mert édesek voltak.

A Szerémség boros gazdái vidékük leghiresebb borának tartják az u. n. Szalaxia bort, s minthogy karloviczon azt tartják, hogy a leghiresebb szalaxia bor a rakoviczai kolostor szőlőiben terem, oda vettük utunkat, ellátva Raics ur által egy a kolostor archimandritájához intézett ajánló levéllel, melynélfogva a kolostorban igen szives fogadtatásban is részesültünk.

A szaiaxia schiller bor, mely a kadarka levéből készül, szintegy, mint bármely más szerémségi schiller bor, kiváló erejét és kedves sajátos zamatját csak természetesi helye kiváló jeles fekvésének és talajának minőségének köszöni. A déli fekvésű meszes talaju régi és sovány szőlők adják a leghiresebb szalaxia bort, melynek különben mint schillernek csak provinceiális hire és értéke lehet a nélkül, hogy a külkereskedésben bármikor is hirre számíthatna.

A szőlők a Szerémségben Motikákra — kapára osztvák fel; egy kapa v. motika teszen 200 □ ölet; közép termése 6—7 jó termése 10—12 akóra számíttatik. Egy Motika a szőlők minőségéhez képest örök áron 25—30 frttól egész 136-ig fölmegey.

Az új bornak rendes ára 3—4 frt akónként, s az akó 64 magyar itczével számíttatik. A szüret idejének meghatározására kevés befolyással bírnak a hatóságok, mivel a nép azt azon ürügy alatt kikerüli, hogy a dézmát megváltják; de azért senki sem váltja meg a dézmát. Tartozások fordulnak ugyan elő, a földes uraságok könyveiben, de a nélkül, hogy azt 1848 óta, a hatóságok erőtlensége s tétlensége miatt eddig behajthatták volna. Ép ez erőtlensége a hatóságnak, mely a déli szlávok jelenlegi politikai villongásai közt szükségképen kifejlődött s láb-rakapott: forrása a nép általános demoralisatiójának is, mely leginkább az általánossá vált lopásban nyilatkozik, úgy annyira, hogy a jobb és magasabb miveltségű lakosok nyilatkozata szerint kisebb helységek korcsmaiban meghálni szinte veszedelmes volna.

II. Baranya megye borvidékei.

1. Villány.

A villányi hegyvonal, mely Vókánynál kezdődik és Viszlónál végződik a következő határokon vonul végig, úgy mint: Rác Petre, Kövesd, Villány, Nagy Harsány, Kis Harsány, Tótfalu, Siklós, Gyüd stb.

Ezen egész hegyvonal jeles vörös bora után nyerte el hírét, közülök a villányi részesül ugyan a legnagyobb hirben, de szint oly jó vörös bor terem a többi szomszédos határookban is, főleg pedig a N. Harsányiban.

E szőlők s átalán véve a villányi szőlők talaja bő mésztartalmu agyag, itt ott apróbb meszes kövekkel vegyülve s néhol nagyobb-kisebb mennyiségű homok tartalommal: ennél fogva majd nehezebb majd könnyebb munkálata.

Miután Villányban Albrecht főherczeg szőlőtelepei a leg hiresebbek, azokat tettük leginkább tanulmányozásaink tárgyává, miben Müller úr a főherczegi tisztartónak szivessége bennünket nagyon elősegített.

Villányban két főherczegi szőlő van. Az egyik egy 5—6 holdas szőlő, mely mindjárt a helység mellett fekszik, a második egy nagy szőlő, mely körülbelül 40 holdnyi lehet, és mintegy fél órányira fekszik a helységtől, ez részben fiatal, részben még régi kadarkás szőlőkből áll, melyek a folyó turnusokban újból kifognak ültettetni. A főherczegi szőlőkben a fehérből csak a rizlinget és burgundit, a feketéből viszont csak a kadarkát és portugizit mivelik és szaporítják, van ugyan egy kis tramiui ültetvény is sőt külön is szüreteltetett eddig annak bora, de most, — rendkívüli s aligha kellemes tűzességénél fogva a rizling közé elegyítetik, s miután termése csekély, nem is igen fog tovább szaporitatni e faj.

A mivelés metszés a fehérékre nézve tökéletesen a rajnaiak módjára történik, ide értve a bő trágyázást is, a trágya áll elégett szőlővesszők hamvából, marhatrágyával és komposzttal keverve, mi nagy készletben látható a szőlőnek minden részeiben. A vörös fajok fejmetszés alatt tartatnak és szép áldást mutatnak, — de a rizling is meg volt rakva terméssel a maga rendje s módja szerint.

Az új ültetésekben eltérnek Villányban a rajnaiak módjától, mert nem rigoloznak többé, azt tartván hogy a felette higitott földben a) a vessző kevésbé eredhet meg, b) hogy a vesszőt még évek mulván is ki lehet húzni a lazított földből, és hogy a meredekebb helyeken a víz a hig földet könnyebben elhordja. Az utóbbi érv áll, a többi nem, valamint az sem, hogy itt a rigolozot földbe a botot még 10—12 év után is bele lehet dugni.

Müller úr által a pinczébe vezetettvén ez elfelejteté, — főleg a fiatal borokat tekintve, hogy nem a Rajna mellékén, hanem Magyarország egyik pinczejében vagyunk. A pinczében csak vörös Villányit, mely $\frac{9}{10}$ r. kadarka és $\frac{1}{10}$ rész portugizi borból áll, — továbbá rizlinget és fehér burgundit több évekből talál-

tunk, melyek közül kivétel nélkül az utolsó évi t. i. a 66-iki fajboroké a dicsőség. — Müller ur mellett és segédkezésére 2 év óta egy a Rajna mellékén magát kiképzett ügyes mainzi fiatal ember van, ki az egész borkezelést hazája correct modorában viszi. A rizlinget szintén 5-szöri válogatás (Auslese) mellett, és a nemes rothadás beállta előtt nem is szüretelik. A tavali 1-ső Auslese eredménye mintegy 10—12 akó, vetekedik vagy talán megis haladja a legértékesebb Rajna melléki productumokat, melyet édességénél fogva, — ha feltűnő rizling zamattal nem birna, a legfinomabb tokaji gyanánt meg lehetne inni. A fehér burgundi bor kivetkőzött már édességéből (66-iki) és márig emlékeztet finomságánál és sajátos, kedves zamatoságánál fogva a legfinomabb francia fehér borokra. — A vörös villányi simasága és kedves bouquetjénél fogva meghaladja az eddig említett vörös borokat valamennyit. A villányi vörös igen sötét színű, mit itt a portugizitól származtatnak. — A többi évekből való borokban kevésbé tűnik fel a rizling bouquet, de észrevehető azokban is. A vörös villányinak itczéje üvegestől 45 kron kel, de fel fog ezentúl emeltetni 50 krra; a fehér ó borok itczéje szintén 50 krjával kaphatók. — A fentebb említett idei 1-ső rendű Auslese ha egyszer palaczkozásra alkalmas leend, úgy mondják, hogy itczénkint 2 frtjával fog árultatni.

Az előbbeni administratió alatt évenként kénytelen volt a főherczeg a villányi szőlőket és pinczét 6—7000 frttal subveniálni, mi természetesen a főkormányzót Gr. Braidá urat arra határozta, hogy az egész borterméssel felfognak hagyni Villányon. Most Müller úr kezelése alatt a lefolyt 2 évben már 300 frtnyi tiszta jövedelem volt.

Villányban a gaz kiirtására egy az eke módjára szerkesztett saraboló eszközt használnak, melynek segítségével 2 ember, kiknek egyike azt huzza, s másika kormányozza, naponkint egy holdnyi szőlőt fel lehet sarabolni. Igen czélszerű eszköz, megérdemli az ajánlást. — Az itt használatban lévő kapa tompa orrú és hajtott nyakú. Az asztali fajok gyűjteménye 80 fajra rüg a főherczeg villányi szőleiben.

A villányi hegyben még igen jeles kadarka szőlőtelepekkel birnak Gróf Somssichné és báró Prandau Gusztáv, továbbá a volt director Szokoli ur özvegye, kinek szintén portugizi ültetvénye van. Szokoli asszonyság épen ottlétünkör kezdte szüretjét,

de azt vevéen észre, hogy a portugizi szőlő még elegendő festanyaggal nem bír, félbe szakasztotta azt.

Miután a siklósi és gyüdi szőlőhegyek hasonlókép igen jóhírti borral bírnak, utunkat nem vettük a vasuton Pécs felé, hanem kocsin Siklósnak kerültünk.

A szőlőhegyek talaja itt is mész tartalmu szivós agyagból áll, s csak itt-ott több ölnyi mélységben találni vörnyeges mész-követ.

A gyönyörü déli fekvésü ültetvény fehérekben, sárfehérből, tökös fehérből, juh farkból és gyüdi fehérből (fosóka) áll, melyet bőtermőségénél fogva nagyon kedvelnek, [s csak kisebb mennyiségben fordulnak elő a bajor, fűgér, tódor stb. A vörösbén a kadarka az uralkodó, melyet főfajnak ismernek. Uraknál a portugizi, fehér burgundi és furmint is (itt kéknelyti) előfordulnak, — soros mivelést csak az újabb ültetvényekben, s némely uraknál találni. A metszés és kötözés lautenbachi, de a vesszők hossza 2—2 $\frac{1}{2}$ láb. Az urak szőleiben karót is használnak, mely kemény fából van, és ezre 14 frtba kerül Slavoniából hordva, s itt a kötözés és kurtítás budai módon történik. E vonalon már fákat is találni a szőlőkben a szőlőtenyésztés nagy kárára. Az urak szőleiben azonban nincsen fa. A termés a közönséges szőlőkben meglehetősen, de a száraz évek és a tavaszi fagyok káros nyoma mindentütt nagy mérvben feltűnik. Az uraknak jól mivelé szőleiben ottlétünkör jó termés mutatkozott.

Borokat és pedig több évjáratból kóstoltunk a gyüdi klaszromban, de a hol a szivesség nagyobb volt, mintsem a borok jósága.

Az itt termett vörös borok jól kezelve hasonlítanak a Villányihoz. A fehérek, a járdovány, kéknelyü vagy fűgér után felettébb szeszeseek, — a gyüdi fehér, mint savanykás vékony bort termő faj szinte áldása a vidéknek, de külön kellene azt termesztetni, és levét helyes arányban a többi vad tűzü fajok enyhítésére, vékonyítására, édességük eltompítására használni.

A portugizi borok mind édesek vagy aszuborszerűek, de permanent forrásukban nagyobb kisebb mértékben zavarosak is. Jó volna azokat erjesztő készülékben erjesztetni. A jobbféle borok, ugy a vörösek, mind a fehérek 12—15 fton kelnek it el, de kevés pinzében van bor.

Mint ügybarátok e vidéken Gózon Lajos ügyvéd ur, Hölczl

herczeg Battyányi-féle nyugalmazott tiszttartó ur tűnnek fel. Mint ügyünk igen szives előmozdítóinak Főrster Gyula, uradalmi ügyvéd és kormányzó, és Nikl Mihály siklósi tiszttartó uraknak tartozunk legnagyobb köszönettel.

A dézsma meg van váltva. A szüret egyeseknél ottléttünk már meg volt kezdve; sőt új bort is kóstoltunk már több helyütt s azt feltűnő savanyúnak találtuk. A szőlők jobbára gazosak és sok bennök az árnyatadó fa.

2. Szilvás.

Siklósról Pécsre mentünk, a hol Daróczy Zsigmond kanonok és czimzetes püspök úr benntünket feltűnő szivességgel fogadva azonnal rendelkezett, hogy a seminarium tiszttartójával a szilvási szőlőhegyekbe kirándulhassunk. A szilvási szőlős dombok csoportozatába a következő határok esnek: Kökény, Szilvás, Pellérd, Aranyos, Görzsöny stb.

A szilvási hegység Pécestől délre fekszik, és áll hullámzó agyagos dombok csoportozatából. Valamint Siklóson, úgy itt is csak az uraság s némely úri szőlőkben találni soros miveltést. A seminarim szőlei igen jó karban tartvák, s az újabb ültetvényekben nagyobb szerű fajta blákat láttunk, melyek között a legidősebbek 8—9 évesek. Mivelik pedig ezekben a vörösek közül a kadarkát és portugizit, s a fehérek közül a furmintot, rizlinget, fehér burgundit, fűgért, tőkös fehéret (járdovány) és vörös dinkát. Vannak azonban még régi ültetvények is, melyekben a csomor-fehér diuka, tódor, gyüdi fehér, barát csuha hamvas, a fentebbiekkel keverten fordul elő. A miveltés az uri szőlőkben karós, — a nép szőleiben ellenben lautenbachi, tehát karó nélküli, de kevesebb szorgalommal üzve, mintsem a Szerémségben. — A szilvási szőlőkben több helyütt találtunk *Oidium* ot (szőlő penészt) a fejremetzett tőkében is, s annak ragályossága abból tünt ki, hogy a beteg tőkétől jobbra balra észre lehetett venni annak további terjeszkedését.

A borok a szilvási urasági pinczében zamatosak, igen szeszesekek s édes-kesernyések, a déli magyarországi borok szokásos keserű mandula zamatjával birnak, különben igen jól kezelték. A vizet nem igen türik.

3. Szent Miklós.

Délután házi gazdánk kíséretében a káptalan szt.-miklósi szőléjébe rándultunk, mely a várostól félóranyira egy meglehetősen meredekségű és déli hajlású lejtőn fekszik. Az egész 25—30 holdas szőlő kitünő művelésben részesül; ennek talaja sárga, — és itt-ott fehéres márgás agyag, de találni már köveket is benne, melyek vörnyegesek, márványszerttek, vagy tán feltűnő nehézségüknél fogva vas tartalmuak is. Felügyelője a szőlőknek Greksa Antal ispán ur. Az új ültetések forgatott földben történnek. Legnagyobb gondot fordítanak itt a kadarkaportugizi, fehér burgundi, furmint, tökös fehér és vörös dinka művelésére.

A káptalan szőlőiben az asztali fajok gyűjteménye mintegy 80 fajra megyen, ujat azonban nem láttam egyebet a morviozio violette-nél, mely fekete szagos somszőlőnek mutatkozik. A szőlő minden faja általában véve sokkal fejlettebb itt, mintsem Buda vidékén.

A művelési mód megegyez az úri szőlőkben a budaival, csak hogy 2 szemre metszenek, az u. n. vakszemre és a termő szemre. A közönséges szőlőkben karót nem használnak, hanem a lautenbachi kötözés van szokásban. A régiebb szőlőkben sor-művelést sehol sem találtunk.

A káptalan Szt. Miklósi szőlőjén kívül még egynehány más jeles szőlőt is bejártunk, nevezetesen Daróczy Zsigmond kanonok úr saját szőlőjét is, mely körülbelül 5—6 holdnyi új ültetvény, s melynek nagyobb része 8—9 év előtt rigolozás mellett, ültetett ki. Talaja meszes agyag, alakja szabályszerű parallelogramm, mely ugyan ily alaku egyes táblákra van felosztva; a talaj déli hajlása az aljban gyengéd, fentebb szinte meredek. A főutakon kocsi is járhat, és azokon a víz felfogására lyukak vannak alkalmazva, melyek el is zárhatók. Az egyes táblákban műveltetnek a fehér fajtákból: 1. Járdovány, itt fehér tökös, mely igen jól terem, és enni s eltenni is kedves szőlő; 2. Furmint, itt kéknyelű, mert a leveleinek kék a nyele, azaz kocsánya, nem igen ad bő szüretet, de jó bort, melyről különben azt kell megjegyeztünk, hogy itt a tokaji zamatot nem annyira tünteti fel, mint Tokajban, vagy akár csak minálunk is Budán. 3. Fügér — nem fügér, — sárga fügernek is szeretik hívni, az

itt levő fehér fajok közt egyike a legbecstültebbeknek, mely itt igen bőven terem s jó bort ad. 4. Vörös dinka, megegyez a mienkkel tökéletesen, itt is könnyen elrúgja virágait, de jó bort terem. 5. Fehér dinka, olyan mint nálunk Budán, (ebből nincs külön tábla Daróczy ur szőleijében, mert silány bort terem, de bőven előfordul az a többi szőlőkben). 6. Fehér burgundi, ide Villányból került faj, mely a mienkkel megegyez; Daróczy urnál nem terem még, mert fiatal az ültetvény. Sokat sehol sem terem, de jót. A fehér fajok közt még nagyban előfordul. 7. A gyüdi fehér, — a nép szájában fosóka, — mely sokat terem, vékony héjú, mindig savanykásnak és vizesnek mutatkozó faj, mely könnyen is rothad. 8. Fehér muskatal (Daróczy urnál egész tábla) keveréke a lünelnek, passa-tuttinak és leginkább Muskat Alexandrienne-nek, melyről itt azt tartják, hogy eredeti baranyai faj; s valóban rendkívüli nagyszemű, tömött fürtű és jobbkor érő, mint minálunk.

A vörös fajtákból 1) kadarka, mely itt csodálatosan terem, és igen nagy elterjedésben részesül. 2) Portugizi, nagyban előfordul a jobb szőlőkben s így Daróczy uréban is; ez is csodálatosan terem.

Vannak ezeken kívül még számtalan fehér és vörös részint asztali, részint borfajták, melyek egyébiránt vagy mint asztaliak, vagy csak elszórtan fordulnak elő és ennél fogva az itt termelt bor jellemére kevés hatást gyakorolhatnak.

Voltunk ezen kívül Zsolnai János úr szőleiben is, ahol ismétlését láttuk a Daróczy-féle classikus szőlőmivvelésnek, de természetesen csak kisebb mértékben, mint a vagyonos és áldozatkész főpapnál.

Azon érdemek közé, melyeket Daróczy Zsigmond úr e vidék borászati ügyének előmozdításában szerzett, tartozik a pécsi kertész-egylet fa- és szőlőiskolájának létrehozása is.

A szőlőiskolának talaja sárga agyag, kiterjedése 4—5 hold, mely gyenge hajlással délnek terül el, az egész iskola falal van bekerítve. Van benne több kút, de a legnagyobb előnye az, hogy ez iskolát egy élő forrás több ágakban folyja keresztül. A víz, mely a szőlőiskola egyes táblái közé van vezetve, a legbővebb alkalmat szolgáltatja a dugványok kellő megöntözésére. Két éves dugvány van most mintegy 20—30,000. A borfajták ezre 15 frtjával kel.

De nem csak a szőlőiskola bővelkedik vízben, hanem el van látva az egész Baranya megyei szőlőhegység majdnem minden irányban bőséges forrásokkal, melyek a termékenységnek előmozdítására nagyban szolgálnak.

III. Tolnának borvidékei.

1) A szegszárdi hegység.

Szegszárdra érvén, mind a borkereskedési egylet, mind báró Augustz úr részéről nagy előzékenységgel fogadtattunk s megjártuk elsőben is Sánta úr, — a szegszárdi borkereskedési egylet elnöke és Mehrwerth egy igen értelmes borász kíséretében a csatári szőlőket.

A szegszárdi hegység, mely minden kő nélküli meszes anyagból áll, keveset átalán véve, de helylyel — közel nagyobb mennyiségű homokot is tartalmaz. A pinczék a plasticus agyagban minden falazás nélkül készülnek és jók. A hegyek itt már nem bővelkednek annyira vízben, mint a szerémbeliek s még inkább a baranyaiak, de azért mégis itt se víz szükség; s úgy látszik, mintha a szegszárdi hegyekben az előtt több lett volna a forrás, mint ma, mert több helyeken, hol ma már se forrás se víz nincs, találni vízvezető csöveket a föld alatt. A nép a törököktől származtatja e csöveket.

A fekete ültetvények kizárólagosan a nemes kadarkából állanak, szorványosan fordul elő még a csóka-szőlő, sárfekete, hosszúkás fekete bajor stb. A fehér fajok közt túlnyomó a sárfekete, fehér vagy arany bajor, rakszőlő, fehér dinka, juhfark, melyek azonban Decsét kivéve csak kivételesen fordulnak elő a fekete kadarkának nagy tömege közt.

Szőlőkarót csak kivételesen használnak a szegszárdi hegyben. A szőlők átalán véve sokat szenvedtek a több évi szárazság és fagyok által, minélfogva a termést alig lehet középszerűnek mondani, mert csak az aljak termettek. Általános azon észrevétel, hogy ott, a hol tavál a fagy ártott, tehát a lapályokon, — jó termés van, de az emelkedések, melyek tavál termettek és el nem fagytak, ez idén meddők maradtak. Az úri szőlők mind sorosak, a többi csak kivételesen. A metszés sarkos fejmetzés, s általá-

nosan ollóval metszenek. A lautenbachi kötözés és mivelés követésénél azonban igen sokszor hibásan hagyják a vesszőt a fej közepén is, mi által a belső fűrtök tulságos árnyékba kerülnek. A közönséges szőlőkben a kapálásra nem fordítanak kellő figyelmet, és gyümölcsfát is igen sokat találni a szőlőkben, miért is azután sok azokban a kopár hely is. Nagy baj az is, hogy a szőlőhegyek aljában rétek és legelők terülnek el, melyeken a magányos legeltetés folytonos tolvajságra nyújt alkalmat. Szokás itt a szőlőkben minden 20—30 lépésnyire egy sor kukoriczát ültetni, a káposzta is sok az aljakban, meg a keserű hagyma ültetés is nagyon divatos itt, mely utóbbi különben kárt a szőlőben nem tesz. A seregély igen sok kárt tesz a szegszárdi hegyekben; Sánta úr sárkány fark módjára kivágott és czernára kötözött papirokat használ elriasztásokra, s a mint mondja, jó sikerrel.

Mind a pécsi, mind a szegszárdi hegyek, miután a szőlőkben igen számosak a borházak, messziről inkább ritkábban épült várost, mintsem szőlőhegyet mutatnak.

A szüret rendszeren kelleténél korábban indul meg itt is. A fehérnek szedése, itt úgynevezett bajorszedés már ott létünkör kezdetét vette. A borkészítés zsurmolás nélkül történik, a szokott módon; a bor a káczin marad 4—5 hétig. Karaktere az itteni bornak egy kis feltűnő fanyarság, szép szín és jellemző kellemes zamat.

A kapa, melyet az itteni szőlőkben használnak, egyenes nyelű, de tompa hegyű. A dézsma az alapítványi jószágok területén már jobbra meg van váltva. Oidium az alacsony tökéken sehol sem fordul elő, de Decsen a lugosokon látható volt. Elaszott fűrtöket jobbra csak a fekete tökéken látni, lehult fűrtök gyakoriak a rakszőlők és fehér diuk alatt.

Estefelé a szegszárdi borkereskedő társulat helyiségeibe és pinczéjébe mentünk. A pince egy külvárosban fekszik, s több ezer akó felvételére elég alkalmas; téglából épült, de felette nedvesnek mutatkozott. A társulat 500 actiát bocsátott ki 100 fnyi értékben, s mióta Sánta úr a társulat kormányzatát kezébe vette, s annak felette költséges adminisztrációját egyszerűsítette, új virágzásnak indultak. Hogy dividéndát kaptak-e a részvényesek, azt nem tudjuk. Az üzleti könyv szerint mind a külföldön, mind itt a hazában elég széles üzleti körnek örvend a társulat, melynek több rendű vörös és néhány fehér, leginkább decsi borait

kóstolván, azokat mint jó kezelésben részesítetteket csak dicserni lehet.

Miután báró Augusz úrnak szegszárdi vörös borai közelmérés szerint mind itthon, mind hazánk határain túl is kitudott jó hirben részesülnek, s miután ezen méltó jó hir természetes alapja a báró úrnak okszerű mivelési és pinczekezelési fogásai-ban rejlik, különös figyelemre méltatni helyén látjuk itt annak szőlőmivelését és pinczekezelését.

Báró Augusz szőlei és pinczébenek megtekintésére több szakember kíséretében, nevezetesen Kelemen József főbiró, Boda Vilmos szolgabiró, továbbá Albanics, Mehrwerth és Sánta urak társaságában indultunk ki.

Augusz baró úr szőlei itt Szegszárd mellett mintegy 26—30 holdra mennek. Az egész ültetvény esupa tiszta kadarkából áll, mely sorosan, de karó nélkül van mivelve a már ismert lautenbachi modorban. Az ültetvény szép déli fekvésű, az emelkedés gyengéd, s a város tözsomszedságában véve kezdetét egész fel a hegy tetejéig nyulik. A szőlő rendes táblákra van felosztva, melyek szép gyűjteményű asztali faj lugossal keritvék körül. A termés közepszerűnek mutatkozott. A megmunkáltatás Cziráky — budai intézet tanítványának — fővinczelléri vezetése alatt példás. Megjárván azután a hegység több részeit is, mindenfelé ugyan ezt találtuk a közönséges szőlőkben, a mit a csatári hegyek leirása alkalmával már el mondottunk. Számos új ültetésekre is találtunk, melyek borászati kátém utmutatása szerint rigolozott földben történtek.

Délután B. Augusz Antal úr kíséretében ismét annak szőlejébe és pinczéjébe mentünk. Károly, a báró ur pintérje igen ügyes ember. Borházának berendezése nagyszerű; több kisebb káczin kívül láthatni ott egy 380 akós káczit is. Borsajtó több van, leginkább dicsért báró ur egy Vidacsfélét, mely vasesavaros, szolid szerkezetű és 140 frtba került.

A szüret, a szőlő-szedés október vége felé veszi kezdetét. A szedés ötszörre történik a következendő rendben és elnevezések alatt, és pedig: Bajor-Fehér-Ronda (hibás fürtök szedése) szép szedés és böngézés. A puttonyosok a padlásra hordják a szőlőt, ott kerülnek a zuzóba, s onnét kézzel rostán át morzsoltatva kerülnek a kácziba. — Nagy figyelmet fordítanak arra: hogy az új bor a bevégzett zajos erjedés után törkölyéről azon

nal a hordóba kerüljön, mi gutta percha csövek alkalmazása mellett eszközöltetik. A káczik szerkezete dupla fenekes, a zárt erjedés a legnagyobb pontossággal a rések beragasztása mellett megy véghez.

Az új bor leeresztési pontjának tüzetes meghatározását tavál kísértette meg B. Augusz először egy két akós kácziban Bertolon módja szerint, mi a következő készülék alkalmazása által történik: 1. készítetünk egy hüvelyknyi átmérőjű bádogcsövet, melynek alsó vége rostával végződik; mely csőbe, azután egy alsó végén finom dugaszszal ellátott, körülbelül fél hüvelyknyi vastagságú czirok-pálca jön. — A dugasznak csak oly vastagnak szabad lenni, hogy a cső rostával ellátott végén a must betódulván a könnyű czirok-pálczát könnyen emelhesse, mozgathassa s így az erjedésnek indult must hullámzását a czirok-pálca föl és alá való mozgása kimutathassa. Ha a pálca többé nem mozog, megszűnt a must forrni. Ezen készülék beleeresztetik a kácziba oly mélyen, hogy annak vége legalább is egy arasznyira beleérjen az erjedő mustba. De mint-hogy e készülék csak a folyadékban beállott csendet, nem pedig annak már bekövetkezett megtisztulását is mutathatja, a kácsi oldalára még 2-szor egy könyökös üvegeső is alkalmazmazzatik és pedig felül m. e. $\frac{1}{2}$ lábnyira a kácsi tetéjétől és ettől egy lábnyira lefelé ismét egy másik, Ezen könyökös üvegcsövek egyik ága a kácziba fűrt lyukon beeresztetvén, azok kifelé álló ágai egyenes üvegesővel kapcsolatnak össze. Az egymásba dugott csövek között lévő hézagokat pedig, hogy a levegőt abból kizárjuk, üveg ragaszszal tapasztjuk be, — miáltal azt nyerjük, hogy a folyadék vagy must az üvegesővekbe tódulván, e készülék nem csak az erjedés hullámzásait, hanem annak beálltával a folyadék színét zavarosságát, vagy bekövetkezett megtisztulását is tisztán kimutatja.

Ha azután nem csak a zajos erjedés megszűnt, hanem az új bor megtisztulása is észrevehető az üveg csőben: beállt azon perc, melyentúl többé a bort a törkölyén hagyni nem szabad, ha sima s fanyarság s törkölyiz nélküli bort akarunk szűrni.

Augusz báró úr tökéletesen meglevén elégedve a tavali kísérlet eredményével, cz idén egy 200 akós kácziban fogja azt ismételni.

Kóstoltunk bort, mely a Bertolon-féle készülék alkalm-

zása mellett, és egy másikat is, mely a közönséges mód szerint készült, és meg kell vallani, hogy az első érettsége és simasága által feltűnő, míg a másik még ki sem erjedt, ki nem forrt, azaz édes, ki nem fejlett bor volt.

Báró Augusz Antal úr jóval későbbben szüretel, mint a többi szegszárdi boros gazdák, s mivel 5-szörre szedi be termését sokkal költségesebb nála a szüret, mint másoknál; de mind a mellett nincs oka megbánni az önként elvállalt nagyobb költségeket, mert évek óta 16—20 ftjával adja el új vörös borának akóját, midőn a többi szegszárdi bor 4—8 frton kell. Borának ily rendkívüli nagy értéke pedig egyenesen csak az okszerűbb mivélsi, borkészítési és kezelési eljárásnak eredménye, mivel a szőlőfaj, melyet mivel, szintén csak olyan kadarka, mint a többi gazdáé, szöleinek talaja pedig és fekvése jó ugyan, de koránt sem jobb, mint szomszédjaié.

2. A decsi hegység.

Decsre ismét Sánta és Mehrverth urak kíséretében mentünk ki, hová az eöcsényi szőlőkön áthaladva értünk. A decsi hegységben jobbra fehér bort termesztenek. Az itt látható mivelés elüt minden eddig látott szőlőmivelési módtól. A szőlők hosszában t. i. egy sorozata a lugosoknak vonul végig, melyeknek szélessége 1° — hossza $2-3^{\circ}$ — magassága 5'. — A lugosra vett tőkék 2—3 lábnyira ültetve egymástól, és kopszon vezetve a lugos tetőzetének magasságig, a hol fejet képeznek s kecht módjára metszve kikötöztetnek, termésüket a lugos tetőzetről logatván le. A fiatal nyári vesszők nem kurtítatnak vissza. — A mivelési mód áll különben a lugos tőkéknek évenként 3—4 szeri megkapálásából, és minden 6-ik évben való megtrágyázásából. Lugos mivelésre rendszeren csak fehér fajtákat használnak, de találni elvétve fekete fajtákat is, leginkább pedig fekete bajort. A fehér fajtákból a sárga bajor és a sárfehér a túlnyomó, de látni gyakran fosókat is. — A lugosok közét kadarka tőkék foglalják el, melyek épen úgy mint a többi Szegszárd vidékebeli szőlőkben fejmetszésben részesülnek, azonban a lugosok árnyékában a kadarka tőkék rendszeren nem sokra mennek.

A fehérnek megszedése, mely itt bajor szüretnek nevezetik, épen szemünk alatt folyt le; Calderoni czukor mérőjével

mérvén meg a mustot, 13 fokot mutatott = 18‰ a klosterneuburgi szerint, jeleül annak: hogy elhamarkodva kezdték meg a szüretet.

Megjegyzendő még e vidék sajátosságai közt hogy Eöcsény és Decs határa a Dunától, mely jó két órányira fekszik, egész a szegszárdi hegysorozat tetejéig terül el. — A falvak a Duna mentében fekszenek; míg a hegyek aljában tanyak terülnek el, melyeknek gazdasági épületei cserép zsindellyel fedvék. Mind a decsi, mind az eöcsényi nép jó módú vagyonos.

A decsi borok Magyarország azon ritkább jellemű és tulajdonságú fehér borai közé tartoznak, melyeknek főtulajdonosságát nem a tüzesség, vagy is a szesznek gazdag tartalma képezi, sem pedig az édesség, hanem zamatosság és a citrom savany bőségében rejlik annak kedvessége, minél fogva a vízzel való keverést nem csak tűri, sőt az által kellemben még nyer. A decsi borok ennél fogva a magyaráthi, neszmélyi, érmelléki s más ilyenmü zamatos és savanykás borok sorába tartoznak. Magyarország fehér borainak nagyobb része kiváló szeszesség által tűnik ugyan ki, és így azok természetes fogyasztóit részint a hidegebb és nedvesebb tartományok lakói közt, kiknek belülről való melegítőre van szükségük, kell keresnünk, részint pedig azok képezik azt, kik a bornak szesztartalmában, annak bódító s bú elfelejtési hatását, bár mi oknál fogva megkedvelték. Egészen más félék azonban ama borfogyasztók követelései, kik a borban korántsem melegítő vagy bódító és részegítő hatást keresnek, hanem azzal inkább annak kedély derítő és az emésztést gyöngéden előmozdító hatásánál fogva élnek, s kik még a bővebb borivás után sem akarnak kivetközni józanságokból.

És az utóbb jellemzett borivók száma nem csekély, s annak következtében nagyon is kívánatos volna, hogy Magyarország bortermelői a zamatos és savanykás borok termesztésére, melyek közé a nagyhirű rizling is tartozik, nagyobb gondot fordítanának, mert az ily borok előállítása korántsem a vak véletlennek eredménye, hanem természetes következménye a bor alkatrészei helyes és a cél elérésének megfelelő arányának.

S ha igazságosak akarunk lenni, meg kell vallanunk, hogy Magyarország zamatos és savanykás fehér borai előállítása eddig csak a véletlen eredménye volt, mert sehol sem szürik az ily nemü bort minálunk egy, hanem rendszeren 2—3 oly

szőlőfajból, melynek egyike a bornak a zamatosságot, másika viszont az erőt, s harmadika a savankásságot kölcsönzi, mint p. o. decsi hegyben termett boroknál látjuk, melyeknek zamatosságát a sárfehér adja, míg erejét a góhérnak citromsavbani bőséget pedig az a gyüdi fehérnek (az ugynevezett fosókának) köszöni. — Ki fogjuk mutatni a maga helyén, hogy Magyarország valamennyi zamatos és savanykás bora szintén nem az öntudatos eljárásnak, hanem csak a véletlennek eredménye, mely t. i. az illető borok alkatrészei helyes arányának előállítására megkivánt szőlőfajokat — (mint p. o. a decsi határban a sárfehéret, bajort és gyüdi fehérét) — csoportosította.

A mi itt Magyarországon véletlenül több borvidékeken szerencsésen előállott, ugyan azt veszi célba a francziák és németek azon öntudatos pinczemesteri fogása, melyet a borkiegyenlítésének neve alatt értenek, s a melynek feladata az: hogy a külön tulajdonságu és jellemű borokat azon arányban vegyítik, keverik egymással össze a mint az a különböző, de határozott igényű borfogyasztó közönség kívánságainak és szükségeinek megfelel. Ily módon állítja elő a franczia pinczemesterség ama különféle borokat, melyek világszerte oly nagy kelendőségnek örvendenek, p. o. egészen más arányban eszközli a kiegyenlítést akkor, ha orosz vagy svéd vevői számára kell bort küldenie és ismét egészen máskép intézi a küldemény kiegyenlítését vagy is elkeverését, midőn oly fogyasztók számára küld borokat, kik a borban nem a részegítő vagy fölmelegítő erőt, hanem annak bővebb élvezete mellett is inkább felderítő és büntelen élvezetét ohajtják feltalálni, s ezek számára csak is oly borokat lehet bizonyos arányokban össze házasítani, melyek egyenként s aránylag csekélyebb szesztartalom mellett zamatossággal és bővebb citromsav tartalommal bírnak.

El nem halgathatom egyébiránt, hogy a decsi bor bővebb citromsav tartalmát nem lehet egyedül csak a gyüdi fehér szőlőfajban keresni, hanem függ az egyszersmind a decsiektől által gyakorolt művelési módtól is, ugyanis a fürtök az egészen beárnyékolt lugosok teteje alatt lógván le, sohase érik azokat tökéletesen a nap sugarai mi által bennök a folytonos beárnyékolás alatt a cukor kevésbé, hanem inkább a citromsav fejlődhetik ki, mi által azután a sárfehérnek zamatossága, a bajornak cukor s illetőleg szesz tartalma s végre a gyüdi fehérnek citrom-

sav tartalma oly arányokban áll elő a decsi borban, melynél fogva az e nemben a legjelesebbek közé sorozhatóvá válik.

3. Felső Nyék.

Farkas Imre enyingi tisztartó urral meglátogattuk a felső nyéki szőlőket is, melyek mint utolsók a Tolna megyei szőlőtelepek sorában, boraik minőségére nézve is az utolsók közé tartoznak.

A felső nyéki szőlők keleti fekvéssel bírnak, minél fogva a tenyészet ott korán indul meg, és így az igen gyakran el is szokott fagyni. Talaja alluvialis agyag ugyan, de olyan, melyben már sokkal több a homok, mint a mennyit a szőlő megkíván. A vegetatio nem rossz ugyan, de az inkább csak eredménye a televénynek, mely mintegy jó arasznyira földi a terméketlen alsó talajt; ez porladékony, színe a sárgásból a piszkos szürkébe játszik; követ sehol sem találni benne. Mind e mellett a hegy oldalába elég alkalmas pinczékét ásnak, és pedig falazott bolt-hajtás nélkül.

A legterjedtebb szőlőfajok a nyéki szőlőkben a fehér fajokban a cser vagy szőke szőlő, nagy hosszukás szemű, kissé husos szőlő, mely nagy és vállas fürtöket hoz, de itt gyéren terem, holott a Balaton mellékén a jó termők közé tartozik; van ezen kívül juhfark, gyurgyóka-kolontár és fehér bajor. A fekete fajok közül eléggé elterjedve találni a kadarkát, de van elég cigány-szőlő és fekete bajor is. Általában e hegységben több a vörös bor mint a fehér. A bort nagyobb részt a termelők fogyasztják el, vagy megveszik azt a szomszéd falvak koresmárosai, és pedig most is azonnal a szüret után 5—6 fton, mivel a közlekedés hiánya és a rossz utak miatt messzebből jobb és olcsóbb bort beszerezni nem lehet. A szüret már ott létünk előtt 2 héttel vitetett véghez; a dézsma meg van ugyan váltva, de az illetéket nem igen fizetik, mivel minden nemű termés igen rossz e vidéken. A mivelés igen hanyag, két szemre metszenek. A fejképzés is hiányos. A szaporítás döntés útján gyakoroltatik, karózást nem használnak s a vesszőt 3—5 lábnyira hagyják meg. Az uraság szőleje azonban kivételt képez, itt van karó. A hegy jobbára pusztuló félben van, valamint a szomszéd pinczehelyi községé is, hol a legközelebbi száraz évek előtt még meglehetősen jó vörös bor termett. Nyéken alig terem 1 hold után 5—6 akó bor. Fa kevés van a hegyben, és a mi van, az jobbára meggy, őszi barack és szilva.

Az uraság szép terjedésű szőlő iskolát tart, mely a ház szükségletre rendszeren s okszerűen kezeltetik.

IV. Arad megye borvidéke.

Aradra érvén (Sept. 20-án) azonnal Bisztriczki urnak egyik szakbarátunknak szivességét véve igénybe, általa Nagy Sándor I. alispán urhoz vezetettünk, ki mindent elkövetett, hogy Arad megye tisztviselőisége részéről a lehető legnagyobb támogatásban részestiljünk. Konstantini György főszolgabíró úr által Kornia, Seiler s Andrényi urakkal, a vidék legjelcebb szakembereivel megismerkedve — s legközelebbi teendőink programját elkészítve, estefelé kiindultunk Ménesre.

1. A ménesi hegyallja.

Másnap reggel legelsőben is Andrényi úr terjedelmes szőlőit jártuk be, melyek a csinos és kényelcmteljes kolna (borház) felett terülnek el. A szőlő maga mintaképét adja a ménesi hegyvonalon jobb mivélésű szőlőinek. — Az egész ménesi hegyvonalon talaja szivos agyag, mely itt ott nagyobb kisebb mértékben szürkés sárga vagy vörnyeges színbe játszik. Kő ritkán fordul itt elő a termőrétégben, Magyaráth és Világos környékén azonban több helyen. A kő ott csillám pala. Az agyag, mint mindenütt, szivós; s a hosszas szárazság következtében, mely itt egy fertály év óta uralkodik, hatalmas repedéseket mutat. A termő réteg nagyobb részt csak 1 1/2 — 2 lábnyi mélységre terjed, alább kőpad mutatkozik, mely gránitszerű kőből áll. A magyaráti kövek könnyen elmállanak a levegőn. A hegység jobbára gyengéd lejtésű, de vannak meredek hajlású szőlők is. Az expositiók különféle irányuak, de a legjobbak a déliek; egyébiránt Magyaráttól Radnáig az egész hegylánczolat jobbára déli hajlású.

A fő szőlőfaj Ménes kerületén a nemes kadarka vagy Skadarka. Szórványosan egyéb fekete fajok, s ezek között a ráczfekete és még más néhány ritka szemű fekete fajok is előfordulnak, — ugyan ezek azonban lassankint irtatnak. — Tiszta fekete és tiszta fajültetvény a vidéken sehol sincs, és kisebb mennyiségben minden szőlőben találni Beregi rózsásat és Mustafert, melyek mind ketteje dúsan terem, de leginkább az utóbbi faj, mely nagy hosszúkás és igen tömött szemű, jobbára vállas fűrtöt hoz. Ezen faj levele durva szövettű, nagy és 3 karélyos, mig-

len a beregi rózsásé szintén durva szövetű, de 5 karélyos. Előfordul még ezeken kívül a fehérek közt az aprófehér (kleinweiss), de ezt is irtják mert keveset terem.

A termés az idén a jól mivelt és trágyázott szőlőkben elég gazdag, de a soványokban majd nem szegény volt. Szüretelést még sehol sem találtunk (sept. 20-án), de nem is voltak még a fürtök teljesen megérve s legkevésbé a Mustaferéi.

A ménesi vonal szőlőmivelési módja, eltér egészen az eddig látottaktól. A mivelés általánosan soros és karó mellett történik. A karók ölesek sőt ennél is hosszabbak, s kemény fából készítvék. Árúk ideszállítva 18—20 ft. ezrenként. Általában sokkal vastagabbak mint a budaiak.

A sorok 3 láb szélesek, melyekben a tőkék jó 3 lábnyira állanak egymástól. A metszés nem történik fejre s, ritkán is találni jól kiképzett fejet, rendszeren 3—4 kétszemű sarkot az az csapot hagynak egy tőkén, s 1—2 szálvesszőt, melyet karikásan kikötöznek, — vagy ha gyengébb a tőke, 2—3—4 csapot metszenek rá, de melyek ez esetben 3 szemre hagyatnak meg. Szálvesszőt ez esetben nem hagynak a tőke gyöngesége miatt.

A tőke egész magassága legalább is 5 lábat teszen, sőt sokszor túl is haladja azt, de a tőkék levele e mivelés mellett csak a trágyás szőlőkben sötét zöld, míg a soványokban sárgás sőt sokszor sárga. A kitermett karikás vesszőket azonnal szüret után lemetszik, az ugar vesszőket pedig lehajtják és földdel takarják be. E betakarás egyébiránt nem általános, többen csak feltöltik a tőkétet, mintegy 10—12 hüvelyknyire. A kapálás 3-szor történik, 4-szer ritkán bakhátra meleg és száraz időjárással nem kapálnak, hogy a föld hűset tartson a tőkéknek. A gyomlálás és a honalj hatások elszedése gyakorlatban van. A kötözés hárssal történik. A napszám a kötözésben 16—25 kr. nehezebb munkákért 33—40 kr. Bohus úr 18 holdas magyaráti szőlejének évenkénti megmunkáltatása kerül trágyázás nélkül 600—800 ftba, (circa 26 ft. fertályonként); rigolozásnak nem igen vannak még követői, de egyesek tartanak kis szőlőiskolákat, mint p. o. Bohus István úr is. A szőlőtőkék elszaporítása majdnem általánosan vagy homlitás vagy döntés útján történik. Homlitás alatt itt azt értik: ha a tőkéről egy vesszőt 18 ezolnyi mélységre porbujtáskép lehajtanak, trágyával is ellátván azokat. Döntés alatt pedig, ha az egész tőkét a budaiak módjára 2 ágra ledöntik.

A szüret rendszeren október elején veszi kezdetét. A jó gazdák s nevezetesen az aradi polgárok, azonban kik az egész hegyvonalon a legjobb expositiókat birják, későbbben kezdenek a szüretbe, de ez sok bajjal jár, minthogy a dézsma legnagyobb részt úgy Ménes körül a kincstári javadalmakban, mind Magyarát környékén is, a hol a földes uraság részint Bohus úr, részint herczeg Sulovszky — meg van váltva.

A borkészítés a paraszt gazdáknál következő:

Megszedik a szőlőt, a fehéret és feketét minden különbség nélkül keverten, s készítenek belőle Schillert. A megszedett szőlő csöbrökbe hordatik össze, melyekben kint a szabadban történik a maskolász csomoszolás, a minek az a rossz oldala van, hogy ha meleg idő jár, a must még mi előtt azt kolnába bevinnék, — a hol a leve a hordókba, sűrűje a sajtó alá kerül — elkezd forni.

Jobb parasztgazdák külön szedik a fehéret és feketét. A fehérrel a fent leirt módon járván el, miglen a vöröset csutástól zsákokban megtiporván közönséges széles száju kádakban hagyják erjedni.

Az uraknál előbb szedik meg a fehéret sőt némelyik le is szulmoltatja azt, hordókban hagyván megerjedni a mustot, hol nyílt, hol zárt erjedéssel, s elkülönítvén még a préselt mustot is az ugynevezett szín musttól. A feketéje válogatás nélkül szedetik meg, s zuzó gépben zuzatik össze, vagy zsákban tiportatik meg; s innét kerül azután a rostába, (de nem mindenütt, az uraknál sem, mert készakarva akarják hasznát venni a csuták fanyarságának. Némelyek, p. o. Andrényi, Seiler stb. a rostálás után, ismét kitiportatják még a törkölyt. A tipró kádak alacsonyak s akkorak, hogy 2—3 tiprót is bele lehet állítani egy-egy tipró kádba; ezen másodszori megtiprás után, melynek az a célja, hogy a festanyag a lehető legjobban kiázhassék, a kőczira kerül a keverék, mely dupla tetővel és fenékkal levén ellátva, a must a zárt erjedésnek engedtetik át, mi némelyeknél p. o. Andrényinél és Seilernél stb. a mesterséges meleggel 24—26° R. mellett rendszeren fűthető erjesztő kamrákban történik. — Andrényi úr csak a leghevesebb zajlás után 3—4-ik nap alkalmazza csak az árt erjedést, több ízben a burgundak módjára megkevertetvén és alámerítettvén a felforduló törkölyt. A leeresztés a zajló erjedés elvégeztével vitetik véghez. A kisajtolás, fa, vagy vascsavarral ellátott sajtókon történik. Hofman úrnál láttunk

egy új sajtót, mely 160 frtba kerül és a nyomást alólról és felülről teszi. A próbát még nem állta ki.

Jó években, melyekben sok az aszú, megtartja az új bor daczára a mesterségesen alkalmazott nagyobb melegnek édes-ségét 1—2 évig is. — Amint mondják Stocksüss marad. —

A ménesi aszúkészítés csak a fekete aszúszemeknek veszi hasznát. A leszemelt aszúszemek megtiportatnak és jóféle óborral engedtetnek át az erjedésnek. Vannak azonban oly termesztők, kik ehhez jóféle új bort is használnak, hogy az ily aszúnak erjedése minden mesterséges meleg alkalmazása mellett is rendszeren évekig eltart: igen természetes. Andrényi és Gyürky urak 60 foknyi meleg alkalmazását hozták indítványba, hogy az utó erjedés örökre elfojtassék az aszú borban. — A dolog fontossága igen is megérdemlené, hogy e tekintetben a szükséges kísérletek megtétnének.

A ménesi vörös bor tökéletesen érett, tehát 3—4 éves korában a legelső magyarországi vörös bor, mely kétségkívül jó pinczékben még a leghiresebb bordeauxit is leverné, ha felette erős nem volna. Hogy mikép kellene ezen felesleg szesztartalmán segíteni a nélkül, hogy annak tartóssága veszélyeztetnénk, erre nézve a feleletet azon eljárásban és módban találjuk fel, melyet a természet és az okszerű eljárás a gyengébb, de zamatos fehér borok előállításánál követ.

Jártunk több pinczékben. Voltunk gr. Nádasdy Lipót, Andrényi, Bohus János és még több másokéban; melyek mindannyiának hőmérséke legalább is 12—13 °R. volt. A fiatalabb aszút inkább csak kamrákban tartják, melyeknek hőmérséke a külső meleg mérvében még ennél is melegebb. A sziklába vajt és az érett bor számára való pinczék hidegebbek. Legszebb itt Andrényi úr pinczéje melyben 18—20 teli százaz hordó fekszik, s melyek jeleseink, nagyobb kisebb mérvben sikerült dombor mivű alakzataival díszítvék.

Készül e vidéken főtt ürmös is, mely a malagához hasonlít, és szalmabor, mely hasonlóképen jeles. E készítményekre a rózsás szőlőt használják fel, mely e czélből részint szalmán, részint felakasztón tétetik el. A leszemelt fürtök Januárban sajtoltatnk ki, meddig is azoknak vizes részei az állásban tetelesen megfogy.

A vörös boroközt tűntek ki: a 841, 844, 846, 848, 856,

862, 863, 865 és 866-iki, mely utóbbi még ottlétünkkor átalán véve fémustos kifejlődésében volt.

Ha a személyzet számát tekintjük, melynek kötelességében állana, a rendet és vagyonsbiztonságot az aradi vagy ménesi hegységben fentartani, akkor azt kellene tartani, hogy az aradinál külömb hegyrendőrség széles Magyarországon nincsen: mert itt nem csak pásztorok és hegybirák vannak, hanem még hegykapitányok is. Ámde a pásztorok és hegybirák ismeretesek itt, mint szabadalmazott szállótolvajok, kik tarisznyával járván, majdnem üzletet üznek a lopással. A hegykapitányok pedig sokkal nagyobb urak, semhogy kötelességeik után járnának, és sokkal tehetetlenebbek a nyilvánosságra került lopások megfenyithetését illetőleg, semhogy kellő szigorral eljárhatnának, és míg a kihágás a vármegye hatósága által a szükséges szigorral kérdőre vétethetnék és megbüntethetnék, legtöbbsnyire feledékenységbe merül az egész eset.

2. Az aradi kertiszőlők.

Nem lett volna ugyan feladatunk, Arad megye bortermő vidékei fölszámításánál az aradi kertiszőlőknek is helyet engedni de mivel ezek termésével rendszeren igen sok visszaélések történnek, melyeknek felemlítését illetőleg megrovását e helyütt el nem hallgathatjuk, e kerti szőlők részletesebb megismertetését sem hagyhatjuk el.

Voltunk több, de nevezetesen Probst úr aradi kerti szőlőjében. Probst urnak van 60 hold szőlője, részint kerti, részint a legjava ménesi, holdját itt 1100 □ ölivel számítják. Az aradi kerti szőlők vegetációjáról és termékenységéről csak annak lehet fogalma, a kinek alkalma volt azt látni. A művelés karikás, s a talaj oly gazdag, hogy televényben feketélik. Most különben a 3 hónapos szárazság után mindenfelé mély repedéseket látni rajta. Probst ur meglehetősen szánu asztali fajokkal bir, melyeknek vesszei alig birják a hizott fűrtöket. Jó kiterjedésű budai mézes fehér ültetvénye is van, mely itt erősen karikázva, gazdag aranyfűrtjeivel gyönyörű látványt nyújt. — A mézes fehér igen is ide való, mert korán megérik ez árnyékos szőlőerdőben is. E gazdag talajban a töke nem csak hogy egy ölnyre felnől, hanem szélességben is rendkívüli terjedelmet nyer. A levélzet itt sötét zöld, az egyes levelek oly szokatlan nagyságúak, hogy alig is-

mertem rá a régi ismerőseimre, melyek itt e valódi kanaánban egészen kivetkőztek szokott formájokból. — Hogy az Arad-Ménés hegyaljai fajok, mint Mustafér, Rózsás, Kadarka 20—30 roppant nagyságú fűrtöt is hoznak, azt tán felesleges is részletesen kiemelnünk. A termés Probst úr állítása szerint az idén csak közepszerű levén, 100 akónál többet nem vár holdja után.

A szüret itt is, mint országszerte, idő előtt megy végbe, s még az is a rendes esetek közé tartozik, hogy a polgárságmely egynémelyike sokszor 10—50 holdnyi kerti szőlő birtokában van, — de egyszersmind a ménési hegyekben is szőlőbirtokos, a hegyben lévő pinczéjébe szállítatja kerti borait, melyek későbbben azután mint ménésiek kerülnek áruba, és a felséges ménési borok hirét tetemesen csorbitják.

Ilyenmü csempészet egyébiránt Szekszárd vidékén is gyakran előjön. Ismertünk híres borkereskedőket, kik Szekszárdon csináltatják és a szekszárdi bélyeggel és ezimentirozásal láttatják el hordaikat, mely hordókba később silány borvidékek hitvány vörös borait szüretvén, ezek azután rendszeren mint valódi szekszárdi kerülnek a kereskedésbe, tetemes romlására nem csak a szekszárdi bornak, de általában a magyar borkereske és hitelének.

3. Magyarát.

A magyaráti borvidék folytatása a ménési hegységnek talajra és fekvésre nézve megegyezik a ménésivel; s a mi a szőlőfajokat illeti, is csak annyiban különbözik a magyaráti hegység a ménésitől, hogy a közös fajokból a magyaráti hegyekben a fehér fajok túlnyomó többségben fordulnak elő, miglen a ménési hegyekben a fekete kadarka az általában uralkodó. A mivelés és borkészítés is ugyan azon módon megy végbe, mint a ménési hegység többi vidékein. A ménési fehér bornak Magyaráton találni a legkitünőbb minőségű képviselőit, s ez oknál fogva neveztetik az Magyarátinak. Színére e bor zöldes, ízére kellemes savanykás, s így a vizet is türi, — zamatja sajtáságos kellemes. A magyaráti bor mindezen jellemző tulajdonságait, úgy látszik: hogy a mustafér s talán aprafér szőlőfajoknak köszönheti. Minél tisztábban képviseltetvék ugyan is valamely szőlőben ezen fajok, annál jellemzőbben tűnik ki a Magyaráti caractere is, holott, a hol nagyobb mennyiségben a rózsás szőlő fordul elő,

ott a bor schilleres színt ölt, savanykáságából kivetkezik, túlzása ellenben tetemesebb, miáltal igaz, hogy egyéb jeles magyar fehér boraink jellemét veszi fel, de éppen ez által azu tán a magyaráti karakterből kiforgattatik. Kitűnik ebből, hogy a magyaráti bor sajátosságos és becses jellemét sem a talaj, sem a fekvés minőségének, hanem egyedül csak a szőlőfajnak köszöni; valamint kitűnik továbbá ebből annak szüksége is, hogy a mustafer és aprafer szőlőfajok ezentúl mind a szőlőben, mind a pinczében külön kezeltessenek, hogy módjában legyen a szőlős gazdának, e két szőlőfajnak, melynek egyike a magyaráti bornak a savanykáságot, a másika pedig a zamatoságot és erőt adja, — a vegyítését öntudatosan úgy intézni, hogy az kitűzött céljának megfeleljen.

Bohus ur és mások birnak ugyan egyes rizling és fűrtint ültetvényeket is, de boraik jellemző sajátosságai kevésbé tűntek fel. Valjon azonban a talaj és éghajlat, vagy tán a kezelés és az ültetvény tisztaságának hiányai törülték e el azokat, azt nem birjuk meghatározni. Bohus János ur magyaráti rizling ültetvényének kevertségéről különben biztosan meggyőződtem, van t. i. közte egy apró, de ritka fűrtü sárga szőlőfaj is, melynek levele ugyan hasonlít a rizlinghez, de fűrtje nem.

V. Krassó megye és nevezetesen Lugos borvidéke.

Előttünk sem titok ugyan, hogy Lugos borvidéke hazánk első bortermő vidékei közé nem tartozik, de mivel hiteles források után tudjuk, hogy Lugosnak egyik boros gazdája Gallini úr lugos termését már több évek óta akónként 20—60 fton adja el, érdemesnek tartottuk 5—6 nap feláldozásával a varga betűt Aradról Lugosra megtenni és saját szemekkel győződni meg a nagy pinczemester figyelmet érdemlő működéseiről. S miután Magyarországon azt hisszük több oly boros gazda van, ki szintén szívesen túl adna borán 20—60 fton, részletesebben fogjuk itt közölni mind azon adatokat, melyek útján a lugosi nagy pinczemester oly szép eredményekhez jutott.

Gallini eredetileg lugosi gyógyszerész volt, ki szorgalma után és szerény igényei mellett 20—25 év lefolyta alatt magának a függetlenség bizonyos fokát biztosítván, gyógytárát eladta, azzal a szándékkal, hogy ezentúl egyedül csak a borá-

szatnak fog élni, melyet nagy szenvedélylyel s szép eredménynyel, a chemiában nagy készütltséggel bírván — már addig is fizött volt.

De mind a mellett, hogy borai nemcsak a vidékbeli szakemberek által voltak jelesekül elismerve, hanem a kiállításokon is s nem egyizben érmekkel lettek kiténtetve; azért még sem tudta Gallini úr borait valami különös jó áron áruba bocsátani, s ime, a következő jó gondolatnak végrehajtása segített ezen aggodalmán.

Gallini ur ugyanis régóta vágyott már meglátogatni a külföld jeles s a miénknél szerencsésebb borvidékeit, ennél fogva utnak indult, de mellékesen oly vidékeket is ejtett általános tanulmányozási utjába, a melyekben bor nem terem és ezek számára lugosi boraiból mustrákat hordott magával. A hol borait részint észak Németországban, részint Angolországban kóstoltatta mint azok Commis Voyageurje — ott mindenütt nem csak hogy nagy elismerést aratott, hanem azokat a miénkhez szokatlan nagy áron el is adta. Igaz, hogy az ismeretlen magyar embertől vevői eleinte csak néhány palaczkot vásároltak és csak csekély mennyiséget rendeltek meg, de miután folytatott apróbb megrendeléseik után meggyőződtek, hogy Gallini urban becsületes és szilárd jellemű emberrel van dolguk, szívesen tettek és teszik másnap is nála megrendeléseiket, nagyobb quantumokra és szokatlan jó áron. Legyen szabad ezen előzmények után már most Gallini urnak lugosi borászati telepjéről a többi részleteket is közölni.

Megérkezhén Lugosra délután 2 óra tájban, azonnal a szőlőhegyre Gallini urhoz indultunk, ki épen a szürettel volt elfoglalva. September 25-én és 28 foknyi iszonyú hőségben gyalog kellett kiindulnunk másfél órányi távolságra, mivel e nagy dolog időben Lugoson kocsit semmi áron se lehetett kapni. De alig értünk ki természetesen egészen átizzadva a szőlőbe, midőn egyszerre egy éjszokról jövő vihar a hőmérőt 10=12 foknyira nyomta le és a következő éjszakákon még a derek is beállottak.

A lugosi hegység jobbára déli fekvésű, hajlása és magassága közepszerű. A talaj tiszta szivos agyag, mely plasticitásánál fogva edény készítésre is használtatik, s melyen mindenféle széles repedések mutatkoztak a 2—3 hónapos szárazság után.

A szőlőfajták közül a feketében tulsulylyal birnak : 1. a kardarka = skadárka. — 2. A kauka = esauka, oly faj, melynek a feketében szintoly ritka fürtei vannak mint a vörösben a vörös dinkónak. 3. Oczata = fekete gohér. A fehérek közül legelterjedtebbek. 1. a lipolistra = Mehlveis (legalább ahhoz hasonlít. 2. a kreacza = Halbgeschiczter Gutedel. — 3. Schiller = vörös dinka. 4. Steinschiller = verseczi piros, bora itt gyenge, de szőlője soha sem rothad.

A miveési mód a karikás, melyet évenként felváltva a csapos és könyökös metszéssel gyakorolnak az illető tőkék erejéhez képest. Ha karikára metszenek : kap a tőke még 3—4 két szemes sarkot ; ha könyökre metszenek, meghagynak a könyökön kívül még 3—4 csapot 3—3 szemre. A tőkék feje jobbára hiányos képzésű valamint hiányosan vitetik véghez a válogatás is ; karók ahól 4—5 lábnyi hoszúak. A kapálás 3—4szer történik, de látszatja nem igen van, [mert a szőlők gazosak. Télen bekapálnak. A szőlők tárgyázása divatban van, s történik az részint földszintén, részint alákapálva a tőkék tövében temetve azt. A tőkék 3 lábnyi sorokban ültetvék és 3 lábnyira állanak a tőkék sorban is. Ily mivélésben részesülnek a közönséges szőlők, de vannak olyanok is, melyek minden tekiutetben nagyobb szorgalommal kezeltetnek, főleg a szőlőfajok megválasztása tekintetéből. Igy miveli Gallini ur nagyban az oportót tisztán s kevésbé tisztán a rizlinget, traminit, Ruhlendit, veltelinit. A furmintot is miveke, de kivágatta azt, minthogy terménye őt sem minő- sem mennyiségileg ki nem elégítette. Sok nemes asztali faj is fordult elő Gallini ur szőlőjében, a ki különben mint ügyes vegyész, a borkészítés és kezelés e terén sokkal nagyobb ügyességet fejt ki, mintsem a szőlőmivélés terén, épen ellentéte tehát ő Grossingernek, ki viszont nagy szőlész, de sokkal gyengébb borász mintsem Gallini. Lugoson létünkkor épen folyt a szüret. Gallini ur a léczes sajtót használja, melyet teljes működésében láttunk és mely valóban jónak mutatkozott, de jobbnak vallja Gallini ur a Hoffmann-féle sajtót, melynek szerkesztésében ő maga is részt vett.

A szüret eredménye a vidéken nagyon kielégítő. Gallini ur egy holdról, leginkább az oportó után 100—120° akót szüret. A szüret idejét Gallini urnál a czukor mérő határozza meg, megkezdli pedig azt, ha a must 24—25 fokot mutat, s azért van neki elég színes vörös bora az oportó után is a nélkül, hogy bora

Stockstüss nyavalyával volna kénytelen megküzdeni. A must cukortartalmának megmérésére Gallini Hofner József cukormérőjét, használja — Hofner czime: Bécs, (Neuwieden 739), mely egyszersmind, valamint a Vajda Danielé a grádusokhoz kötve a leendő bor minőségét is kimutatja, de sokkal helyesebben, mint Vajda Dániel cukormérője. Mi a szüretnek a cukorkormérő utmutatása szerinti meghatározását nagy fontossággal dolognak tekintjük, mivel csak az adhatja tudtunkra a szőlő kellő érettségének fokát oly biztonsággal, mint az óra az időt.

Gallini rostán szemelteti le az oportó szőlőt válogatás nélkül; a lészemelt bogycsók azután a zuzóba kerülnek. A must egy kádban gyűjtetik össze, mely m. e. 24—48 óráig a szabad levegőn marad. — Ez idő alatt a mustfelszínén tetemesen meggyűlnek a légenyes (nyálkás) részek mi azután ritka szitával eltávolítatván (ez történik a fehér musttal is) must a káczira hordatik. A kácziban a törköly (héjak és magvak) kerül legalólrá s rea alkalmaztatik a lyukas fenék, mely 2 darabból áll és a káczi oldalaiba bele van eresztve s hevederekkel erősítetik meg erre lesz azután rea hordva a lenyálkázott szőlő leve. A káczi teteje feltétetvén nem záratik az be légmentesen, sem erjesztő készülékkel nem lesz ellátva mindaddig, miglen a zajos erjedés meg nem indult; ennek beálltával történik csak a tömeg légmentes elzárása s az erjesztő készülék felrakása. Az erjesztés, akár kácziban, akár hordóban történjék az, úgy a fehér mint a vörös bornál, — az erjesztő kamrában — félszerben — megy véghez. — Ott függ a hőmérő mint biztos öre a kellő erjesztési hőmérsékletnek; mesterséges meleg Gallini ugyan rendszeren nem alkalmaz a lugosi vidék délies melegsége mellett, hanem az ajtók kellő nyitása, becsukása, — s a padlat locsolása által igyekszik az erjesztőben folytonosan 15—18 foknyi meleget fentartani. Ily meleg mellett rendszeren leereszti vörös borát a megindult heves erjedés kezdetétől fogva 4—5-öd napra, (az idén még meleg korában) a törkölyről. — Ez nem helyesen történik. Beh, jó szolgálatot tehetne itt Bertolon indicatorja! — A leeresztett bor az erjesztő kamrában marad, s a hordó szája kotyogóval láttatik el. Csak a hideg idő beálltával kerül az új bor a pinczébe, a hol márczius elején 1-ór és juniús elején 2-ór fejtik le. A lefejtés galvanizált kaucsuk cső igen helyes és okos szerű alkalmazásának segítségével vitetik végbe. Ezen cső

6 lábnyi hosszú, belső világossága 1 hüvelyk, falai körül belül $\frac{1}{4}$ hüvelyk vastagok, készítője Reithüber Bécsben ára 9 ft; tartóssága majdnem örökös. Igen szerencsésen és előnyösen helyettesíti az a görbe csővű pléh lopót. Alkalmazása hajlékonyságánál fogva igen czélszerű, s következő: egyik végét belcereszti az ember a lehuzandó borba, a másikon kiszívja a levegőt, mire a folyadék azonnal tolul, s folyton folyik a lefejtés végeig. Fehér boroknál előnyösnek tartja Gallini, ha a 2 első lefejtés fertály sajtárokkal hajtatik véghez, hogy a levegő annál szabadabban hozzájáruhasson a borhoz, s hogy az minél bővebben elláthassa magát élennyel, mi a bor sebesebb érlelését mozditja elő. — A kész bort azonban a 3-ik lefejtéstől fogva csövön át kell lefejtetni.

A fehér bor derítését Gallini úr gelantinnal viszi véghez; az angol gelatint Bécsben veszi Tavkal kereskedésében, 6—10 akóra való adagokban árultatik az. Van 1-ső és 2-ik osztálybeli. Egy adag 6 akóra az 1-ső osztálybeliből 70, 2-ik osztálybeliből 35 krba kerül. A küldeményhez angol és német alkalmazási utasítás van csatolva. Alkalmazása kevesebb körülményességgel jár, mint a vizahólyagé, de ennél sokkal olcsóbb is. Fehér bor, melyet a gelatin nem derít meg tökéletesen, taninnal deríthető csak, miből 1 lat, melegvizben feloldva, elég 10 akóra.

Valjon tanin vagy gelatint kíván-e a fehér bor tökéletes derítésére, megmutatja a következő kísérlet: végy 2 pohár fehér bort s tedd ki azt papírral befedve a nap és levegő befolyásának, — pár nap múlva csepegtess az egyikbe tanin olvadékot a másikba gelatint, — a melytől megzavarodik a bor, az lesz igazi derítője.

A vörös boros edények színét Gallini szerint Chlor veszi el színtől. Kádak egyszerűen ráfordítanak a Chlor gőzre; a hordóknak a fenekét kell kivenni és így fordítani arra. A Chlor gőz ki-fejlődésére vetetik 4 lat Chlór-mész, mi annyi vízzel kevertetik össze, hogy méz sűrűségű pépet képezzen; erre reá kell önteni 2 lat vízzel higitott kénsavat, és reá borítani a vörös színtől megfosztatandó edényt. Az edény falainak e műténél nedvesnek kell lenni.

Hogy Gallini a borkészítésben és borkezelésben nagy mester, arról tanuskodnak borai, s leginkább fajborai, melyeket velünk kóstoltatott. Riesslinge zamatos és savanykás a Rajna mel-

léki módjára és arról tanúskodik, hogy Magyarországon zamatos riesling bort lehet előállítani, — ha t. i. a talaj és climaticus befolyások arra valók; Traminija tüzes és meglehetősen zamatos a maga szokott módja szerint. Ruhlenderje igen erős, de nem fette kellemes; úgy látszik, mintha valami idegenszerű zamattal birna. Veltelini fajbora igen kellemes izü. — Róthgipfler bora savanykás, vizezhető és a rizlinggel keverve igen kellemes zamatos ital, mely szerencsét van hivatva tenni. — A Rothgipfler igen bő termő alsó ausztriai faj. A közönséges lugosi bor mind a schiller, — mind a fehér csak közönséges bor, miglen Gallini fajborai jelesek és az exportra valók, mit is több s tetemesb külföldi megrendelések bizonyítanak.

A lugosi hegyben használatban levő Lapa nagyobb a budainál, s egyenes hosszú nyelü, de használják a két ágú kapát is, mely itt igen vékony ágakkal bir. A föld keménysége miatt használnak itt egy sajátos szerszámot is, melynek hegye erős vasból van, miglen a többi részei kemény fából alkotvák; oldalrésze azért áll ki, hogy a munkás a lábával nagyobb nyomást alkalmazhasson reá.

VI. Bihar vármegye borvidékei.

1. Nagy-Várad.

September 30-án Nagy-Váradra érvén, elsőben is Nagy-Váradnak legjelesebb szakemberét, Jar Imre urat kerestük fel, ki bennünket Lukács György polgármester úrhoz vezetett. A polgármester úr noha a közgyűlésben volt elfoglalva, mind a mellett azonnal rendelkezett, hogy délutánra a város fogatai a szőlő hegyekben kirándulásra kiálljanak, és még az nap délután 2 órakor azokon Tar Imre, Cservenka Pál kereskedő és szőlőbirtokos, — Koroknai Sándor ügyvéd és Várad legszenvedélyesebb szakembere, — Szarukán Gergely püspöki jószágigazgató, — Lábosy József és a polgármester úr kíséretében a szőlőhegyekbe ki is mentünk. Voltunk pedig nevezetesen Lukács György, Cservenka Pál, Tar Imre és több mások szőleiben.

Az egész váradi hegység keletnek dül az erdélyi nagyobb hegyekre, s lehajlik nyugotnak Bihar rónáira, de számos hegyesportulatokból állnak azok, melyeknek völgyei kelettől nyu-

got felé nyílnak. Birnak a váradi hegyek sok déli, több nyugati, sőt egyenesen éjszaki lejtőkkel is. Követ Liába keresnénk a szőlőhegyekben, s ha itt-ott olyanokat találni is, csak elvétve fordulnak azok elő. Várad vidékén sok igen jeles tulajdonu téglá és cserép edény készül s a szőlők talaja is a legplasticusabb agyag, mely most pár hónapi tartós szárazság után, mindentül széles repedéseket mutat. Színe hol vörnyeges, hol szürkés sárga, hol pedig a trágyázás következtében — a feketébe hajló. A vízfogó gödrökben, melyek több helyütt ölnyi mélyek, márgás rétegeket látni, melyek az agyag-talaj, mésztartalmát kézzelfoghatólag bizonyítják. Homokosabb földvegyület a ritkaságok közé tartozik.

A váradi szőlőhegyek közt tág és hosszú völgyek vonulnak végig, melyek, kaszálókul és gyümölcsösökül használtatnak de a szőlők is majdnem kivétel nélkül gyümölcsösöknek is szolgálnak. Találni itt minden neméta gyümölcsfáknak, de leginkább sok körte s birsalmafát. A meredek hegyeken szőlővesszőt raknak le és ásnak el az egyenes utakon, hogy a lerohanó víz lezuhánását és kártételeit mérsékeljék. A kereszt utakon is vízfogó gödrök alkalmazvák. Források jelenleg nem láthatók, de az öregek azt állítják, hogy gyermekkorukban léteztek ott források. A völgyekben számos kutak találhatóak, melyek rendszeren 8—10 ölcsek és igen jó vízűek. Az éjszakai hajlások aljain sok helyütt káposztát termesztenek.

A váradi hegyekben uralkodó szőlőfajok: 1. Szerémi zöld, nagyon csipkés s 5 karélyos, inkább apró levelű szőlőfaj, mely vállasfürtű, zöldes és középszerű fejeket terem, héja meglehetősen vastag, tartós, édes és muskatal ízű, közép érésű s nagyon bőven termő. 2. Bakator. 3. Erdei, vastag, öt karélyos nagy levelű; fürtje nagy vállas, közép nagyságú gömbölyt szemű vékony héjú, nagyon későn érő s könnyen rothadó szőlőfaj, mely azonban csodálatos termékenységgel bír, és a váradi szőlők egyik fő faját képi, jó, de közönségesebb és savanykás bort szolgáltat. Az idei száraz évben igen egészséges, de koránt sem érett még meg az éjszakai és keleti hajlásokban. 4. Juhfark-Bácsó, ez is jól terem itt, de szintén könnyen rothad, s bár elég erős, de lágy bort ad. — 5. Boros fehér elég nagy szemű, és bőven termő vállas faj, sárga és zöld valfajjal bír, mely utóbbit kevésbé becsülik. Borosnak azért hívják, mert Boros-Jenőről

származtatják; tán a mi fehér kadarkánk mivel a budai kadarkát még Jenci feketének hívják, az az Boros Jenci feketének. A fehér fajok közt felemlitendő még az alanttermő, mely husos szőlő, de jó bort ad és bőven is terem. A feketék közt leginkább elvan terjedve — 6. a Purcsin, ritkább szemű fekete faj, mely későbbben érik, mint a kadarka és héjában csekélyebb mennyiségű festanyagot tart, s azért főleg fehérbor csinálásra használtatik fel. Csinálnak ugyan vörösbort is belőle s az erős, jó izű, de világosabb. 7. Jenci fekete-kadarka. Ezekon kívül találni fehér és fekete bajort, muskatált, mely Lunel, habár a váradiak a magokét a Lunelnél jobbnak tartják. A Lunelt francia muskatalnak hívják. Mindezen fajok a szőlőkben vegyesen fordulnak elő.

Tar ur szőleje a legszebb a hegyekben, vannak ugyan itt is még kevert ültetésű táblák, de vannak rigolozás mellett újból kiültetett több fajtáblák is nevezetesen rizling, bakator, szerémi zöld, erdei, bacsó és muskatalos tábla, melyeknek mindegyikéről már fajberokkal is bir, s melyeknek jelleméről és értékéről alább fogunk szólni.

Másnap reggel a város fogatain a hegy bíró és Koroknay Sándor ur kíséretében ismét a hegyekbe mentünk s ez alkalommal főleg a Körös mentében dülő részeket vettük vizsgálat alá, s megnéztük 2 vezetőnk itt fekvő szőleit is. Koroknay ur szőleje éjszaki hajlással bir, és az idei szárazságban termése rendkívüli nagy volt. Gazdájuk vár holdankint legalább is 100-akót, s úgy látszik, nem is fog csalódní. — Váradon átalán véve jó a termés. A szüretet october 14-én fogják megkezdeni. Koroknay tavali horának öreg csöbrét. 11 frt adta el.

A metszés kivétel nélkül több 2—3 szemes csapora cserre történik, sőt jobbára s leginkább a bakator és szerémi zöldnél 2—3 éves cserre és még ezenkívül 6—8 szemes szálvesszőre, mely kivétel nélkül függőlegesen kötöttetik fel, 4—5 lábas karóhoz a jobb módú gazdáknál, de látni karó nélkül is. A válogatás nem tartozik Váradon a rendes munkák közé. A kikötözés hárssal történik; a karók kemény fából vannak s kerül 10—12 frtba. Kapálnak 3-szor, és pedig simára, mert tartanak a melegtől, mely ellen a tőkét a hozzája huzott föld által igyekeznek megóvni. A szaporítás, (itt örökösítés) porhéjasok által eszközöztetik; a porhéjas rendszeren a második évben metszetik el az

anyától; ahol porhéjast szándékoznak készíteni, ott rudat hagnak meg, az az 4—5 szemes csapot a tőkén. A porhéjas rendszeren csak egy ásó nyomnyira tétetik le a földre, s némely gazdék trágyával is ellátják azt, de a többség annélkül rakja le. A porhéjas 2—3 szemre áll ki a földből, és rendszeren bő termést hoz. Szorgalmas gazdák mint p. o. Koroknay 1000 számra csinálnak porhéjast, növelve ez által termésüket, míg a gyökeres porhéjasoknak ezrért 10 ftjával szivesen megfizeték. Koroknay gyökereztet is vesszőt, melyeknek 100-át 2—3 éves korukban 2 ftjával adja el. Minich ur budai vinczellért tart és döntés útján örökíti jó karban tartott szőlejét. Rigolozott földben csak Tar Imre ur tesz új ültetéseket sima vesszővel vagy gyökeressel. A trágyázásnak sok követője van, de van ugyan annyi ellensége is. A trágyának szekere = 4—5 mázsa 50—60 krba kerül és kapni belőle Váradon eleget, miután 20-nál több hizlaldája van.

Váradon rendszeren csak fehér bort készítenek. A vörös bor hol nyílt, hol zárt erjedés útján készül, de le nem szemeltetik, vagy legalább csak kivételesen.

A váradi bor, — természetesen keverten szűrve igen erős italú bor, melynek az erdei savanyuságot, a bácsó erőt és simaságot, a szerémi zöld és bakar nemes zamatot kölcsönöznek a kezelés csak a jobb pinczékben hibátlan.

Tar Imre ur pinczéje leginkább azért híres Váradon, mert ő többféle jól kezelt fajborral bír. Az izlelt fajborok a következők:

1. Bakator, kitűnt közte az 56-iki termés, mely faja ismert jellemét, évjáratának kitünősége által felfokozva, nagy mértékben bírja.

2. Szerémi zöld. Várad és inkább Bihar rizling borának mondható, mely vékony, erős kellemes izű, s feltűnő muskatal zamatú felséges bor, színe világos zöldes.

3. Juhfark v. Bácsó bor. Sötét aranyszínű, igen erős, de zamatja által nem ajánlja magát. Az 56-iki a sok aszú következtében a szomorodnira emlékeztet.

4. Bajor bor, igen kellemes, erős, s az aszú miatt sima szomorodni féle jeles pecsenye bor. Tökéje, melyet itt arany vagy nyári góhérnek neveznek, miglen a feketét őszi góhérnek hívják, hosszú metszés mellett szépen terem az éjszaki oldalokon is.

5. Erdei bor, kellemes savanyuságánál fogva a Magyarátira emlékeztet, de ereje nagyobb amannál.

6. Puresin bor, erősebb, de kevésbé színes bort ad, mint a kadarka. Biharban ezt is fehér bor készítésre használják fel rendszeren.

7. Furmint bor. Jeles bor, de a tokaji zamatját nem találta fel benne. Tar urnak van belőle egy nagyobb szerű ültetvénye, különben kevés furmint fordul elő a bihari szőlőkben.

8. Muskatal bor, Lunel és Alexandriai fehér után, melyekből Tar urnak szintén jókora ültetvénye van. A bor 3 éves, bír igen szép muskatal zamattal, melyet a mint Tar ur állítja. későbbben elszokott vesztetni, míglen az a szerémizöld borában idővel inkább nagyobb mértékben szokott kifejlődni.

Tar urnak van rizling ültetvénye is, de bora még nincsen, mert mind hiába, a rizling a bihari metszés mellett sem terem bőven.

A borkészítés módja Várad vidékén igen egyszerű; a szőlő zsákban kitiportatik, mely azonnal hordóra töltve a pinczében nyílt edényekben viszi véghez erjedését. Rendesebb pinczékben a fehér bort 2—3-szor fejtik le az első évben a nagyobb közönség csak söprejéről fejtik le az új bort Martiusban későbbben csak elvéve fejtik még némelyek egyszer le boraikat. Vörös bort ritkán csinálják. A pinczék rendszeren téglával vannak kirakva, és 10—12 foknyi melegnek. A régi sajtók facsavarosak, azonban már néhány újabb Rökkéle vascsavaros sajtót is látni.

A napszám igen drága, szorgosabb dolog idején elkérnek 80—100 krt, sokszor még többet is, meg 3-szor pálinkát. Rendesebb napszám 50—60 kr.

A szőlőkben számtalan a pajta-borház, melyekben rendszeren a vinczellérek laknak. A vinczellér kap 20—40 ftot és 60 krt naponta, ha dolgozik.

A dézma meg van váltva.

A bor mértéke Biharban: kis csöbör = 50 magyar iteze. Nagy csöbör = 100 magyar iteze = 116 osztrák iteze. A hordó rendszeren 10—12 akós, vagy is tartalmaz 13—14 kis csöbröt. Az új bornak nagy csöbre rendszeren 8—9 forinton kel.

2. Az Érmelléke.

September 30-án érkeztünk Diószegre s azonnal felkeresvén Nagy Sándor és Miskolezi Mihály urakat s az utóbbival kimentünk a hegyekbe.

Az érmelléki szőlőhegyek, általán véve inkább csak gyengébb emelkedésű agyag domboknak mondhatók, melyek jobbra délnyugotnak lejtven a szőlőnek igen alkalmas expositiót nyújtanak. Janka, Diószeg, Koi, Vajda, Szent Imre, Szent Jóób, Nagy-Kágya, Kis-Kágya és Székelyhid képzik azon helységeket, melyeknek határaiban a híres Alsó Érmellék szőlődombjai elhúzódnak, miglen a Felső-Érmellék szőlődombjai a következő községek határaiban terülnek el: Pér, Tasnád, Szőr Demeter, Szakácsi, Pele Tasnád, Szántó.

Az érmelléki hegységek talaja sárga agyag, mely színre hol világosabb, hol sötétebb vagy vörnyeges is, de mindenütt elég szivós azonban korántsem azon mértékben plasticus mint N. Várad vidékén. Találni homokos vegyületű agyagot is, de ezekben a szőlő már kevésbé diszlik. Köveket nem találni.

A fajok az egész Érmelléken: 1. Bakator, melynek tündőszinű és piros válfaja (van fehér bakator is, mely valamelyest husos s igen jó enni való szőlő) leginkább azért becsültetik, mert enni és eltartani egyike a legjobbknak s bora is igen jeles mind zamatjára, mind erejére. Vannak egyébiránt panaszok is a bakatorra, hogy t. i. nagyon szűken terem, még itt hazájában is, ahol a 2 sőt 3 éves cserre is rá szokták metszeni a csapot és a szálvesszőt. Vannak szőlős gazdák mint p. o. Horváth József ur Székelyhidján, ki szőlőiből terneketlensége miatt a bakatort egyenesen kiirtja, de meg a bakator borára is az az általános panasz: hogy a küldözést megzavarodás nélkül nehezen és csak igen jó pinczekezelés mellett türi, és hogy nagyon későn érik meg, miáltal a szőlős gazda csak igen későn juthat pénzéhez. Ezen hibája a bakator-bornak egyébiránt inkább a gazdának róható fel, ki azt kellőleg ki nem erjeszti és a kész bor kellő lefejtését és szépitését elmulasztja.

2. Erdei, ebből áll az Érmellék főültetvénye vagyis ez képzi az érmelléki bor nyers anyagának túlnyomó részét. Az erdei mint tudva van, igen bőtermő, s citromsavanyban bővel-

kedő szőlőfaj, de mely csak déli expositiókban szokott megérni, tehát kései szüretet kíván és hosszú meleg őszi időt. Esős időben könnyen elrothat, mert vékony héjú és igen leves.

3. Jubfark, bőtermő, leves, vékony héjú faj, mely itt is erős, de lágy bort ad és nedves ősszel elrothat.

4. Alföldi az az Sárfehér, nemes, tartós, de a hosszú metszés mellett is keveset termő szőlőfaj. — Kisebb elterjedésben elő fordul még a fehér fajok közt a Boros fehér és az Alant-termő stb. De azért mégis csak a Bakar és Erdei az az anyag, a melyből az Érmellék nemes nedve készül. A feketék közt a Jenői fekete a legelterjedtebb válfaj, melyben régi jó ismerősünket a kadarkát itt is felismertük. Találni egyébiránt fekete bajort, meg itt ott egy Puresint is, mely a szüret alkalmával a fehérek közé vegyítetik, minthogy itt vörös bort rendszeren nem készítenek.

A mivelési mód hasonlít a Váradhoz, csak hogy a bakmetszést még nagyobb kiterjedésben és merészséggel gyakorolják, mint amott. A könyökös vagy szálvessző mindig függőlegesen kötöztetik fel a karó mellé, de a karó sokkal általánosabb alkalmazásban van itt, mintsem Váradon. A karó kemény fából van, körül belül 5 láb magas, és kerül ezrenként 8—9 ftba. A szőlőkben sok a gyünölcsefa.

Uj ültetések rigolozott földben eddig még csak gróf Zichy Ferencz ur diószegi szőlőjében tétettek. A gróf szőlője 40 holdas, melyeknek azonban legnagyobb része még régi érmelléki ültetvényből áll. Uj ültetéseiben találni rizlinget is, mely már terem de csak gyéren, — továbbá fekete nagy burgundit és zöld Sylvánit, mely utóbbiak 1—2 évesek. A szőlő helyesen van felosztva s osztályozva. Trágyát is alkalmaznak; az örökítés porhéjasok által vitetik véghez, melyekhez azonban trágyát ritkán használnak. A rendes döntés, mint Budán szokták, csak egyeseknél van alkalmazásban.

A termés az Érmelléken középszerűnek mondható, de néhány szőlőben mind a Jankai, mind a Diószegi hegyen jónak is mondható. — A drótos mivelés már erre is utat tört magának. Gróf Zichy szőlőiben az utak be vannak szegve 4 soros drót luggossal, melyeknél csak azt kell sajnálni, hogy a szőlővesztek kikötözése függőlegesen s nem inkább vízirányosan történik.

Az Érmelléken, a hol a töke hosszú metszés mellett nagyobb terjedelmet nyer, a sorok közé rendszeren 3 láb és 3 láb a tükék

köze is. Kapálás még pedig simán 3-szor történik. Bakhátat nem látni. — A kapa nyele majdnem 1 öles s egyenes. Nagyon ügyetlentül esik vele a kopálás, — de nem is nagyon gyakorolják azt. — A szárazság miatt csak kevés ember kapált lágy szemre; s azért sok szőlőben láttunk is jókora dudvát.

A borkészítés a közönséges gazdáknál igen primitív lábon áll. A melegnek rendes irányzást az erjedés alatt, a zárt erjedést, a rendes lefejtéseket, a derítő szerek alkalmazását röviden pancsolásnak nevezik itt. Másképen gondolkodnak azonban gróf Zichy, Stubenberg, Nemes és Pongrácz érmelléki pinczéiben. Szomorú tapasztalások, melyek arról tanuskodnak: hogy az érmelléki bornak jó hirtel s neve csak akkor tartható fenn a távolabb piacokon is, ha azt okszerű pinczekezelésben részesítik, arra indították az Érmellék gondolkodó boros gazdáit kiket fönt kiemeltünk, miszerint magokat egyes pinczemesterekkel lássák el, s ilyeneket maguknak egyenesen a Rajna mellékéről hozattak. Gróf Zichy diószegi pinczéiben Krämer ur, ki a johannisbergi pinczéiben nyerte kiképzését már 3—4 év óta működik s mondhatni, hogy a diószegi grófi pinczét, — de leginkább a borkezelési módot benn egészen átalakítván, a legjobb eredményeket képes felmutatni. A több 100 akóra menő készlet, legdicsehetőbb kezelésben részesül — miről az alábbi eredmény is eléggé kezeskedik. Ugyanis mióta gróf Zichy ur pinczéje Krämer ur keze alatt áll, az óta nem csak hogy semmi panasz a borra, hanem a vállalat szép jövedelmet is hoz, mi jelenleg már évenként 13—18,000 ftra megy. Minden küldeményből tartanak vissza néhány bottellia bort, mely a temperatura minden lehető változásainak alá vettetik próbájául a bor tartósságának azon viszonyok között, melyeken annak a szállításnál át kell esnie. S nincs reá példa, mióta Krämer ur a borokat kezeli, hogy valamely bor az uton megzavarodott vagy megtört volna. — De adjunk helyet itt egy kis curiosumnak, mely a diószegi pincze multjára vonatkozik. Alig lesz magyar borász, ki a diószegi óriás hordónak hírét ne hallotta volna; — Krämer urnak a pincze átvétele után nem volt nagyobb gondja, mint az, hogy az óriás hordó bortenger tartalmát hosszú nyugalmából mielőbb felrázza vagy is lefejtse, és minden conservatív érmelléki boros gazdának csodálkozására a bortenger fenekén mintegy arasznyira való kocsonyás, enyves réteg, vagy is üledék találtatott,

mely a levegőre kerülvén, bő tojás fehéryeszerű tartalmánál fogva azonnal bűdös és rothasztó erjedésbe ment át s undorító dögös bűzével azt hirdette: mikép tagadhatlan, hogy az ily óriás hordó kiállítása szép dolog ugyan, de hogy az a bornak teljes és okszerű kezelésével össze nem fér.—Nem hiába fogadta el a gondolkozó Rajnamelléke a 10 akós, és a még ügyesebb franczia a 4 akós hordót mint olyat, mely a helyes és könnyű pinczekezelés igényeinek legjobban megfelel!

Krämer úr már azért is nagyon megtetszett, mivel 3—4 évi itt tartózkodása után bihariansan ugyan, de nagyon folyékonyan beszél magyarul.

Sok bort kóstoltunk, melyekről csak azt lehet elmondani, hogy mindnyája nagy mértékben jeles volt, de leginkább az 1827, 36, 48, 56, 58, 62, 63-ik és 66-iki, mely utóbbi már az addigi fél must, fél bor korában is jövendőbeli kitünő jelességének biztos magvát rejté kristály tiszta keblében. Izleltünk fajborokat is, melyek közt a bakar és erdei leginkább feltűntek jelességük által, az utóbbi a magyarátira emlékeztetett zöldes színe és kedves savanykássága által, mely tulajdonok kézzelfogható bizonyosságot szolgáltatott arra: hogy Magyarország borválasztéka között olyan borok is vannak, melyek a bort vizezni szerető publikum igényeit is sokkal nagyobb mértékben képesek kielégíteni, mintsem a közönséges grinczingi vagy klosterneiburgi termény.

Diószegen a legértelmesebb szőlősgazdák és borkezelők egyike dr. Miskolczy Mihály.

Még ez nap 1 $\frac{1}{2}$ óra alatt áthajtottunk Székelyhidra, s azonnal fölkerestük Pengert Mihály gyógyszerész és Horváth József urat, mint a vidék legkitünőbb szakembereit. Horváth úrnál az idén nem láthattunk semmit, mert szőleje az úgynevezett vecseri hegyen van, melyet az idén a jég teljesen elpusztított. Estve levén az idő, csakis a pinczékben tehattunk még tapasztalásokat, s el is mentünk gr. Stubenberg pinczéjébe. A pinczék az Érmelléken a Hegyallja módjára rácsos külajtókkal vannak ellátva. Ovatosabb gazdák mint p. o. Krämer Diószegen szalmával fonják be az ajtók rácsait mind a meleg, mind a hideg befolyásai ellen. Stubenberg gróf pinczéje nagyobbserű, több ezer akót képes befogadni. A pinczék bolthajtásosak és téglából épültek. Sok jó bakar és közönséges érmelléki bort

izleltünk meg itt is, de azért mégis úgy látszik, mintha a diószegi pince vívta volna ki magának az elsőséget Érmelléken. Azonban Pengert Mihály úr, a székelyhídi gyógyszerész pinczéje sem enged másnak, tartalmának akár mennyi, akárminőségét vegyük tekintetbe. Kóstoltunk nála ama híres 56-iki bakator borból is, melyből Pengert úr nem régiben több akót 50 frtjával adott el.

Megjártuk Pengert és több más urak kíséretében a székelyhídi szőlőket is, melyek minden tekintetben hasolók a többi érmellékiekkel. — Gyümölcsfákat itt is találni a közönséges szőlőkben, a jobbféleekben csak elvétve jönnek elő, s általában véve nem találni annyit mint a váradi szőlőhegyekben. A többi közt találtunk egy terjedtebb izabella ültetvényt is, mely szerencsétlen gondolat azonhan aligha fog találni utánczókra, mert sem a szőlő, sem a bor nem felel meg a várakozásnak.

Az aszú készítés beharapódzott már az Érmellékére is. Majdnem valamennyi jelesebb pinczékben produkáltak érmelléki, — illetőleg bakar aszút, édes és erős ital, mely ugyan zamatosággal is bír, s kellemes is, de mégis messze áll a tokaji mögött, nem csak azért, mert a tokaji jelleggel épen nem bír, hanem főleg azért, mert csekélyebb értéke mellett az aszúborok közönséges hibájában szinte osztozik: t. i. megzavarodik, mihelyest a hideg pinczéből kikerül, s üledéket rak le, ha kereskedésbe bocsátva útnak eresztik.

VII. A Balaton melléke.

I. Csopak.

Csopakon először is Ranolder veszprémi püspök úr szőlőjét látogattuk meg. Szőleje 50 holdas (Catastrális hold). A talaj szivós agyag, mely a gyenge hajlású aljban vörnyeges, ezt itt erős mocsárföldnek nevezik, feljebb sárga és a terrasírozott hegy teteje felé apró könnyen elmálló sárgás fehér márga kövecsből áll.

Elkülönített ültetvényei: rizling, Chasselas blanc, — furmint, szekszárdi öreg kadarka, — budai tömött fűrtű kadarka, — malaga melyről azt állítja, hogy a vörös bort igen kellemessé teszi, — továbbá badaacsonyi keverékből és trami-

niből állanak. A Chasselas vörös és fehéreket fürtökben adják el Fűreden 20 krajczárjával fontját; de bort is csinálnak belőle, melyről azt mondják, hogy a 3—4-ik évben érik meg. Van a püspöknek 20 hold új szőleje is, melyet már maga ültetett ki. Az új ültetvények alá 2—3 lábnyira rigoloztat és árokba ülteteti a sima, buktatott gombázott vagy a Balaton vizében áztatott vesszőt, de gyökereset is használ, van is szép gyökereztetője, valamennyi előtte kedvelt fajokból. Az ültetésnél az árokba történt ültetést előnyösebbnek mondja, de sínylik a vessző és döntést kíván, hogy jótermővé váljék. Az új ültetvények földeltetnek, azaz fekete erdei földdel hordatnak meg, s ez a hegy tetején, mely erdő volt, könnyen kapható. Minderültetvény szép, csak a furmint sárgás. Legszebbek azok, melyek vörös agyagban tenyésznek. A régi ültetvények közönséges balatonmelléki szőlőkeverékből állnak.

Stift Bécsből most vásárolt a püspök úrtól 1080 akó balaton melléki 50 forintjával. Úgy hallom, hogy a püspök veszprémi erjesztőiben 20 foknyi meleget használnak.

Csopakon még Krascsevits és Suly pék szőlejét tekintetük meg. Suly úr szőleje 7 holdas. Az egész régi szőlő volt, mikor azt megvette, most új ültetvény az egész. Fele már 6—9 éves, a másik fele 1—4 éves. Földjét megrigoloztatta és sima vesszővel ültetette ki. Az ideai termés 215 akót tesz, esik tehát egy-egy holdra 30—60 akó. — Taval ennek csak fele termett. A fajok a balatonmellékiek és Suly úr ültetvényei közt a juh fark a praedominans. Az új bor épen ottlétünkör forrt az erjesztő kamarában 20 foknyi meleg alkalmazása mellett, e melegségi fokot 2 hétig fogják fentartani. A szőlő mustkészítésnél — leszemeltetik, kitiportatik vagyis zsákoltatik ekkor a sajtóba jön. A kamarában kierjedt bor bevezgett erjedése után azonnal lefejtetik s csak azután kerül a pinczébe. A prés vascsavaros, fiókjában megy véghez a zsákolás és innét folyik le a must mindjárt azzal a musttal együtt, mely a prés alól kikerül. Suly már legelső ültetvényeinél kevéssé válogatta meg a közönséges balatonmelléke szőlőfajokat, de az utóbbiak már mind nemes fajták; sárfeher, furmint és muskatály, tramini; rizling, klävner, burgundi, sőt ezekből már borai is vannak, de izlelni azokat alkalmunk nem volt, miután a pinceajtaja szal-

mával és gyékényekkel volt be rakva, nehogy a szomszédos erjesztő kamara mesterséges melege beléje hasson.

Krascevits úr, a ki a püspök szomszédja, hasonlókép mesterséges meleggel erjesztett s van rendes erjesztő kamrája. Pinczéje is új bolthajtásos. A közönséges fajokból készült 1863-ki bora, igen jeles, de van szigeti és zöld szőlőből készült fajbora is, mely zamatos s tán a vizet is túrné! Rizling bora zamatos. Vörös bora erős, de nem eléggé színes s nem vetekedhetik a fehérek jóságával. A tavalyiak (közönségesek) mind nagyon erősek, de legerősebb köztök a tramini.—Lovas, Csopak, Araacs, Füred stb. vidékén találni legalább 4—500 hold új szőlőt, melyek rigolozott földben vannak ültetve; e tekintetben jó példával jártak elő Suly, Ferenczy urak és Ranolder püspök úr.

A parasztság is hozzá látott a rigolozáshoz, és fűrű után ültet s szőlőmivvelési eljárásában hivatkozik Entz kátéjára. Suly adta ebben az első példát, — ő is fűrű után ültet, nem döntett és szölei bőven teremnek. A püspök ur emberei: Scharnbeck József director, Peczek Gyula a püspök ur testvérjének fia. Göde pintér, ki fehérvári születésű s igen értelmes ember — azt állítják, hogy a furmint döntés nélkül nem terem, de Suly-nál az ellenkezőt láttam.

Krascevits erjesztő csöveket használ, Suly nem; az utóbbinak pinczéje 1000 akót képes befogadni.

2. Badacsony.

A Balaton mellékének talaja Lovastól kezdve, egész Badacsonyig szürkés, fehér vagy sárgás agyag, a benne található kövek a levegőn könnyen és hamar agyaggá mállanak szét, a mint azt a kavics határok is mutatják, melyek az országutak murvázására szánvák. Csak Badacsonyhoz közelítve fordul elő egy tömörebb szövetű márványszerű vörös és keményebb kő, melyben a csillám gazdagon van képviselve.

A szőlőfajokat a Balaton mentében talán úri és paraszt fajokra lehetne felosztani, a mennyiben az urak főleg a következő fajokat szaporítják: 1) a szigetit-furmint. 2) kéknyelüt, közönségesen rongyos, de vállas fűrtű igen hosszú nyelű, apróbb, gömbölyű, szürkés zöld épen nem ajánló színű és

szemű szőlő; tökéletesebb kifejlődésében a töke főfürtje alakjára és szemei nagyságára a juhfarkhoz hasonlít, s 4—5 vállat bír, az idén igen bőven termett, ritkán rothad. 3) sárfehéret, mely itt sem terem sokat. 4) zöld szőlőt, mely fürtje, leveleire s vegetatiójára a zöld Sylvániához hasonlít, de szemei itt nagyobbak s nem oly tömöttek; bora is zamatos, egy szóval: itt potenczirozott fejlődésű zöld sylvánit mutat az. — Parasztfajoknak mondhatók: 1) juhfark, mely bőven terem, mint mindenütt, de hamar rothad. 2) cser vagy szücszölő vagy somogyi fehér, nagy, vállas, vagy egyszerű, nagy fürtű nagy és tojásdad alakú húsosabb szemű és vastag héjú szőlő, mely bőven terem s meglehetősen jóságú bort szolgáltat. Nem rothad. 3) Fehér szőlő = Mehlweiss nagy vállas fürtű vékony héjú, igen leves szőlőfaj, mely mind a mellett nem könnyen rothad, és az aszúkészítésre igen hajlandó. Gyenge, de sok bort ad; a parasztság kedvence, s azt lehel mondani, hogy a Balaton melléki paraszt szőlő ültetvényeknek m. e. fele részét képezi. Ritkább szemű. — A fekete fajok közt túlnyomó a kadarka, mely egyébiránt nem szedetik külön. Csopakon e faj mintegy 6-od részét teszi a közönséges paraszt szőlőknek. Az urak külön szürik. Boráról már szólottunk. A mivélés a kis gazdáknál hanyag; a metszés csapós fejmetszés, a hol karó van és szálveszőt is hagynak, mely a karóhoz köttetik. Az urak szőlőiben mindenütt használnak karót. A napszám meglehetősen olesó, 40—50 kr. A szőlő zsákban tiportatik ki. Az új paraszt bor ára 5—6 frt s most-szüret alkalmával sok stajerországi szekeret látni, melyek borral rakodnak meg.

Badacsonyban a szőlő talaja mint már említők agyagos, mint mindenütt a Balaton mentében s csak annyiban tér el a többitől, hogy itt, benne fekete basalt köveket találni. Lent a balatonmenti úton szürke homok fordul elő, a szőlőkben sehol látni. A badacsonyi szőlők jobbára urak kezében vannak. A veszprémi püspök úr egymaga m. e. 100 catást. holdat bír. Majdnem a végén e roppant kiterjedésű szőlőnek fenn a hegyen a püspök urnak egy csinos kastélya van, melynek istállóiban télen át a trágya kedvéért marhát tart. Badacsonyban a szőlők mellett futó utak szélei, lécezett lugosokkal vannak bekerítve.

A bortermő szőlő fajták szintén azok, melyeket mint a balatonmellékieket már fentebb leirtunk; csak azzal a kü-

lönbséggel, hogy itt ezen fajták kifejlődésük tetőpontját érték el, sőt oly fajták is rendkívüli jelességet öltenek itt magokra, melyek másutt s kevésbé alkalmas körülmények alatt alig képesek a középszerűség határát elérni; így válik Badacsonyban a somszőlő szagossá; a rakszőlő, melyet itt világosnak neveznek, nagy fehér és sárga s átlátszó színűvé, mely nap sütötte oldalán csaknem rózsaszínűvé s aranyozottá változik; ugyanez történik p. o. a Chasselas-Muskattal s több más fajokkal is, melyek noha fehér szőlők, mégis a szeme napstüttötte oldala karninpirosba játszik. Mindazon fürt, mely másutt rendszeren sárga vagy földes, itt szőke színt ölt magára, s úgy tűnik föl, mintha azt a nap heve megfőzte volna, — szeme nagyobb ugyan a szokottnál, de azért nem ránczos vagy töppedt, hanem telt a megrepedésig minővé azt csak a badacsonyi nap heve és a Balaton folytonos kipárolgása volt képes tökélyesíteni. — De nincs is legalább tudtunkkal a világ hátán szőlőművelés alatti tér, mely a szőlőnemek kifejtésére annyi kedvező tényezővel bírna, mint a badacsonyi hegység. Ha számba vesszük azon tényezőknek összegét, mely a szőlőtőke és termésének tökéletességére nevezetes befolyást gyakorol, akkor el kell ismerntünk, hogy azt a Balaton-melléke s nevezetesen Badacsony ritka s rendkívüli mérvekben bírja, nem csak azért, mivel a hegység gyönyörű déli fekvéstü és nagyon kedvező hajlásü, hanem leginkább azért, mivel a sziklatömeg; mely a badacsonyi hegység tetejét képzi, basaltból áll, mely keménységénél és fekete színénél fogva a visszavert napsugarak melegét rendkívüli fokra emeli, s ehhez járul még, hogy a hatalmas, Balatonnak kigőzölgése a tápanyagoknak egész tengerével körülveszi a szőlőtültetvényeket, míglen azok gyökereit a bazalt elmállásából készült agyag a kálival sokkal nagyobb mennyiségben látja el, mintsem az más híres borvidékekben történik.

Tagadhatatlan, hogy a magyar szőlőművelés egyik legnagyobb hibáját a fajok kevertsége képzi, s az országban csak igen kevés szőlősgazda van, ki ezen kapitális hiánynak horderejét átlátván, annak költséggel járó reformjába bele merne vagy akarna kapni. Hazai borügyünk szerencséjére a Balaton melléke épen az, mely e tekintetben a legjobb példával jár elől, s a rögtörök sorában az első Bogyai Lajos úr volt, kinek jól

sikerült különltetései eleinte Zalamegye intelligentiáját, de több évek óta már a közönséges szőlős gazdákat is utánzásra ragadták. Bogyai Lajos úr volt az első, ki hazánk egyik, vagy talán egyenesen szólva egyetlen leggazdagabb szőlőgyűjteményét nagy költséggel életbe léptetve kérdést intézett 1-ör a badacsonyi talajhoz: vajon miféle fajokat ültessen tulajdonkép a badacsonyi szőlőmivelő, hogy fáradsága meglegyen jutalmazva; és 2-ör fajültetéseket léptetett életbe, miután számos kísérletek útmutatásai nyomán azon fajokkal megismerkedett volna, melyek vagy minő- vagy mennyiségileg a mivelést megjutalmazzák. . . . Így képviseli Bogyai Lajos úr a szőlőmivelés dolgában Badacsony vidékén egy egész Gazdasági-Egyület érdemeit s eredményeit, — de viseli egymaga annak költségeit is, melyek folytatására mai nap is azon nemes satisfactiója által ösztönöztetik, hogy a vidék nagyja s kicsinye nemes példáját nemcsak elismeri, hanem követni s utánozni is hajlandó. Bogyai úrnak vannak rizling, tramini, klävner, burgundi, portugizi, kéknyelü, furmintkődös kék s ki tudná elszámolni, hogy még hányféle elkülönített szőlőfaj ültetvényei, melyek közt egyébiránt leginkább csak kettőt vagyok kénytelen meglepő eredményekben különösen kiemelni. Bogyai úr fehér borai közt legkitünőbb a kéknyelü bora, nem azért, mivel akóját 50 forinton adta el, hanem azért, mivel ezen ritka kitünőségű nemes bor finomsága kellemessége s zamatosságánál fogva itt az a fehérborok koronáját képezi. Hozzá veendő még, hogy Badacsonynak ez ő s főnemességű faja e tájon ritka termékenységű is. A fekete fajborok közt az első helyet a ködös kék bora foglalja el, mely színre, ízére, zamatosságára alig hágy valami kívánni volt. Honunk fekete bortermő vidékei eddig a kék kadarkában bírták a legnagyobb kincset, s méltán tartjuk és tartottuk azt annak, mert bőven terem, mindenütt diszlik s ha jól megérik, igen jó bort szolgáltat; de későn érik s nem festi elég sötétre a vörös bort. — A ködös kék jóval előbb érik a kadarkánál s oly sötétre színezi a bort, mint akár a ténta s termékenysége akkora, hogy párját nem lelmi ismert fekete fajtáink közt.

Badacsonyan szemeink előtt folyt le a szüret. — Fekete szőlő aránylag kevés van a Balaton mellékén, de a mi van is, azt közibe szedi a nép a fehérnek. Az urak nem, ezek leszemelve zsákokban meztőláb tiportatják ki a malmon összetört sző-

löt. A köznép muskoló fát használ. A legtöbb prés hasonlít a mienkhez, de a nagyobb boros gazdáknál rendesen nagyobbak annál mint p. o. a püspöknél, és Ramasetternél stb. A püspök Badacsonyan 2000 akót vár, Ramasetter márig 1500 akót szürt 20—25 hold szőlő után. A püspök 700 akós hordókba szüri mustját, mely csöveken folyik a présházból le a pinczébe; zártan erjeszt, azonban itt Badacsonyan csak a közönséges pinczei hőmérséklet mellett. A püspöknél is a kéknyelü bor a legjelesebb. Göde pintér nagyon sajnálkozott azon, hogy Angliából megrendelt új gép még meg nem érkezett! ezen gép feladata leendő: 1-ór összemuskolni a fürtöket, 2-or kiostálni a csutákat. 3-or kiostálni utóbb a magvaknak legnagyobb részét is. Most egy apróbb szöveti kézi rostán eszközölteti azt Göde, állítván, hogy a bor csak akkor éri el teljes simaságát, ha törkölye az az a szőlő héja a magvak fölöslegétől megtisztult. Ő tagadja, hogy a fehér jobb borokban előforduló kesernyesség a nagyobb jelességnek jele volna, s azon véleményben van, hogy ezen kesernyességet az az a csereny feleslegét csak azért türi meg az ovatos pinczekezelő a gyengébb és nyálkás fehér borokban, hogy meg ne nyúlósodjanak azok; de az igazi nemes fehér bor p. o. a badacsonyi épen nem szorul az ilyen kellemetlen ízű óvszerre. Badacsony vidékén az új bor ára 5—6 frt de az urak most még nem adnak el.

Több úri pinczékben készítenek muskatal bort is, a szőlőfaj, melyet erre felhasználnak, jobbára lunel, mely e classicus tenyészeti körülmények alatt rendkívüli kifejlődés és csaknem moschus aromával bír — vannak egyebiránt sok más muskatal fajok is, melyek itt óriási nagyságra fejlődnek így p. o. Smyrnai szagos egész a galambtojás nagyságra nő. Több pinczékben izleltem muskatal bort! Tersánszky úré volt egyike a legjobbaknak; általán véve azt vagyunk kénytelenek megjegyezni a badacsonyi muskatal borról, hogy az a héján erjesztve ifjú korában tulságos fűszerességénél fogva nem nagyon kellemes; úgy látszik, mintha az leginkább csak arra való volna, hogy vele nagyobb mennyiségű zamattal nem bíró borokat bizonyos mértékig fűszerrel lehessen ellátni. Azt állítják, hogy a muskatal borok zamatos fűszerességüket ó korokban végkép elvesztik.

Aszú borok is fordulnak elő az úri pinczékben, finomak.

jó édesek de még a furmint vagy szigeti után szűrt aszúban sem találni fel a tokajinak sajátos s kellemes diunyeszerű zamatját s illatját. Nem gondolnám, hogy a badacsonyi aszúbor piacra tehető szert a külföldön. Badacsonyi tirmös is volt itt ott, cz egyébiránt, — ugy látszik, — itt csak a ház szükségére szokott készülni.

Ramsetter Vincze úr sümegi pinczejében szintén csak badacsonyi borok vannak, s azért azok felemlítése Badacsony rovatába tartozik. Készlete több 1000 akóra rug. Legjelesebb borai a 866-iki kéknyelű, furmint, rizling. Kereskedése a külföldre Jalicse után talán a legjelentékenyebb az országban. Könyvvivőt tart, ki külföldi s igen jól érti a borkezelést is. — Mesterséges meleggel nem erjesztet, és ez borainak eredeti jó-sága mellett ki is vihető. Folytonosan 50—60 embert, foglalkodtat borüzletében borainak elszállítása végett 5—6 pár fogatot tart, melyek folytonos működésben állanak.

A badacsonyi napszám drágasága megegyez Budával.

3. Somlyó borvidéke.

Ramsetter Vincze úr társaságában october 22-ikén értünk Somlyóra, a hol a szűret a legnagyobb mértékben folyt. A balatonmelléki gyönyörű és a szőlőművelésre páratlan hegyláncolat és csoportulatnak egyik legvégső gúlája a Somlyó; melynek nemcsak szabályszerű piramis alakja mutat vulkanicus eredetre hanem láva szerkezetű kőületei is. S valóban kételkedni sem lehet a Somlyó hegy ily nemű multja felől, első látásra felismerhetvén az itt található fekete kődarabokban a basaltot, a sárgás és kékes foltu salak szerű kőületekben pedig a vulkanicus tűz eredményeit. Ámde a talaj, melyben a Somlyó hegy híres borága gyökérszik, többé korántsem láva vagy somlyakő már, hanem egyszerű sárga agyag, mivé t. i. az elláthatlan természetűök hatalma ezen üvegszerű testeket is szétmállasztotta. Azonban szürkés meszes kőek is fordulnak elő a somlyói hegységben s a falaknak, melyek a rigolirozás alkalmával kiforgatott kőekből vannak rakodva, áll legnagyobb része szürkés mészkőekből, kisebb mérvben fordulnak abban basalt töredékek elő és láva darabok csak elvétve.

A somlyai úri szőlőhegyek majdnem kivétel nélkül szü-

geti és sárfehérből állanak s csak a parasztok szőleiben találni ezen nemes fajok mellett leggyakrabban bőtermősége miatt, rászőlőt is. Gróf Zichy Manó és Ramasctter szőleiben rizling, traminer és kéknyelű ültetvények is fordulnak elő, melyek azonban újabbi eredetűek lévén eredményeik után még meg nem ítéltetők. Csak Zichy Manó gróf rizling ültetvénye regiebb, termése igen igen jeles.

A művelési mód megegyez a jobb gazdáknál a balatonmellékivel, t. i. csapos fejmetszést használtak itt is az erősebb tőkénél a karóhoz kötött szálveszővel. Karó csak az urak szőleiben fordul elő, ugyszintén trágyázás is. Hanyag gazdánál se karó, se trágya, se kapálás, s épen ezért pusztaság a szőlők legnagyobb részében, s ez nem csak a parasztok szőleiben van így hanem sok uri szőlőben is. A legszebb szőlő Ramasctter Vincze uré itt is, kiterjedése 20 hold, ültetvényei még legnagyobbbrészt nagyon fiatalok, de alájok meg lévén forgatva a föld, szépen diszlenek. Az idei termés alkalmasint meg fogja haladni a 300 akót.

A Somlyó köröskörül és pedig szintén azon magasságig van betöltve szőlővel, mint a Badacsony. A hegynek délfelőli lábánál fekszik Vásárhely mvárosa, — nyugat felé Jenő, — keletnek Doba és éjszak ifelé Szőlős Doba. Szeszre édességre a déli és nyugoti oldal borai tűnnek ki, zamatra a kelet sőt az éjszaki lejtőnek borai is. Egyébíránt benne van valamennyiben a somlyai sajátos jelleme, de a külföldi izlésnek, melyet leginkább a rajnai zamatos borok fejtettek ki, mégis legjobban megfelelne véleményünk szerint a keleti, sőt az éjszaki oldal termése. Ez utóbbi fekvések hevesebb éghajlatú hazánk jobb vidékein szerintünk sokkal nagyobb figyelmet érdemelnének, mint talán egyelőre sokan gondolják, mert kétséget sem szenved, hogy a déli hegyoldalok heve ily kiváló jó fekvésű promontoriumok expositiőin inkább a cukor s illetőleg a szesz módnélküli kifejlődésének kedvez, migleg a keleti és sokszor az éjszaki oldalak mérsékelt melege a zamatosság gyengéd virágának kifejlődését segíti inkább elő. Ily fogással alligha a rizling ültetvényeknek annyira kedvező rajnamelléki climát nem lehetne meg közelíteni, azon climát, melyben annak zamatossága a legnagyobb fokot szokta el érni! A somlyai szőlők legnagyobb része nagyon nyomorult állapotban van. — Egy, — festő drótra.

miveli szőlejét, mely meglehetősen jó karban van és gyönyörű termést mutatott.

Somlyói bort csak 3 pinczében kóstoltunk de sokat, Ramasetternél igen jeles a somlyai, mert mesterileg van kezelve. Békásy főbíró úrnál szintén jeles borokat találtunk, de kérdés, vajjon nem törnének-e azok meg a somlyai borok szokott módja szerint, ha a pince megszokott hűs levegőjéből, messzi útra kerülnének? mert Békásy úr borainak legnagyobb része még most is a sөprején hever; s ezt szükségesnek tartja a somlyai boros gazdáknak legnagyobb része. Kivételt teszen azonban gróf Zichy Manó úr, ki csaknem a hihetetlenéig gyakran fejt le somlyai borait, melyek a Rajnáról került rizling ültetvényből készítvék és valóban a legfinomabb rizling zamattal is bírnak. Gróf Zichy Manó mint néhai herceg Metternichnek sógora, Johannisbergből hozatta egyenesen ültetni való vészzeit. Borkészítési s kezelési módja a következő: a szőlőt Somlyón csöbrökben muskolják muskoló fával és ugyancsak csöbrökben hordatik a kisajtolásra. A körülbelül 2—3 akós csöbröt rüdon viszi két ember. Puttonnyal a világért sem hordaná senki a szőlőt a somlyói szüreten, Ramasetter úr háromszoros napszámot ígért már egy puttonyosnak, de még sem bir kapni embert, mert e vidéken nagy szégyennek tartják a puttonyhordást. A gróf tavál óta már alul s felülről működő sajtó segítségével préseltet. Tisztje, ki igen jeles és értelmes borkezelő, — nem tartja jelentékeny akadálnak e présnél, hogy benne az összepréselt törkölyön a vas csavar köröszttül jár s egy meghajtott vasvilla forma eszközt tart, melynek segítségével a kipréselt törkölyt nagyon könnyen széthányatja és ki szedeti a présből, hisz a kipréselt törkölyt amúgy is szét kellene morzsolni, hogy pálinka főzésre betiporni s eltartani lehessen. A must a grófnál nagy, — rendszeren 100 — 150 akós hordókba kerül, mely nem a törkölyén, és zártan erjed. A szőlő leszemeltetik. A lefejtéskor mindig kisebb kisebb hordókba (60—50—25—30—15) akósokba fejtik le. Az első évben 4-szer megy keresztül a lefejtésen, a következőkben 2-szer utóbb csak 1-szer. Midőn pedig a bort utóbb 5—6 éves korában palaczkokra fejlik újból keresztül vezetetik egy 7-szeres lefejtési processuson. Ugyanis legelőször egy 15 akós hordóba kerül a bor, minthogy abból épen 1000 palaczk kerül ki s 4 — 4 hetenként egyszer is-

mét újból lefejtetik az , az 5-ik lefejtés előtt a 15 akós hordó 1 lat vizahólyagot kap s megtisztulása után ismét lefejtetvén újra $\frac{1}{2}$ lat vizahólyagot adnak neki s az utolsó lefejtés előtt még 1 lat gelatint is kap s miután ennek szokás szerinti alkalmaszása után teljes tükrösséget nyert, vetetik csak palaczkokra egy kétágú csap segítségével, hogy az utolsó lefejtés vagyis palaczkra vétel alkalmával a lefolyó bor árja a csap zárása s nyitása által megne zavarodhassék. Ily iskoláztatáson keresztül ment bort ittunk az ebédnél s bekell vullanunk, hogy ennél simább s vékonyabb bort még soha sem ittunk s azt állítják, hogy a johanisbergi pinczekezelés semmi egyéb fogásokkal nem él, mint ugyan e rendszeres lefejtésekkel. Igaz, hogy az ily módon kezelt somlyai bor gyengébb a szokottnál, de éppen ez által tűnik azután oly mérvben elő a befoglalt savanykáság és finom rizlingzamat. A gróf ügyvéde Körmendy Dániel ur szintén nagyon szíves volt irányunkban s megmutatta a somlyai hegy egyik forrását, melyet nagy gyógyerejűnek mondanak. Igen jó ivó vizet ; szoigáltat s kifolyása kis patakot alkot, melynek kigőzölgése a hegység termékenységének szintén javára esik. A somlyai hegyen nem találni seregélyt, míg a többi balaton melléki hegyeken sok pusztitást tesznek azok.

A munka Somlyón aránylag olcsó ! férfi napszámos 40 krt asszony vagy leány ennek felét kapja. Egy vinczellérnek évi fizetése 40 ft. o. és 20 mérő gabona. A bor aránylag drága , az újnak akója 6 — 10 fton kel.

VIII. A fertőmelléki borvidék.

Hazánk egyik legáldottabb borvidékei közé tartozik a Fertő melléke is, igaz ugyan, hogy a Fertőnek, mely különben a Hansággal együtt mintegy 16 □ mértföldet foglalt el, jelenleg alig volt vize, de hinni lehet hogy a nevezetes tó, mely e vidék szőlőtermelésének javára szolgál, — ismét valószínűleg vissza fogja nyerni szokott vízállását, mely már egyszer a múlt században is el volt apadva, a visszatért nedves évjáratokkal azonban ismét vissza nyéré vizét.

A Fertő mellékén elvonuló szőlőhegyek jobbára inkább keletnek hajlanak mint sem délnek, de azért ezen promontorium mégis nemesak Magyarország, de csaknem a világ egyik

legjobb szőlőfekvésének tartható — főleg azért; mivel éjszaka felől Austria noriai alpeseinek védelmében részesül, és közéről is saját erdőkoszoruzta dombjai által a zordonabb éjszakai szelek hatása ellen biztosítva van.

Talaja legnagyobb részben termékeny agyag, mely jobbra mély rétegű, de több helyütt vékonyabb rétegekben meszes kőporladékon s helyel közze Ruszt vidékén gránit padokon fekszik.

A fertőmelléki borvidék fekvésének és talajbeli minőségének illetően jellemzéséből biztosan lehet borának jelességére is következtetni, de mind e mellett korántsem volna még e borvidék arra képesítve, hogy az első rangúak közt foglaljon helyet, ha ezen ritkább előnyökön kívül még e nagyobb szerű tő kipárolgása nem segítne elő a szőlő diszlését, és nem volnának oly helyesen választott szőlőfajai mint a minőkkel bir.

Ha a Fertő tava valamikor végkép, vagy tartósan kitalálna apadni, azt tartja meggyőződésünk, hogy ezen apadás e borvidéknek pótolhatlan kárával járna és borai jelességének tetemes megcsökkenését vonná maga után.

Nincs tudtommal hazánkban borvidék, mely tisztább s tanúságosabb feleletet nyujtana azon fontos kérdés megfejtésére: vajon mily faktorok folynak be leginkább valamely borvidék borterményének minőségére? mint a Fertő melléke. Jók ugyanis a sopronyi borok mind p. o. a büdösküti, peesenyédi stb. mert mind a tő kigőzölgésének befolyása alatt fejlődő nemes szőlőfajokból készültek! jobbak azonban már a sérczi, és kis martoni borok, hol a talaj jobb minősége és jobb mivelési mód mellett a nemes szőlőfajok a levegőbeli táplálékon kívül a talajbeliekben is nagyobb mérvben részesülnek, de legjobbak e vidék borai között a ruszti sopronyi s. a t. ahol t. i. fentebbi kedvező kellékekhez még a délies hajlás és az éjszakerőli nagyobb védelem is hozzá szegődött.

Nincs hazánkban szőlővidék, mely a faj nemességének értékét és becsét a leendő borra nézve tisztábban felfogná mint a Fertő melléke. Nem ismernek itt semmi kételyt, semmi kapkodást. Sopronyban és Ruszton hitványságnak tekintenek minden fehér szőlőfajt, mely nem furmint vagy is Zapfner, a mint t. i. a Fertő mellékén a furmintot nevezik! a vörös borra nézve szintén nem ismernek egyebet, mint a burgundit, miglen a többi fekete faj előttük szintén csak hitványság. Ezzel nem akarjuk

ugyan azt állítani, mintha a Fertő mentébeni ültetvények vé gigtiszta furmintból állának de igen is azt: hogy a jobb fekvésű s így a bor jobb minőségének előállítására alkalmas expositiókban egyedül csak a Zapfner szaporitják milyen a kevésbé kedvező fekvésű szőlőkben, melyek a termény valami kitűnő kvalitására igényt úgy sem tarthatnak, inkább azon fajok választásához folyamodnak, melyek természetük mennyisége által eligitik ki a természetöt. A hitvány fajok közé számítják a Fertő mentiek a fehér szagos szőlőt (muskat-lunel) melyet a vidékbeliek veierernek (Veiraucher) neveznek. A raxszőlőt = Silberveis. A zöld dinkát s általában véve a dinka család többi válfajait mint p. o. fehéret és vörset is. A zöld Silvánt = grüner Cirifändler; továbbá a sárgagóhért = gelber Augster, s a Hajnosnak = Laagernek több válfajait stb.

A vörös bor készítésére kevés gondot fordítanak a Fertő mellékén, de ami kevés készül, azt majd csak nem egyedül a nagy Burgundi adja, mely ugyan ritkán fordul elő elkülönített ültetvényekben, de leveli és fürtjei színe által már messziről felismerhetővé válik a fehér fajú ültetvény közt.

A szőlőmivelés módjára a fertőmelléki szőlőgazdák szintén tisztában vannak magokkal oly módját sőt rendszerét követvén a mivelésnek, melynek párját alig találni másutt a hazánkban, a miért helyén is látjuk azt körülményesebben leírni:

Az ültetésben a sopronymegyei szőlészek 3 féle módot követnek. Vannak 1-ör kik ölnyi távolságra egymástól 1 1/2 lábnyi széles és 1 lábnyi mély árkokat hányatnak ki ősszel, beültetvén azokat 3 — 3 lábnyi távolságra tavasszal porbujtás útján nyert gyökeres furmint vesszőkkel; ezek hajtásai az első 2 évben röviden metszetnek, s általában véve a nyáron át is alacsonyán miveltetnek, hogy tövük annál jobban megerősödhessék. A harmadik évben csapra, vagy a tőke erejéhez képest könyökre metszik azokat, hogy erősebb s hosszabb vesszőket ereszthesenek. — Ez első három évben, midőn az egyes sorok még ölnyi távolságra esnek egymástól, felhasználják a közbe eső üres tért kapásnövények természetére, melyek eltávolítása után a közbeesősorot döntés útján egészítik ki. Dönteni rendszeren tavasszal szoktak s legszívesebben akkor, midőn a tőke megindult hajtása által már épségét bebizonyította. A döntést mindig úgy intézik hogy a közbeeső sornak új tőkét háromszöget képezzenek az anyatökék sorával.

Az új ültetések másik módja következő: a fentebb leirt árkok rigolozatlan földön rendszeren még őszzsel vagy a tél folytán 3 lábnyi távolságra egymástól azonnal kihúzatnak s azok beültetése gyökeres porbujtásokkal tavasszal egyszerre vitétik véghez, vagyis e mód szerint a szőlő beültetése egyszerre történik.

A harmadik beültetési módnak követői megrigolozzák a szőlőnek szánt földet s beültetik azt a fentebb leirt távolságokban május végével vagy június elején buktatás által gyökerzetett vesszővel, melynek mivélése az első két évben csupán azok rövid tartására szorítkozik, szorgalmas megkapálással akadályozván a szőlő elgazosodását.

A kész szőlők a Fertő mellékén a következő munkákban részesülnek,

1-ső. A karók felszedése, — mert a karók e vidéken télen át a földben hagyatnak.

2-ik. A metszés, mely e vidéken csapos, könyökös és szálas fejmetszés. — A fej itt is úgy tekintetik, mint az alvó szemek tárháza. A csap és könyök, szóval a hosszú metszés igen természetes oly vidéken, a hol főképen a furmintot tenyészítik, mely a rövid metszés mellett csak igen gyéren terem. A szálvessző, mely vagy a fejből egyenesen származott, — de jobbára a tavali csap vagy könyökből eredt, ivre használtatik fel, mely is a sorok mentében az anyatökétől oldalt egy 3—4 újni mély gödörbe úgy hajtatik le, hogy 2—3 szeme a földből ismét kiálljon s ott egy rövid karóhoz hozzá köttetik (L. a II. ábrát) míg a rajnamelléki szőlős gazda amaz ellentétben az ivet a föld fölött (L. a III. ábrát) húzza ki. Ha a fertőmellékiekével párhuzamba hozzuk, azt látjuk, hogy mind kettő oly szőlőfajtát mivelvén itt a furmintot, ott a rizlinget, — melynek mindegyike csak a hosszú metszés alkalmazásának segítségével terem bővebben, de egyszersmind azt kellő földjavítás mellett meg is bírja: lehetetlen el nem ismernünk, elméleti szempontból itélvén meg a dolgot, hogy a fertőmellékiek mivélési módja sokkal több előnyökkel jár, mintsem a rajnamellékieké, mintán a fertőmellékiek ivet a föld alá került részén még gyökereket is ver, s ennélfogva sokkal több kellekkel bír fürtjeinek tökéletesebb kifejtésére, mint a rajnamellékieké. — De tapasztalás után is hajlandók vagyunk a Fertő

melléküknek oda itélni az elsőbbséget, mert mindkettejük művelési módját a praxisból ismervén practicusabbnak kell elismernünk a Soproniakét, ide sem számítván azon megbecsülhetlen előnyt, mely a Fertő-melléki szőlőművelőkre már abból is háramlik, hogy rendszerük által szép számú gyökeres vessző birtokába jutnak, melyek, ha termést sem adnának, már mint alkalmas gyökeres vesszők darabonként 2 — 5 krnyi jövedelmet biztosítanak. Az iverk lerakása különben csak az első kapálás után eszközöltetik, mely a soproniaknál a metszés után azonnal megtörténik.

3. Az első kapálás, itt bőjti kapálásnak nevezik (Fasten hauen). Szerszámuk erre, vagy egy nagyobb s erősebb kapa, melyel a földet legalább is 10 hüvely mélységre fel munkálják vagy a kétágú kapa (karst), melyet e célra sok szőlőbirtokos alkalmasabbnak tart a kapánál.

Ezen első kapálás után tönténik tulajdonképp az iverk lerakása, — mint fentebb már említők, mihelyest t. i. a föld valamelyest meg szikkadt.

4-ik. Határozás.

5-ik. A 2-ik kapálás, melyet Jadhauennek (vom Jäten) neveznek, az az azon kapálás, mely a Jäten = gyomlálás vagyis jobban mondva a válogatás előtt rendszeren Május végével v. Junius elején, de minden esetre a válogatás előtt történik. A 2-ik kapáláskor kisebb vagyis kopottabb kapát használnak.

6-ik. A válogatás gyomlálás, mely által a felesleg s meddő vesszők eltávolítatnak. Levelet nem szabad bántani sem a fűrtök alatt, sem azok fölött, a fölöttiek nem csak tápot, hanem védelmet is szolgáltatnak a fűrtöknek, és dajkaként nagyobb tökélyre ápolják a tövükben rejlő szemet — a fűrt alatti levelek pedig szintén szükegesek azért, mivel csak akkor számíthatunk azok honalj szemei (rügyei) jövődöbeli termékenységére, ha a leveleket melyek a természettől ezen szemek lehető legökéletesebb kifejtésére rendeltetvék, tőlük el nem tépjük. Semmi sem mutatja inkább az alsó levelek szükségét és hasznát kézzel foghatóban, mint a gyümölcsfáktól vett hasonlat, itt ugyanis azt látjuk hogy a természet a gyümölcsöző szemek kellő kifejtésére a szemek körül nem csak egy, hanem 3 — 5 — 7 sőt 9 ilyenmü leveledajkát is hoz létre hogy azokat bizton gyümölcsöző rüggyé ápolhassa; s ezen kívül ez alsó levelek meg védelemül is szol-

gálnak erős záporok sötét jég ellen is, a földről ily alkalommal visszapattanó jégszemek megkárosításai ellen oltalmazván a fürtöket.

7-ik. A kötözés. A soprony megyei szőlész még a beállt virágzás előtt igyekszik kötözni. — Miért? — Mert a kötözött s így a széljátékának többé ki nem tett szőlő rendszeren szerencsésebben végzi el virágzását még akkor is, ha szeles vagy esős idő áll be, minthogy a virágzó fürtöcske megerősített állapotban levelek védelme alatt végezheti virágzását. A kötözés a vidéken áztatott szalmával eszközöztetik. A bevégzett virágzás után következik

8-or a 3-dik kapálás, melyet a Fertőmelléki szőlős gazda, még az aratás beállta előtt igyekszik elvégezni, miután ha elkésik vele, nem kap többé munkást. Azok, kik egyszer aratásba állottak, többé nem mennek a szőlőbe kapálni. A paraj diszlésének pedig most van legfőbb ideje, mi ha a 3-ik kapálás az aratás utáni időre maradna, előbb a nagyra nőtt parajtávolna kénytelen a szőlősgazda ki gyomlálni, mi nem csak több költségbe kerülne, hanem még hozzá a fürtök az elgazosodás beárnyékolása általi elesenevészésnek is kivólnának tére. A harmadik kapálás alkalmával a földet az iverk azon részéhez, mely gyökeretetés véget a földbe van hajlítva, hozzá huzzák, míg azon része alól, mely a tőke és a bujtás között van elhuzzák, hogy a fürtök a földet ne ériék, s ennek következtében nedves időjárással rothadásba ne menjenek át.

9-ik. A második kötözés és az új fának visszakurtítása a karó hosszához mérve. E két munkát rendszeren egyszerre szokás véghez vinni. Jobb különben a bekurtítást September elejéig elhalasztani, mert ha idő előtt bekurtítatik a vessző, akkor rendszeren erős hónaljajtásokkal pótolja ki visszakurtítását, ami azután kétszeres munkát ad.

10-ik. A sarabolás, mely a más borvidékekben divatozó 4-ik kapálást szokta pótolni. Célja a gaz kiirtása. Az eszköz, melylyel véghez vitetik, akár kapa lehet, akár egy szélesebb saraboló vas, olyan forma például mint minőt kertekben az utak tisztítására szokták használni.

Buján tenyésző szőlőkben a soprony megyei szőlős gazdánál szokásban van még a fülösleg levelek leszedése is, pár héttel a szüret előtt, mely munkát egyébiránt csak felette esős ősszel lehet jóva hagyni.

A szüret és borkészítés.

Ha végig tekintünk hazánk mindazon borvidékein, melyeket az idén alkalmunk volt megjárni, és a melyeknek szüretelési és borkészítési eljárását figyelemmel kísértük, akkor okvetlen azt kell kimondanunk, hogy ezen legfontosabb két eljárás a sopronyi s leginkább a rusti boros gazdák által vitetik véghez legpéldásabb módon.

Nemesak a rajnamellékiek szedik ugyanis válogatva le szőlőik áldását, hanem gyakorolják azt márszázadok óta a fertőmellékiek is. A Rajna mellékén ahol a rizlingot, mint oly fajtát mivelik, mely ott a nedvesebb égélj befolyása alatt a nemes rothadásra hajlandó; a szüretet a nemes rothadás bekövetkezése határozza meg, s a mi rendesen October végével vagy November kezdetével köszönt be. — A Fertő mentében, miután itt a furmint képi a fűtletvényt, mely Sopronymegye déliesb és szárazabb égélja alatt s főkép a nevezett faj sajátágánál, t. i. bogyóinak aszúképzésre való hajlandóságánál fogva itt az aszúképződés határozza meg a szüret kezdetét, de miután a szőlőbogyók töppedése nem egyszerre megy véghez, hanem lassanként készül valaminint a Rajna mellékén a nemes rothadásnak előhaladása is, hanem az egyik fűrtön előbb, mindakét jeles borvidéken annak szüksége merült fel, hogy az alkalmas fűrtöket vagy sokszor az egyes szemeket is szakaszonként választás ki s szedjék meg elválasztva azokat a selejtes fűrtöktől. S íme ez azon fáradságos és sok időbe kerülő s vesződéssel járó munka, melyet választásnak Auselse, neveznek a rusztiak és sopronyiak. Azon fűrtök megszedését értik, ugyanis az alatt melyeknek egyes bogyói nemesak tökéletesen megértek, hanem nagyjából aszúvá össze is töppedtek; de épen ezen pontos és szorgalmas szüretelési eljárásuknak köszönik azután a sopronyiak aszú boraik rendkívüli nagy értékét és árat is. Magam voltam jelen, midőn egy boroszlói kereskedő Ruszton Manhard-lelkész urtól egy hordó aszú-bornak akóját 80 osztrák forintjával vett meg.

Miután a fűrtök s egyes bogyók aszúképződése csak lassacskán megy véghez, nem vitethetik véghez az aszú megszedése se egyszerre, hanem rendesen három szakaszban történik

itt meg a szüret mind azon községekben, melyek aszúbor-készítésük által jó hírnévre tettek szert. Az előszüret rendszeren Octóber közepe táján indul meg, a főszüretet Octóber végével tartják meg, s az utószüretet November közepe táján. Czélja e szaka-szonkinti szüretnek a tökéletes érésü s megaszott szemü fürtök szorgalmas kiválasztása s minden selejtesnek elkülönítése a végett, hogy az aszúbor készítésére csak fürtök java használtassék fel, a többi pedig a házi szükségre szánt ital készítésére forditassék.

A választék fürtök vagy azonnal le szemeltetnek a szőlőben, sárga drótos rosták segítségével, vagy összemuskoltatnak muskoló fákkal és lajtokban szállítatnak haza, ahol átrostálásuk vagyis a csuta eltávolítása azonnal munkába vétetik, mire azután a lecsutázott keverék (die Meische) pár nap lefolyta alatt ismét több ízben át dolgoztatik a muskoló fával, hogy zuzatlan bogycok ne maradjanak vissza, és az aszú-szemek szárazabb czukor tartalma magát musttal megszívhasa s előkészítessék az a tökéletes feloldásra. A keverékes kádba a sopronyiak egy cső alakú font kosarat szoktak alkalmazni, hogy abból az összeszivárgott mustot kimerhessék, melyet azonnal mint a legtisztább szinmustot hordókra fejtenek. Az mit sem árt, ha már a beálló erjedésnek némi jelei mutatkoznak is e működés alatt, mivel annak fő czélja csak az, hogy a törkölyben oldatlan czukorrészek ne maradjanak. A visszamaradt keverék azután a sajtó kosarába kerül, a nélkül azonban, hogy a must lefolyását sajtólással erőszakolnák vagyis, hogy a sajtót működtetnék, mert a mustnak azon részét tartják legalkalmasabbnak a legfinomabb aszúbor készítésére, mely a törkölyről sajtó súlyának nyomása alatt folyik le a sajtó kosarából.

Ha azután a must önkénytes lefolyása megszűnt, elkezdődik a sajtolás mit 3—4-szer is ismételnék minden sajtolás után szorgalmasan szétzurmolván a törkölyt. A negyedszeri sajtolás után egy kissé megvizezik az ismét szétzurmolt törkölyt, s újra sajtó alá teszik, s a most lefolyó folyadékot a házi szükségre szánt bor közé keverik.

Vörös bor csak kevés készül Soprony vidékén, de a mi készül az jó, miután csak a nagy burgundi szőlőfajtát tenyészetik. — A szőlőt leszemelik, s a must erjedése közönséges 10—12 akós hordókban megyen véghez, a hordókat ajtukkal

felfelé fenékre állítván. Az erjedés a levegő szabad behatása mellett történik. A sopronyi vörös bor feltűnő sötét színű azért, mivel a törkölyt az összemuskoláson kívül még különösen s erősen meg is dagasztják, miáltal a héjak apróra szétmálván a festanyag abból jobban kiválik. — Ezen eljárás a követést nagyon megérdelmi, mert a példabeszéd szerint a vörös bornak leginkább a szép színe szerez vevőt.

A pincekezelés dolgában széttagoznak a nézetek. Az egyik párt söprején tartja borát s nem fejtí azt le úgy okoskodván: hogy 1-ór ha az aszú vagy közönséges bor jó, — aljának is jónak kell lenni, minélfogva az a rajta heverő bornak csak is hasznára lehet. 2-or. Ha az ember a söprején hagyott borokat a lefejtettekkel összekóstolja, amazok jobbnak tetszenek. 3-or. A lengyel s egyéb éjszak vidéki kupeczek gyanúsna tartják az oly bort, mely le volt fejtve s nehezen vagy épen nem veszik azt meg. 5 or. A bor aljának értéke s jó haszna már abból is könnyen megítélhető, mivel az rosszabb vagy könnyebb borokat is képes feljavítani, ha azokat valami jobb bor aljára ráfejtjük.

A lefejtés emberei ellenben a következő érvekre támasztják nézetük helyességét: hogy csak vakság tarthatja előnyösnek a borra nézve azt, hogy az a söprején heverjen, miután a bor azt mint természetes salakot választotta ki magából. 2-or. Az igaz ugyan, hogy a lefejtett bor lefejtése utáni első hetekben hátrább áll amannál, mely több idő óta zavaratlan söprején hever, de izleljétek csak azt össze néhány hét mulván a söprején heverővel akkor bizonyosan észre fogjátok venni mind tisztább ízének, mind nagyobb tükrösségének előnyeit, mert ha fel is tennők, hogy a lefejtés alkalmával a seprőből mi sem zavarodott volna fel, mégis meg kell engednünk, hogy a hordó alsóbb rétegeinek silányabb bora (der Saal, vagy helyesebben a Sohl) a felsőbb rétegek jobb borával el egyeledet, minélfogva az nyomban a lefejtés után természetesen kevésbé jónak mutatkozik, mint sem az, mely bántatlan az alján nyugszik. s a melynek minőségileg különböző rétegei természetes sulyuk szerint helyezvék el a hordóban. A legfentebbi réteg ugyanis a bor azon rétege, mely legtöbb aericus és olajos részeket tartalmaz, melyek t. i. aránylag legkönnyebbek a bor keverékében; a hordó közepe táján van a legszeszesebb bor rétege, minthogy a szesz arány-

súlya tekintetéből az éther és víz közt a közép helyett foglalja el. A hordó legalsóbb harmadában fordul elő, az aránysúly természetes törvényei szerint túlnyomólag a víz, s azért veszi is azt a kevésbé tapasztott borász is észre, hogy a hordó alsóbb rétegeinek bora mindig silányabb amannál, mely a hordóban a felsőbb rétegeket elfoglalja; silányabb pedig azért, mivel a szeszből kevesebbet, az aethericus részekből pedig alig tartalmaz már valamit magában. 3-szor Hogy a szilányabb bor a jó bor alján megjavul, igen természetes, de nem azért ám, mivel a jobb bor salakjával érintkezhetett, hanem azért, mivel a jobb bornak azon részével elkeveredett, melyet még a salak tartalmazott. — Tudjuk, hogy a bor sepreje (der Kleber) rendszeren még tetemes mennyiségű tiszta bort is tartalmaz, miért is azt a bor minőségéhez képest elég jó áron ellehet adni, miután a vevő azt zsákokban ki szokta préselni, s így belőle meglehetősen mennyiségű tiszta bort nyert.

Az imént mindkét felől kiemelt indoklások elég tisztán emelik ugyan ki a lefejtés barátainak helyes nézeteit, de mint-hogy a lefejtésnek nem csak egyedül az élesztő természetű borseprőjének eltávolítása czélja, hanem az általán véve a bor kevésbé értékes részeinek lassankénti s időnkénti eltávolításával jár, önként ki világlik ebből az illő időközökben gyakorlatba vett lefejtéseknek haszna s nélkülözhetlensége, s valóban ha a bor állandóságát biztosítani akarjuk okvetlen meg kell azt szabadítanunk söprejétől, üledékétől, s melyet az egyszerű lefejtéssel korántsem lehet, örökre eltávolítani, minthogy ily üledék a bor lassú erjedése alkalmával abból folytonosan, habár kisebb mértékben újra kiválik, a mint arról minden figyelmes borosgazda, ki borait rendszeren lefejti saját szemével meggyőződhetik. — Még 2—3 éves borok is csinálnak 1—2 újnyi üledéket. — De vannak a hordóban a bor tisztaságát s állandóságát megzavarható üledékén kívül még más kevésbé nemes részek is, melyek a bor értékéből s finomságából szintén sokat levonnak, s melyeket lefejtés által szintén el lehet távolítani. — Legyen szabad a dolog kellőbb fel világosítása kedvéért azt a mellékelt ábrával illusztrálnunk. Ez ábra egy hordó bort akar előtüntetni, melyben körülbelül az a) vonalig a bornak azon része foglal helyet, melynek legkisebb aránysúlya van, s ez a legkönnyebb, az az aethericus része a bornak; a b)

vonalg a hordót a bornak azon része tölti meg, mely leginkább szeszen bővelkedik s azért specíficus sulyánál fogva a hordó közepe táján foglal helyet; azon alól a c) vonalg van a fenékbor (Sohlwein), mely fenékbor, minthogy a bor könnyebb vagy is aethericus és szeszes részeiből aránylag kevesebbet, a nehezebb vízből pedig többet tartalmaz, azért nagyobb sulyánál fogva a hordó fenekében foglal helyet. — A fenékbor után fiatalabb boroknál még egy réteg következik d) mely többé már nem folyó, hanem testesebb s tömör ülledekből áll tanúságául annak, hogy a bor alkatrészei átalakulását a lassú erjedés még be nem végezte.

A borlefejtés fontosságának ezen részletesebb magyarázatából kitetszik, hogy a lefejtés a borkezelésnek s úgy nevezett pinczebeli iskolázatásnak egyik leglényegesebb részét és fogását képezi, mely a bor tartóságára, tisztaságára s tükrösségére a leghatalmasabb befolyást gyakorolja, s mi a nemesebb, s a természetüknél fogva jó conditionált boroknál a helyes borkezelésnek legbiztosabb s egyszersmind legegyszerűbb arkanumát képezi, feltéven, hogy a borok az erjedést processiuson tökéletesen körösztil vezetettek. Vannak ugyan ezeken kívül a pinczemesterségnek még más arkanumai is, melyeknek helyességét ép oly kevéssé lehet kétségbevonni, mint ártatlanságát, de melyek elsorolását azért nem tartjuk szükségesnek e helyütt, mivel ezek már szélesebb chemiai ismereteket tételeznek fel, s jobbára csak oly boroknál vétetnek alkalmazásba, melyek a természet kezéből a tőkélynek kisebb fokán kerültek ki. — Így péld. van a szakácsok között is, ki a vén kakast ki tudja állítani porhanyó húsu stájer-kappan módjára, azonban hogy valaki a vén házi kakast velünk fáczán helyett megétesse, arra már a francia szakácsság diplomája kívántatik, melynek kiosztása nálunk tán még idő előtti volna.

Ámde nem hiába szöztük a francia szakácsság eszméjét a sopronyiak pinczekezeléséről szóló jelen borászati jelentésünkbe; mert be kell vallanunk azt is, hogy hazánkban sehol sem történik annyi visszaélés a túlságig üzött pinczekezelésben, mint épen Sopronyban, a hol a mesterség a pinczék homályában legalább is szintannyi aszú bort gyárt, mint a mennyit a szorgalmas boros gazdák természetes úton a tőkék után szűrnek.

S azért, midőn a szorgalmas sopronyi szőlőmives a múlt nyár hűves és nedves időjárása alatt baljóslatú aggodalmakba mélyedt, borgyártó vetélytársaik gúnymosolylyal alkalmasint csak így okoskodhattak magokban: „minek is az a sok alkalmatlan nyári hőség, mely után szomszédaink egytűgyúsége annyira sopánkodik! Valóban furesa adománya az Istennek mégis az a beteges lelkiismeretesség, mely tetemes költséggel s homlokának veritékében folytatja nemzedékről nemzedékre kétes eredményű szőlőbeli munkáit, s mégis holtig szegénységben teng.

Éljen az ész, mely a szűkkebliségnek nyomasztó békóit le tudja magáról rázni! — Míg Görögország örökké enyhe ég-alja mazsola-szőlőt, a vegyész mestersége a burgundi répából ezukrot, vagy akár egyenesen a szerény burgonyából tiszta és szagtalan sprittet birand előállítani, miglen továbbá okos ember hatalmában fog állani, 6 hét lefolyta alatt 30 foknyi mesterséges melegnek helyes alkalmazása mellett a fentebbi édes és szeszes ingredienciák segítségével a legsilányabb lőréből is csemege- és aszúborokat előállítani: addig keveset törődik az élelmes sopronyi borgyártó az időjárás viszontagságaival, — a művelésben részesült szőlőfajok nemességével, — a szőlőmunka drágaságával stb., — mert az ő szülője soha sem szűnik meg teremni és soha sem csalja gazdáját. — De figyeljünk jól arra is, mi most következik, tudniillik arra, hogy — de igenis: ő, a borgyártó csalja meg a jóhiszemű borfogyasztó közönséget, s ássa alá a természetes jó borok hírét, nem ugyan azért, mivel surrogat csemege s aszúbort gyárt; hanem azért, mivel surrogatumait a valódi s természetes, megalapított jó borok neve és címe alatt árulja s ennél fogva aljas büntetést érdemlő csalást üz!

Nem tudom ugyan, hogy a kávénak hányféle surrogatumait gyártják, de azt tudom, a kávénak bármi eredetű olesó és ártatlan pótszerének eladása törvényesen csak úgy van megengedve, ha az a kávé ilyen vagy amolyan surrogatumának neve alatt bocsáttatik áruba. — Hogy miért nem szorította eddig a törvény a sopronyi borgyárosokat is arra, hogy gyártmányukat csak a surrogat borok nyilvános kitétele mellett árulhassák, az oly tárgy előttünk, melynek további fejtegetése jelentésünk keretén túl esik.

Hogy egyébiránt a sopronyi borgyártmányok, mint olyanok, melyek a nemes Zapfner vagy formint bor specificus characterével épenséggel nem bírnak, a szakember előtt a surrogat bélyeget amúgy is homlokukon viselik, az épen nem szolgálhat a törvény eddigi közömbének mentségéül, mert nem a szakemberek után szokta a borgyárnok piszkos hálóját vetni, hanem a fogyasztó közönség után, melynek jogában áll ily nyilvános csalások ellen a törvény oltalmára igényt tartani; de igényt tarthatna a törvény oltalmára a bortermelőknek nagy serege is, mely véres verejtekének gyümölcseitől s fáradtságának méltó jutalmától fosztatik meg ily zsebmetszés által.

Jelezni kívántuk az eddigiekben, hogy a sopronyi borvidék mind a szőlőmivelés, mind a borkezelés dolgában sokban szembe-tűnőleg eltér hazánk többi borvidékeitől, ámde azért még korántsem végeztük be ezen eltérések felsorolását, s némelyeket még főlemlíteni kötelességünknek tartjuk, — így a sopronyiak szőlőik területét nem holdakra vagy fertályokra stb. osztják fel, hanem fontokra. Egy font szőlő alatt értenek 64 □ ölet, ennél fogva 1200 □ öles holdban 18 és $\frac{3}{4}$ font szőlő van. Az egész sopronymegyei szőlőterület pedig 6970 holdat, vagyis a sopronyi szőjárás és mérték szerint 130,713 font szőlőt teszen. Egy font szőlő után itt átlagosan 1 akó bort várnak, mely jelenleg is 64 magyar itezével számíttatik. — Egy font szőlőnek örök ára teszen: az I-ső osztálybeli szőlőknél 20 ftot, a II-ik 15, a III-ik 10, és a IV-dik osztályban 5 ftot, s ennél fogva Sopronymegye egész szőlőkerületének tőkéje 1,674,990 ftot képvisel.

A sopronymegyeiek 4 frt 40 krra becsülik egy font szőlő évi költségének összes számát, s ennél fogva alig találunk Magyarországon költségesebb szőlőmivelést, miután ezen calculus szerint egy budai fertálynak megmunkáltatása 60, s egy 1200 öles holdnak megmunkáltatása 80 frtba kerülne az alaptőkének kamatjait is beleszámítván; s miután továbbá az új bor Soprony vidékén átlagosan 5—20 frton kel, s egy font szőlő termését átlagosan 1 akóra becsülik: könnyen kiderül a sopronyi szőlők jövedelmezési képessége, mely a szerint fontonkint csak 60 és néhány krra rúg, s csak ott emelkedhetik fel tetemesebb jövedelmezésre, a hol a termesztő terményének jobb árát bevárni képes, minthogy az sokszor pár évig eltartva 15—20 frtra s jól kezelve több ízben még magasabb árra is fölemelkedik.

A sopronyiak szőlőiben gyümölcsfákat nem látni, sem borházakat vagy más egyéb hajlékokat; pinczék bent vannak a helységekben és városokban, eléggé tágas borházak is csak ritkán fordulnak elő, miután már a sajtó is igen nagy helyet foglal el. — A pinczék téglával vannak kifalazva, kissé melegecskék, mert hőmértékük rendszeren 11—12°.

Miután a sopronmegyei népség általán véve jobb erkölcsű népnek ismertetik, ritkán fordulnak elő a hegyen lopási kibágások, már abból is kitetszik, hogy náluk a szüretet heteken keresztül folytatják, a nélkül, hogy valakinek a megkezdett szőlőjében kár történnék. A dézsma — főleg a városi területeken — mindentűt meg van váltva.

Soprony városa részéről igen előzékeny fogadtatásban részesültünk, s nem csak arra volt elég alkalmunk, hogy a szüretelési eljárást kint a szőlőkben észlelhessük, hanem több pinczékbe meg is hívtak bennünket kostolóra, s melyek közül többeket több szakemberek kíséretében meg is jártunk. El kellett ismernünk, hogy a sopronyi aszúborok nem csak származásukra, hanem tulajdonaik- s jellemükre nézve is valóságos rokonai a hegyaljaiaknak, miután a dinnyeszerű sajátos kedves zamat mindkettőben felismerhető. — A legjelesebb aszúborokat találtuk az evang. convent pinczéjében, továbbá Braun Nándor és Than uraknál. — A borok legnagyobb részt, — ide érve az asszúkat is, — rendszeren 10—12 akós hordókban tartatnak. A legbuzgóbb és legértelmesebb szakemberek közül, kikkel megismerkedni szerencsénk volt, szabadjon főleg: Than Mátyás, Rejtenhauser József, Vághi Mihály, Braun Nándor, Győri Károly urakat felemlítenünk.

Rusztón szintén nem csak a szőlőkben, hanem a pinczékben is ugyan azt találták mindenféle tekintetben, mit Sopronyról szólva kiemeltünk; a különbség Ruszt és Soprony között csak az, hogy a kis Ruszt keresetének legfőbb forrását a szőlőművelés képezvén itt még sokkal nagyobb szorgalmat fejtenek ki főleg a szőlőművelés terén, mint sem Sopronyban, melynek mint nagyobb szerű városnak kereseti módja több felé elágazván, lakosainak csak egyrészt képezik a szenvedélyesebb szőlészek, holott Rusznak összes lakossága összes szorgalmát szőlői művelésére összpontosítja, s minden idejét csaknem egyedül eme kereseti forrásnak szenteli. Ruszt buzgó szőlészei és borászai

közt találtnak azonban kiváló buzgóságúak is, s ezek közé kell számítanunk Castagnia urat, ki ámbár a csukorgyárban mint hivatalnok elfoglalva, mégis kiváló gondott fordít a szőlőmivelésre is. Van terjedelmes szőleje, melyet rigolozott földben rizlinggel ültetett be; valamint ide számítjuk Menkard evang. lelkész és Schreiber Gottfrid ügyvéd urat is.

A sopronyiak borkereskedése a külföldre s leginkább éjszaki Németország felé hová boraik legnagyobb része került. 1815 óta, midőn t. i. bortermő Rajnamelléknek nagy része Poroszország kezére került — tetemesen csökkent.

IX. Pozsony megye borvidéke.

A pozsonyi szőlőhegyek természetes fekvése általán véve nem tartozik a szerencsések közé, mert lejtése keletnek tart s ki van téve a kárpátok felől jövő fagyasztó szeleknek, melyek egyébiránt itt sem hiúsítják meg gyakrabban mint másutt a rettegő szőlős gazda reményeit, és pedig azért, — mert a pozsonyvidéki szőlész több oly fogásokkal él, melyekkel szőlőt a mostohább fekvés daczára is képes megvédeni a gyakrabbi károsodásoktól, s melyek a szerencsésebb fekvésű szőlővidékeken nem divatoznak. — Igy p. o. Pozsonyban a szőlőket télire nem takarják be, mert azt tapasztalták e vidéken, hogy a takaratlan szőlő az itteni körülmények alatt ritkábban fagy el, mint sem az, mely földtakaró alatt teelne ki, mivel cz a kitakarás után hamarabb fakad, s ennélfogva a fagyos kárpáti szeleknek előbb áldozatul esik; míg a takaratlanul hagyott későbbben indulván meg koránt sincs annyi veszedelemnek kitéve. — Ebből 1-ör is az tűnik ki, hogy Magyarország climája alatt a nagyobb téli hideg sem árt a szőlőnek, s mivel az ily szőlő, mely a lég szabad hatásának takaratlanul van kitéve, nem is indul meg korán, tehát az zordonabb égaj alatt takaratlan szőlő kevésbé van a veszedelemnek kitéve, 2-szor még az is kitűnik ezen tapasztalásból: hogy a védettebb vidékek szőlőtakarása nem annyira a zordon téli hideg ellen van intéztetve, hanem azért történik, s válik elkerülhetetlenné, hogy a tőkének az idő előtti kifakadás — a hűvös földtakaró által — megakadályoztassék.

A pozsonyiak szőlőfaja 1) Grüner Muskateller = zöld dinka. 2) Silberweis = Rakszőlő. 3) Dreisiger = Chasselas. 4) Grüner Zirifandler = zöld sylváni, továbbá a Lampartner, Schintauer s más kevésbé értékes fajok, melyek egyébiránt csak kisebb mennyiségben fordulnak elő. — A fekete faj majd csak nem kizárolag a nagy burgundi, melyet itt schwarzer Zirifandlernek neveznek. — A zöld Sylváni mindinkább eltűnik a közönséges kapások szőlőiben s a fentebb említett bőven termő fajoknak engedi át a helyet, — csak Récsén tartják azt még jobban, még azért is jobb ezután a récesi bor. A jobb természetűknél azonban, látni új ültetvényeket rizling, traminer és klävnerből, így p. o. Sprinzel úrnál kiuek 5 éves rizling ültetvénye már 50 akót adott.

A mi a pozsonyiak szőlőművelési módját illeti, meg kell jegyeznünk, hogy a metszés a soproniakéval jóformán megegyez. A fejképzés hiányosan történik és metszenek 2 szemes szálvesszőre, — és erős tőkénél porbujtásra alkalmazandó szálvesszőt is hagynak. — Azon tőkéken, melyeket döntésre akarnak felhasználni, csapothagynak, hogy döntéskor a hosszabb fával könnyebben boldoguljanak. — A többi nyári munka nem mutat semmi különöset, mert a válogatás is hiányosan történik, kapálni csak egyszer szoktak a metszés után, a növekedő gazt sarabolással irtják ki, akár hányszor mutatkozik is az szükségességnek.

A pozsonyi szőlész, a ki a szőlőiben előforduló hézagokat szokás szerint csak egyedül a döntés útján szokta kijavítani, sohasem dönt ősszel hanem mindig tavasszal, azt tapasztalván az őszi döntéseknél, hogy télen át gyakrabban elfagynak jeleül annak : hogy a szőlőtő csak akkor képes nagyobb téli hideg, zordonságát kár nélkül kiállani, ha a tél azt gyökereinek egész épsége mellett éri.

Új ültetések rigolozott földben e vidéken ritkaságok közé tartoznak s a tulajdonképi „Weingertnerek“ (kapások szőlészek) által eddig gyakorlatba nem vétettek; de azért van több úri dilettans mint p. o. a főntebb is felhozott Sprinzel Mór, Báró Névery és mások, kik márig termő rizling, klävner, traminer vagy Zapfner új ültetésekkel bírnak. — A rizling borfajnak nemes zamata pozsonyvidéken igen feltűnő.

A szüret elég későn tartatik meg. A szőlő csöbrökben és kádakban muskoló fával megtörve kerül a lajtba és hordatik be a városba, a hol a présházak és pinczék vannak. — A fehér azonnal a prés alá kerül, melyek is a legnagyobb régi modorú prések (Baumpresse) közé tartoznak. A törköly melyben eleinte sok az egész szem, 3- sőt 4-szer is újra a prés alá kerül, melynek isszonyú súlya alatt azonban az utóbb egész szárazra kiszárad. Csingert nem csinálnak mert a financzok attól is megkövetelték a fogyasztási adót. Az erjedés nyiltan történik. — A vörös bor készítése közönséges kádakban, s a kádakat csak a gondosabbak takarják be gyékényvel. Az újbor februárban fejtetik le először, és a juniusi megtisztulása után másodsor. A közönséges fehér pozsonyi bor nem igen tartós, könnyen megeczetesedik sőt meg is nyúlósodik de a helyesen kezelt, erő és kellemes zamat által ajánlja magát, új korában 6—7 frton kel el, ó korában 10—17 frtot adnak érte. A limbachi kedves citromsavánál fogva emlékeztet a Magyarátira, a Czukkerbergi erős és édes, Veineri könnyű és vékony. Ezt használták fel Fischer és Schönbauerék a pezsgő csinálásra. — A vágújhelyi szintén kitűnőnek mondható.

Pozsonyban alig találni ó-bort, mivel azt tavaly, a poroszok itt léte alatt, — akkor a vám sorompói megszűntek, summásan s jó áron eladták. A kapásnak fizetnek 1 frtot és 1—2 iteze bort; szintén annyi jár a döntőnek is, a zöld napszám 50 kr. Egy szekér trágya kerül a szőlőbe kivive 5 frtba.

A pozsonyi hegységben „Tagwerk“ szerint számítják a szőlők kiterjedését, egy Tagwerk = 72 öl. Vannak Pozsonyban kapások, kik 5=600 Tagverket = 3—4 hold szőlőt bírnak, s ezek már a vagyonosok közé számíttatnak; egy Tagwerk után várnak átlagosan 1—2 akó bort, — az idén 7-et is szürtek, de már pár év óta alig kaptak 1—2 kosár szőlőt.

Magyarország egyik legszerencsésebb borkereskedése Pozsonyban létezik Palugyay úr firmája alatt. Palugyay úr a „Zöldfa“ vendégfogadó vendéglőse. Üzlete leginkább boutelliazott borokkal történik, tehát legfinomabb borokkal foglalkozik. Van két derék és a borüzletében jártas fia, kik a francia pinczekezelés összes fogásainak birtokában vannak. Leginkább a fiatalabb, ki éveket töltött el Chalons sur Marne vidékén Jaqueson világhírű Chateau Sillery féle pinczéiben, melyeknek nagyszerű-

sége magának több koronás főnek nem csak figyelmét, hanem méltó csodálatát is több ízben kivívta. Így p. o. meglátogatta e híres Sillery pinczéket 1860-ban III-dik Napoleon császár is, s derék tulajdonosát a becsület rend szalagjával tüntette ki, mely senki mellére jobban nem illik, mint oly polgáréra, ki hazájának jólétét az ipar terén mozdítja elő.

S ennélfogva bátorkodom Palugyay úr derék két fiát, mint utánczásra méltó példákat a magyar szülők és ifjak figyelmébe ajánlani, s meg vagyok győződve arról, hogy borkereskedésünk előmozdítására nagyobb rugó nem létezik, mint e két ifju szép példájának követése, — bennök két oly fiatal embert birván a haza, kik ha utánczókra találандnak, jó sőt felséges boraink utat fognak magoknak törni, s fölleszen szabadítva borkereskedésünk a pangás átka alól, nem csak önmagunk, de háznára a hazának is.

Szükségesnek látjuk felhozni, hogy a borászat terén hazánkban is csak azok fognak ezentúl boldogulni, kik Palugyai vagy Jalic urak fiai módjára azon módokat s eszközöket felhasználni igyekeznek, melyeket a szellemi haladás a borászat terén eddig elért, és a melyek segítségével a külföldi borászok boldogulnak, azaz jó híreket fentartják s ennek következtében meg is gazdagodnak.

Pozsony megye azon férfairól szólván, kik e téren maguknak érdemeket szereznek és jó példával előljárnak, el nem mulaszthatjuk, hogy Stanzl urat is szóba ne hozzuk, ki Nagyszombat közelében a Szutani hegyben dróthoz kikötve mivel szőlőjét és pedig a legnemesebb kül- és belföldi fajokat elkülönített táblákban a legszebb eredménnyel.

Pozsonyban Sprinzl Mór úr pinczéje a nevezetesebb pinczék közé tartozik, üzlete rámegy évenként 4—5000 akóra, s főleg közönséges pozsonyi s nevezetesen récei, limbachi, vineri természetményekre terjeszkedik ki. Van -- a mint azt már föntebb is megjegyeztük — szép kiterjedésű rizling ültetvénye is, mely az idén 5-öd éves korában 50 akóra való rizling bort termett, mely zamatosságra alig hagy valami kívánni valót. — Pinczemestere Vestphálen úr, ki Nassauban mint szülötte földjén tanulta meg mesterségét s valóban ért is hozzá. A keze alatt álló borok átalában igen jó iskoláztatásban részesítvők. Nála láttam először egy nemét a lopónak (l. az ábrát), mely bádogból

készült és arra szolgál, hogy lefejtéskor a bort a hordónak emelése nélkül majdnem egész az utolsó cseppig lefejthesse a seprőről. Egy másik eszköz (l. az ábrát), melyet először Sprinzl úr pinczejében láttam, egy 5—6 lábnyi hosszú a boutelliázásra használandó vékony kaucsuk cső, mely egy fából készült kis vékony csövecskébe végződik. A használataál a facsövecske a boutellia szájába alkalmaztatik; s ha a palaczk megtelik, csak össze kell nyomni a kaucsuk csövet a facsövecske felett, s a bor folyni azonnal megszűnik minden regurgitáció nélkül, mi a hordóban levő bort megzavarhatná. Megemlítendő még Springl úr lefejtő gépe, mely 80 frtba kerül Bécsben, a kaucsuk csöveget ide nem számítva, melyet öl számra lehet kapni, s melyek a gépet ennél fogva még sokkal drágábbá teszik.

Sprinzl Mór úrnak récei szőlőjébe és pinczejéhez is kirándulván abban egy egész gyűjteményt találtunk a vidékbeli híres borokból, melyek közt a réceiek, szentgyörgyiek, pracsaiak (Weinern), grünauiak, baziniak, limbachiak és diósiak leginkább kitűntek, — kitűntek pedig főleg bő citromsav tartalmuknál fogva, melynek következtében, kellemes zamatosságuk mellett a vizet is eltűrik.

Egyébiránt daczára annak, hogy a jól kezelt pozsonyegyei borok jelességét el kell ismernünk, mégis azon leverő észrevétel nyilvánítására is kénytelenítve érezzük magunkat, hogy ezen vidék bortermelése hanyatlásban van, és hogy több szőlőtelep márig parlagon hever, mi annál sajnosabb, mivel a parlagon heverő telepek nem csak fekvésük és hajlásuk által, hanem köves és sovány talajuk miatt is a gabonafélék termesztésére nem alkalmasak. A vidékbeli szőlőmivelés hanyatlásának oka után tudakozódván a következők hozattak fel: 1) az időjárásnak mostohasága, mert alig szenvedtek az utolsó négy évben a szárazság és késői fagyok után a szőlők másutt annyit, mint a Pozsony vidékiek már kevésbé kedvező keleti fekvésök és talajuk soványabb kövességénél fogva; 2) nem volt borvidék, mely a behozott finantzrendszer zaklatásainak s elkedvetlenítő modorának annyira ki lett volna téve, mint Pozsony borvidéke, mely Austria közelében esvén a finantzok zaklató eljárásainak sokkal nagyobb mértékben ki volt téve, mint Magyarországnak alsóbb borvidékei, melyekkel a finantzok hevüket úgyszólván már csak hültebb állapotban éreztethették. 3) Az adó dolgában

is — mint állítják — nagyobb mértékben volt sújtva Pozsony, mint sem más borvidékek, miután egy-egy hold szőlőnek tiszta jövedelme 67 frtra volt felvéve mi egyes jobb termésű években állhat úgy de állagosan véve s leginkább a múlt termések silány-sága mellett merő illusió.

De tönkre juttatja a pozsonyiak szőlőiparát 4) a helybeli mivvelési költségek rendkívüli drágasága is : egy szekér trágya a szőlőbeszállítva 5 frtba kerül ; a munkás is drága és alig kapható. — 5) Mindamellett kénytelen a pozsonyi szőlősgazda borát potomáron elvesztegetni ; mert kifelé megszűnt a kereskedelem, a helybeli fogyasztó pedig alig bir borra költeni, mivel a pozsonyiak keresete és forgalma a közlekedések könnyítésével nemhogy nyert volna, hanem inkább napról napra inkább és inkább hanyatlása felé megyen és mégis mind e mellett Pozsony mai nap is a nagy város fogyasztási adóját fizteti 1 frt 60 és egynehány krral.

A szőlőmivvelés ily mostoha körülményei alatt seholy fogadták a kétségbe ejtett szőlősgazdák a ministerialis kiküldetést nagyobb bizalommal és visszatérő jövőjüknek nagyobb reményével, mint Pozsonyban, a hol a jelentést tevőknek szállodai lakása a kora reggeli és késő estéli órákban naponként valódi ostromlás színhelye volt, részint mert ezek egyikétől, mint a „Borászati Káté“ szerzőjétől a szőlészet s borkezelés dolgaiban szóbeli felvilágosításokat kértek és vártak, részint, hogy a Ministerium kiküldötteinek helyzetüknek mostohaságát valódi színekben festhessék le s annak lehetőleges orvoslását a kiküldötteknek szívökre kössék.

Tekintve az említett körülményeket tagadni nem lehet, hogy a Pozsonyvidéki szőlőmivvelés rendkívüli akadályokkal jár, azonban azt is be kell ismerni, — hogy az utóbbi időszak a pozsonyiakra néhány vigasztaló momentumokat is hozott, mert 1) kapott a természető az idén 1 Tagwerk (72 □ öl) után 6—7 akó bort. 2) Ó-bor készletüket a tavali porosz invasió alkalmával igen jó áron adták el, mert megszűnván ez alkalommal a vám sorompók, e rendkívüli alkalomnak mind a természető, mind a vevő hasznát vette. 3) Ujra éledt bizalmuk s reményük egy jobb jövőre nézve az által is, mivel a jelenlegi miniszterialis kiküldetésből azt következtették, hogy az atyáskodó új kormány bajaikon enyhíteni s segíteni szándékozik.

Sokan sereglettek ugyan össze a pozsonyi bortermesztők

közül körültünk, de leginkább ki kell emelnem a következők neveit: Albrecht Pál a pozsonyi bortermelő egyesület elnöke, Schaml József hegymester, Fink András, Mutzl Mátyás, Dax Mihály, Schuster András.

Tekintve végre az egész promontoriumot mely a pozsonyi kárpátokkal kezdődve, Récse, Szent-György, Bazin s Modrán keresztül Pozsony megyén észak felé végig húzódik, az eddig, e vidékről feljegyzettekhez csak azt kell még hozzá tennünk, hogy a szőlőhegyek ezen egész vonalon úgy fekvés mint talaj, valamint a szőlőfajok és ezeknek miveltése dolgában is jóformán megegyeznek. — Mindenütt az egész területen találni elszórva értelmes és szorgalmas szakembereket, ilyenek p. o. Csengey Albert, Denk, Filiczky Szent Györgyön, Stanzl Szuhanyban és még mások többen, de mind e mellett ezen egész borvidék csak a visszatérő kedvezőbb évjáratoktól és a kormány felsegélyző intézkedéseitől várja és várhatja egyedül hanyatló boriparának ismétli felvirágzását.

A szőlőmiveltés Pozsonyban nem valami mellékkereseti ágat, vagy a dilletansok passio tárgyát képezi, miként azt különben Magyarország legtöbb borvidékein látni lehet, mert ha vannak is egyes szőlőbirtokosok kik szüleiket mint mellékes kereseti ágat vinczellérek és napszámosok által miveltetik, s keresetük főágát vagy hivataloskodás vagy valamely üzlet képezi, de a zömét a pozsonyi szőlőbirtokosoknak az u. n. „Weingertnerek“ vagy hauerok = kapások teszik, kik itt külön cézét alkotnak. — Midőn a városok még külön nemzetörségi századokat csapatokat birtak, akkor a pozsonyi kapások egy külön s pedig huszár ruhába öltözött csapatot képeztek. — A pozsonyi kapás különben mai nap is jellemzőleg ruházkodik, s vannak Pozsonyban egész utcák, melyekben majdnem kiválsólag kapások laknak. — A kapás keresetmódja egyedül csak a szőlőmiveltés a borának kiméréséből háramló haszon, gondolható tehát, hogy a pozsonyi kapások sorsa nem a legirigylendőbb jelenleg, midőn több évek mostoha termése közülek a legbirtokosabbakat is tönkre tette.

De főleg nagy mértékben neveli sokkal nagyobbban mint másutt a pozsonyi kapás szomorú állapotát még az is, hogy az egyes munkásokban szükségét szenvednek ugyan is, mióta a keletkező gyárak és egyéb bővebben jutalmazó vállalatok és

kereseti módok a mindkét nemű fiatalságot a szőlőmunkától elvonják, — alig számíthat a pozsonyi szőlősgazda másokra, — mint morvákra, — kik ugyan számosan lejönnek a munka-időre, — de mint oly vidék lakói, a hol bor nem terem, nagy ügyességet tehát ritkán képesek kifejteni az ellőttük szokatlan munkában.

X. Heves megye borvidékei.

1) Eger.

Eger városa oly kiterjedt szőlő hegyekkel bir miszerint ha nem tudnók is, hogy az egeri népnek majdnem egyedüli jövedelmi forrását a szőlők képezik, már maga a szőlőhegyek hold száma is figyelmet gerjeszthet ez ipar iránt. — Ezen hegyek, melyek között legjobb fekvéssel a Sikhegy és Egyeg bir, s melyek ennél fogva a legjobb bort is termik, a Mátra hegyek lánczolatát képezik és kisebb nagyobb emelkedéssel csoportosulnak a város körül. Egy része a szőlőhegyeknek fekvésénél fogva jobban, más része kevésbé lévén kitéve a napnak, e hegyeken a bor is igen különbözik, ugyan azonban az eredeti jelleget mindenekben fel lehet ismerni.

Legelterjedtebb szőlőfaj itt a lúdtalpú, mi nem egyéb mint a kadarka, de a mely e néven itt ismeretlen, ez után következik a kereszties levelű, ez is fekete szőlő, mely a vidéken Ráczfekete név alatt ismeretes; más fekete fajok itt ritkaságok közé tartoznak, valamint kevés a fehér szőlőfaj is.

A szőlőt szebben és szorgalmasabban sehol sem művelik mint Egerben, Gyöngyösön és vidékén, de a tőkék kezelése e vidéken is igen hiányos, mert a tőke kellő alakú kiképződését a hibás metszés által gátolják, a tőkék körül sok földet hagynak, valamint hogy igen sok vesszőt hagynak egy tőkén, a válogatást pedig épen hanyagul teljesítik.

Itt is, mint Heves megyében általában a szőlők sorosak, de karót sem Egerben, sem pedig az egész megyében egyes ritka eseteket kivéve nem használnak. A tőkék vesszeit itt már magasabbra hagyják — t. i. 3—3½ láb — mint más vidéken, hol a karót szintén nem használják.

Mint ahogy legtöbb a fekete szőlő, de a talaj és táj is a vörös bor készítésre levén indicálva, azelőtt többnyire sötét vörös bort szűrtek az egriek és csak ritkaságképen fehéret, most azonban már a vörös bor ép úgy ritkasággá kezd itt válni, mint a fehér, mert mindkettő fölé a kastélyos (schiller) emelkedett, ezt készítenek itt a legnagyobb mennyiségben, azt állítván, hogy egy idő óta ennek van a legnagyobb kelete.

Egerben a művelt osztályból majdnem mindenkinek van szőlője, de azért igen kevés azok száma, kik a szőlőművelés és borkezelés újabb fejlődését ismernék, vagy a régi rendszertől eltérve jobban műveltetnék szőlőiket és czélszerűbben kezeltetnék boraikat, mint itt általában szokásban van. De hogy soká így nem marad teljes reményem van, mert itt is vannak már néhányan, kik mint kivételek, jobb példával mennek előre, ilyen Sauter, ki a szőlőfajokkal tesz kísérleteket, ki első szerzett az itt szokásban levő egyszerű borsajtónál czélszerűbbet; ilyenek Tavassy Antal, Dr. Fekete, Sir Antal, Jos János és még mások kiknél a valódi egri bor jellemét tanulmányozni elég alkalom van, mert jobb kezelésben részesítik boraikat, mint mások.

Igen kevés egyes termelőt kivéve főleg következőkben hibáznak az egriek:

1. Korán szüretelnek, holott épen itt nem érik oly korán a szőlő, mint a visontai vagy ménesi hegyeken, mert az egri szőlők nem oly nyílt térre hajlanak le mint azok, s fekvésök a két főhegyet kivéve nem a legkedvezőbb.

2. Nem választják szüretkor külön a jobb és rosszabb fűrtöket.

3. Nem szokták használni a leszemelést és a zárt erjesztést.

4. Sok kastélyos bort csinálnak, mit azzal mentenek, hogy ez most legkeresettebb, mi azonban exportra sohase leendő alkalmas.

5. A vörös bor színe nem elég sötét, mit az okoz, hogy a bogyók nem zúzatnak kellőképp össze, tehát a festanyag kivált az itt szokásban levő rövid erjesztési idő alatt nem szívódik fel a mustba.

6. A zamat kifejlesztésére nem figyelnek.

7. A seprőről egy sötét 2—3 évig sem fejtik le a bort, mire

azt mondják, hogy a lengyel zsidók így szívesebben veszik, mi valóban rossz szokás, mert a haszontalan seprőért fuvart és vámot fizetni csak úgy lehet, ha a borhoz olcsón jut a lengyel zsidó, mit azután a termesztő bán meg.

8, Igen hidegek lévén az egri pinczék a bor soká meg nem érik, melegebb helyiségben való érlelésről pedig mitsem tudnak, ezért a bor későn fejlődik s külkereskedésre későn válik alkalmassá, minélfogva vagy nem számíthatnak külföldi vevőkre, vagy tökélytelen bort küldenek ki, — mi míg egyrészt hitelét rontja a bornak — másrésztől soká fekszik a tőke a borokban.

Különben a bornak itt az egyszerű kezelés mellett is elég jó ára van, mert nemcsak felső magyarországból, az alföldről, és a fővárosból, lengyelországból is minden évben van több vagy kevesebb vevőjük. Ugyanis midőn a lengyel kereskedők a Hegyalján aszú és fehér bort vásárolnak, vörösbor végett többnyire ide szoktak rándulni. Az idén a szüret október 7-én kezdődött, s az ekkor készült must 11 fokot alig mutatott. A termés az idén a közepszerűnél valamivel jobb. A napszám 30—50 kr. Ára az új bornak 6—8 frt az ő bor 10—15 frt. Itt mindenütt a 3 akós hordók vannak használatban, kisebb mennyiségben a 6 akósok és így az alku hordó szerint és pedig páronként történik. Ára a szőlőnek holdanként 600—1200 frtig. — A dézma már évek előtt meg lett váltva legjutányosabban egész országban és pedig azt mondhatni hogy egy holdra alig esett 10 frtnál több.

A szőlőhegy-rendőrség ellen Egerben nincs panasz, sőt ez talán az egész országban a lehető legjobb, s szabályok szerint kezeltek.

E vidéken a munkások által használt kapák gömbölyűek metzéshez résziut ollótt, résziut görbe metsző kést használnak.

Estve számos előkelő borászszal hosszas értekezést tartotunk mind a hiányokról, melyek itt a bort, ipart gátolják, mind pedig azon módokról, melyek által azt felvirágoztatni lehetne.

2. Visonta.

Október 10-én Egertől Gyöngyösre mentünk, s onnét jár-

tuk be Visontát, Hatvant, Apezot, Gyöngyöspatát, vagyis ezen bortermő vidék legnagyobb részét.

Heves megyének majdnem 28,000 hold szőleje van, melynek legnagyobb része ezen vidéken csoportosul össze. És valóban e vidék igen alkalmas is a bortermesztésre, mert a szőlők vagy hegyoldalokon — néhány hold kerti szőlőt kivéve — vagy egyes fensíkok hajlásain terülnek el s többnyire délnek vagy délkeletnek fekszenek, és egy elláthatlan nyílt térre le az alföldre néznek, míg éjszokról a Mátra hegyei által vannak védve. A talaj szintén kedvező, miután az agyag homokkal igen arányosan van vegyülve, s e mellett bőségben van benne televény is, de a mész vagy márga sem hibázik. Kivételt csak is egy-két meredek hegy képez u. m. a gyöngyösi Sinai hegy, melynek talaja igen köves és sovány.

A vörös fajok között itt a kadarka az uralkodó, melyet törökfeketének neveznek. Fehér fajok közül pedig a sárfehér, a magyar fehér és Pankota, mi nem más, mint az érmelléki bakator. Általában itt a szőlő kevés fajra van szorítva, nem úgy mint némely vidéken, a hol habár némely fajok kiváló többséget képeznek is, mind a mellett 60 — 70 fajt is találni minden szőlőben.

Van Gyöngyösön és vidékén, vagy Hatvanban is több birtokosnak külön rizling ültetménye, melynek bora jó kezelés mellett valóban kiváló. Ezen ültetvények mind néhai báró Brudern által Rajna vidékéről hozott s a gyöngyösi hegyen meghonosított tiszta rizling ültetvényekből származnak.

A szőlőmivelésmód egész Heves megyében, nevezetesen Egerben, Gyöngyösön, Saarban, Visontán, Domoszlón, Nánán, Halászában, Püspökében, Tarjánban, Patán, Réden és Hatvanban mindenütt egyenlő, t. i. a szőlők sorosak, a szőlőkarózás a ritkaságok közé tartozik ellenben a fődés szokásban van. E mellett 3-szor sőt néha 4-szer is kapálnak és pedig kiváló ügyesen és tisztán, és erre hajtott nyakú gümbölyű alakú kapát használnak, a harmadik kapálást vagy horolást azonban vágott orrú lapos kapával eszközlik. A metszés igen hiányos t. i. sok vesszőt hagynak csapra és a tőke alakjára semmi figyelmet nem fordítanak, a gyomlálással keveset gondolnak, a vesszőket pedig 3—4 lábra kurtítják. Az új ültetéseket bár ritkán de többnyire sima vesszővel eszközlik a bujtásolást és döntést

legjobban szeretik, trágyázni csak mértékletesen szoktak, a földszegény szőlőkben azonban a földelés van divatban úgy, mint a Hegyalján, különben itt minden szőlőben úgy, mint Pécs vidékén és Buda környékén vízfogó gödrök vannak, honét időnként az összegyűjtött iszapot a szőlő javítására fordítják.

Napszám 1 frt—1 frt 60 kr. tehát majdnem az egész országban legmagasabb, mit Gyöngyös vidékén, az ellensúlyoz némikép, hogy a föld elég kövér arra, hogyha csapás nem éri a szőlőket, meglehetősen teremnek, ugyanis itt egy hold jól művelt és jó helyen fekvő szőlő 50—60 akót terem.

Az okszerű szőlőművelés és borkezelés újabb tanai itt már nagyobb hódításokat tesznek és teendnek, mint Egerben, mert itt ez ügynek több lelkes apostola van, ilyen Béla József gyöngyösi prépost, kinek 81 holdnyi terjedelmes szőlője most is a legjobb karban van, de még többet ígér tenni; — továbbá Berecz Ferencz főügyész, kinek szép szőlői és pinczéje például szolgál másoknak és ki a hevesmegyei gazdasági egyesület szőlőiskolájának is igazgatója, mely iskola az ő igazgatása alatt rövid időn a legnagyobb tökélyre emelkedett, ilyen továbbá Feőkövy Antal szintén Gyöngyösön és különösen Janikovits Alajos prépost Hatvanban, ki a tudományos szőlőművelés és borkezelésnek oly szép példáit képes földmutatni, hogy oda bárkiis bátran mehet tanulni.

E vidéken legnevezetesebb a visontai vörös bor, s e hegyen sok előkelő gyöngyösi lakosnak van szőlője, minthogy azonban a visontai hegy megszakadás nélküli összeköttetésben van a gyöngyösi hegyek egyrészével, mind fekvésre, mind földminőségére nézve, azt lehet mondani, hogy ezek is szintén oly jó bort teremnek, mint maga a visontai hegy, sőt van a gyöngyösi hegyek közt egy igen magas hegy, melynek alrétege szikla, talaja pedig kövecses agyag mésszel keverve, de humusban szegény, az ugynevezett Sinai hegy, mely még a visontainál is jobb bort terem.

Jelleme a visontai és a környékbeli boroknak: a málna íz, a szép gránátszín, a gyöngye fanyarság keserűség nélkül, úgy a vékonyság, simaság—a kellő mennyiségű erő és tartóság, valamint szállíthatási képessége. Kár, hogy ily tulajdonságú bort csak keveset kóstolhatni! De hogy jó kezelés mellett mind ilyen lenne e hegyek termése, az összehasonlítások által

be van bizonyítva. A gyöngyösi és gyöngyös vidéki vörös bor-
nak szép gránátszine van, melyet sötétebbé tenni nem nehéz, de
ezen borok már nem oly simák, se nem oly zamatosak és erősek,
mint a visontaiak, de hogy e tulajdonságukat a czélszerű keze-
lés által fokozni lehetne, abban nincs kétség.

Vevői e vidéknek a Jászkúnság, a felső megyék és néhány
pesti kereskedő. Eddigelé a világpiaczon e borok nem igen sze-
repelnek, noha erre minden tekintetben hivatva vannak.

Öt napig mulatván e vidéken, ez idő alatt többször esett,
és a sár sok kellemetlenséget okozott kivált a szedőknek, mert
meg kell jegyezni, hogy itt már, Octóber 8-án elkezdették a
szüretet, és csak néhány a mivelte borászok közül halasztja azt
Octóber végére.

Nem válhatok meg Gyöngyöstől a nélkül, hogy egy egy-
szerű, de értelmes és becsületes kapás embert meg ne említsek,
ki itt valóságos reformokat csinál a szőlőmivélésben. Ezen gyön-
gyösi lakos neve Tamasi Csepán István, ki több év előtt a bo-
rászati lapok útján arról értesült, hogy a Dunántúl Bogyaynak
híres szőleje van; ez ötlet arra a határozatra birta, hogy útra
keljen megnézendő a híres szőlőt a Dunántul. Valjon ugyan Bo-
gyay szőleje volt-e, melyet látott, maga sem tudja megmondani,
miután minden pártfogás, útmutatás és ajánló levél nélkül
utazott, utazásának credménye azonban kettő volt, először össz-
tőnt kapott szőlőit rendszeresen mivelní, és csak hamar át is ala-
kitotta akkép, hogy egy fehér fajt tisztán külön úgy más fajt
és a fekete kadárkát szintén tisztán külön szakaszban miveli. —

2. Egy jó fehér fajt talált fel utazásában, melyről vessző-
ket hozván magával, most már egész szakasza van beültetve és
igen bő termő állapotban. E faj itt felette jól diszlik, bőven te-
rem és jó bort ad, minél fogva mindenki iparkodik azt saját sző-
leibe átplántálni és Csepán Istvántól vesszőket venni. Sajná-
lom; hogy a fajt, melyet Csepán „öreg Rákhelnek“ nevez —
megismernem nem lehetett, mivel a szőlő már le volt szüretel-
ve és a leveleket a fagy leperzselte.

Kötelességünknek tartom ezen derék kapás embert, — ki-
nek példája nagyobb hatással van a népre, mint bármely könyv
és jótanács, — a magas Miniszteriumnak megjutalmazás végett
ajánlani, annál is inkább, mert ezen ember mind a mellett,
hogy a városi polgármester és lelkész úr előadása szerint egyi-

ke a legbecsületesebb, legjózanabb és munkásabb lakosoknak, igen szűk anyagi körülmények között él, sőt uzsorások körmei közt van, minek oka ott rejlik, hogy a forradalom alatt majdnem mindenét elveszté, a két év előtti tűz alkalmával pedig háza és egyéb vagyona elégett.

3. Hatvan.

A Gyöngyös vidéki borokról alapizre de színre és erőre nézvéen eltér a hatvani bor, mely hegyen de homok talajon terem, s ennél fogva gyengébb, de kellemetes sima savarnykás.

A hatvani prépost rizling bora ellenben a gyöngyösiekénél kitünőbb.

XI. Neszmély borvidéke.

Neszmély a Duna jobb partján délnek fekvő szőlőhegy csoportozatok főhelyét képezi, melyhez mint jó bortermesztő helyek: Almás, Süttő, Piszke, Lábatlan, Nyergesújfalu és Tót Neszmély tartoznak. A klosterneuburgi prépostság tulajdona, kinek itt szép majorsági szőlője van, de e mellett a népen kívül még sok előkelő urnak van itt szőleje, u. m. Herczeg Lichtensteinnek, Gr. Eszterházy Miklósnak, Gr. Zichy Miklós és Jánosnak, Gróf Nádasdy Lipótnak és többeknek. A melék hegyeken pedig még többen birnak szőlőket a miveltszék tagjai közül, mi egyik oka a neszmélyi bor jó hírének, ámbar annak kiváló tulajdonsága is megérdemli azt a jó hirt.

Földje a neszmélyi és környékbeli szőlőknek szivós agyag, mésszel vegyülve, itt ott köves talajt is találni. Miután Neszmély vidékén majdnem kizárólag fehér bor természetetik, a fekete szőlőfajok csak mint ritkaság fordulnak elő. Azon fajok, melyeknek a neszmélyi bor hírének köszöni következők: sárfehér, juhfark és piros dinka, ezeken kívül más faj csak szórványosan fordul elő.

Mivelése a szőlőknek már inkább a budaihoz hasonlít, és így meglehetősen jutalmazó lenne, ha nem lenne annyi gyümölcsfa a szőlőkben, melyek nemcsak a tőkék termékenységét korlátozzák, de a fürtök kifejlődését és érését is hátráltalják. A szőlő újítás eddig itt többnyire csak döntés által történt, kivéve a nagyobb birtokos urakat, kik rigolozott földbe ültetnek. Külö-

nösen a prépostság és Gróf Nádasdy szőleiben már külön rizling és oportó ültetvények is vannak, mi a népre, mely értelmes magyar emberből áll, jó hatással leend, de éppen most jó példára szükségök is van, miután a befejezett tagosítás után birtokukba jutott egyik dűlőt újra betiltetni szándékoznak.

Sajnos, hogy a dézmát a termelőknek megváltani nem sikerül, mit mindenki óhajt ugyan, de lehetlenné teszi azt a földes uraság magas követelése, t. i. holdanként 100 ezüst forint váltásigot kíván. A napszám 30—50 kr. mi elég mérsékelt. A szőlők feltűnő olcsó áron kelnek és ezt főleg a nép elszegényedése miatt gyakori birói végrehajtások okozzák, a midőn is egy hold szőlő alig megy el 100 fton felül. A nép elszegényedésének pedig a folytonos szűk bortermés az oka, különösen az utolsó 4 évben, melyben alig termett valami, mihez a bor olcsó ára is hozzájárult, minek ismét részint a kereskedés hiánya, részint a népnél szokásban levő hiányos borkezelés az oka.

A kereskedés előmozdítására nézve vannak ugyan már némi lépések téve, nevezetesen alakult egy társulat, melynek alelnöke Kardhordó József, ki annak egyszersmind éltető lelke volt, de kevés a remény, hogy ily szerkezet mellett, milyenel a társulat bir, sikert arathasson. A boriparnak itt is és miudentűt a kereskedés adhat főfő lendületet, de előbb a gyökeres bajokat kell orvosolni, ilyen itt a népnél sőt némely értelmesebbnél is a szokásos rossz szüretelési mód. A neszmélyi bort igazán becsessé és kapóssá zamatja tenné, ezt pedig nemcsak hogy mulasztják kifejtteni, sőt a nép rossz bűdös hordókba is szűri borát, már pedig éppen ezen borfaj nagyon érzékeny az idegen íz és szagra s innét van hogy a neszmélyi bornak annyira vesz a bece

A neszmélyi borok főleg azért keresettek a külföldre, és jobb kezelés mellett még keresettebbek lennének, mivel az azon fogyasztó közönség izléseinek, mely a rajnamelléki borokat kedveli, nagyon megfelel; ugyanis a neszmélyi bor szép világos sárgás zöldszinű, vékony, sima s gyenge citromsavanykás, egy kis keserű alap-izzel, e mellett az érett, de nem túl érett és jól kezelt neszmélyinek kellemes zamatja is van és pedig minden utóíz nélkül. Igen kis eltéréssel ugyanily jelleműek a neszmélyhez közel eső hegyek borai is, csakhogy némelyike (mint például a lábatlani) már sokkal erősebb, s így valamivel élesebb is.

XIII. Esztergom borvidéke.

Az esztergomi szőlőhegyek a Duna jobb partjára fekszenek s a budai hegyekkel egy láncolatban vannak. E hegycsoporthoz tartozik Tokod, Kicsind, Dömös, Pilis, Marót.

A bortermelés Esztergom és vidékére nézve nagy fontossággal bír, nemcsak azért, mert a Duna és itt átvonuló vasút a borkereskedést nagyon előmozdíthatná, hanem mivel a nép nagy részének itt is a botermelés az egyedüli keresetforrása, s mivel e vidéken a szőlők legnagyobb része oly hegyeken van, melyeknek földje míg a szőlőművelés által magas értékre emeltetett, másrésről ha azon tér pusztán hagyatnék, alig bírna valami értékkel. A föld agyag, kisebb-nagyobb mértékben mészszel s néhol kavicscsal keverve a mint t. i. a hegynek hajlásai változnak.

Fehér szőlőfajok itt a következők: mézesfehér, sárfehér, vastag zöld, fehér és piros dinka és Slampel.

A szőlők itt nagy kiterjedésűek, melyek egészen a budai rendszer szerint műveltetnek, t. i. sorban karó mellett 4 láb magas vesszőre. A metszés szintén budai szokás szerint történik, valamint a kapálás, ültetés és újítás is; a kapálás mindenütt tökéletes, s azt gömbölyű hajtott nyakú és hosszú nyelű kapával eszközöztetik, hibáznak azonban abban, hogy a földmélytést elmulasztják, mit legalább egyszer évenként egyik kapálás által kellene véghez vinni.

A vörös bor kezelése itt sokkal czélszerűbben történik mint Egerben. Itt a bogyókat jól össze zsurmolják — ámbár, még jobban kellene, — némelyek a csutákat is (kocsányt) elválasztják s azután 6 — 8 napig hagyják kádon érlelni. Többen használják e célra a kétfenekű zárt kádakat és zárt erjesztést is.

Az Esztergomban s vidékén szűrt vörös bor majdnem tisztán kadarkából készül, melynek színe gránátszín, íze kesernyés gyengén fanyar és elég sima, mindezen tulajdonságok azonban oly mértékben fordulnak elő, amint azt a természetők a kezelés által jobban vagy kevésbé jól fejtik ki. Van emellett az esztergomi vörös bornak egy megbecsülhetetlen tulajdonsága, t. i. a zamat, ámde ez csak ritkán tűnik fel tökéletesen kifejlődve,

minek a kezelés hiánya az oka. Ily kitünő zamatos vörös bort kóstoltunk Malina János úr pinczéjében és némikép ezt megközelítőt Schvarcz József úrnál.

Fehér bor nagyobb mennyiségben terem mint a vörös, és ámbár némely hegyen igen jó, mégsem sorozható azon osztályba, melybe a vörös. Fő jelleme a fehér bornak a simaság, savanykás iz némi keserűség mellett, mi azonban kisebb mértékben van bene mint a baranyai borokban, de még is észre vehetőbb, mint a neszmélyiben, az érmellékiben vagy a magyaráltiban. Legnagyobb hibája a felette sötét sárga szín, mi az egész hegyvonal borait jellemzi, és már e tekintetben is nagy a különbség ez és a dunántúli vagyis neszmélyvidéki borok között. A zamat a kezelés által a fehér borokban is kifejtethető lenne.

A szőlők ára itt: egy kapás=200 öl vagyis 1000 tőkét magában foglaló tér 100 — 200 ftig, az az katastrális holdja 800 — 1600 ft. Napszám 30 — 40 kr; metszeni részint ollóval részint görbe késsel szoktak. A termés holdanként 40 — 70 akó között változik, de a multévek alig jöhetnek számításba. Az idén középszerű jó termés volt. A szürettel itt is sietni szoktak.

Ez évben ittlétünkör folyt a szüret, melyen Kardhordó József úr is jelen volt, ki tanácsával nem csak itt, de más vidékeken is sok jót tett ez ügynek.

Esztergomban a borászati ipar kifejlődésének szép jövője van, mert a jóakarát nem hibázik az értelmesebb természetők részéről, és már is többen vannak, kik nemcsak a szőlőmivelés, de a borkezelés körül is szép eredményt mutattak fel ilyenek: Kakas Ferencz, Malina János, Schvarcz József. Horváth Mihály, Haudinger Ignác, Ojtosy Pál és Reviczky Pál urak. Különösen Reviczky Pálnál — ki valamint jeles venologus úgy kitünő pomologus is — meglepett a kísérleti szőlőtelep, mely maga nevében első az országban. Ő nem csak fajokat gyűjt, hanem azoknak természetét is tanulmányozza az érés időre, mind a bor minemiségére nézve, minek folytán a jegjobb fajokat tenyészteni és terjeszteni főtörekedése; kár, hogy a tudományosan mivelt, de túlszerény borász ismereteit jobban igénybe nem veszik, és hogy ritka gyümölcs-gyűjteményéből és szőlőiskolájából nem tud anyagot használni.

A bornak Esztergomban ára eddig akónkint új korában

5 — 6 ft. ó korában 8 — 10 ft volt és meglehetősen keletnek örvendett volna, miután a bányavárosok és a borban szűkölködő felső vidékekből vevők gyakran megkeresék, ha egy nyomasztó körülmény az eladást nem gátolná, mi magára a szőlészeti iparra is rossz hatással van. Ugyan is az esztergomiak közül a legtöbbeknek a hegyekben szép borházaik és pinczékük van, s így boraikat kénytelenek ott tartani. E külső pinczék azonban szintén a fogyasztási adó alatt állnak, mely adót itt magányos emberek bérlik, kik minden módon nehezítik az eladást, miután magok is borkereskedők, ha például borvevőt kap valamely termesztő, s ki megy azzal a hegyre, megkóstoltatni borát és megalkuszik véle, hiába jelenti a bérlőnek, hogy vevője van, ki a bort pinczéből el akarja vinni jöjjön tehát felvenni a mennyiséget, mert a bérlő mindenféle ezim alatt addig halasztja a kimentelt, míg vagy beesteledik és rakodni nem lehet, vagy elhagyja a vevőt a türelem és ott hagyja az esztergami bort, inkább közeleső falura menve szekereivel, hol ha nem is oly kitűnő bort kap, de minden idővesztés nélkül szállíthatja el.

XIII. Pest megye váczi járás és borvidéke.

Október 4-én Vácra érvén éppen a szüretre jöttünk. Vácnak nagy kiterjedésű szőlői a Naszály hegy oldalán többnyire magas lejtőkön Veröcze és N. Maros felé a Duna mellett hullámatosan vonulnak végig. Földje a szőlőknek többnyire szivós agyag néhol kötőmelékkel keverve, míg a mészvegyület mindentütt feltűnően jellemzi a talajt, mi észrevehető, s mit eléggé megmagyaráz azon körülmény, hogy a hegyekben nagyszerű mészkőfejtés van.

Itt főleg fehér bort termesztenek. Az uralkodó szőlőfajok a következők: sárfehér, dinka két faja Österreicher Frankus, góhér és most nagyon szaporítják a Margit szőlőt azaz mézes fehéret (Hönigler), Fekete fajok ritkák, de ezek közt mégis legtöbb a kadarka.

A szőlőket itt, valamint a Duna mellett mindentütt sőt a Dunától eltérve a sződi határban a homokos talajon valamint a szomszéd Rád s több községekben is sorban karó mellett mivelik és a veszőket 4—5 láb magasságra hagyják, vagyis a metszés, kapálás, gyomlálás, karózás és veszőkurtítás éppen azon rendszer szerint történik a mint Budán.

A dézsma a törkölyöstől szedetik be és pedig a város végén épült dézsmaházban, ennél fogva a termést szekereken a városba hordják és miután pineze vagy borház a szállókban a legnagyobb ritkaságok közé tartozik, a must készítés is bent a városban történik.

A szüretre kevés a gond. A mustkészítés a régi egyszerű módon történik, a bor érlelése és iskolázása pedig épen ismeretlen előttök, mi felette nagy kár, mert e hely nem csak a borok természeti jó minőségénél — de a helybeli vasúti állomás és Duna által könnyűvé vált szállításnál fogva a borkezelésre igen alkalmas lenne.

A bor színe aranysárga, zamata kevés, de ha jól kezelte-tik és eléggé érett, mi 3—4 év alatt történik, akkor sima s kellemes savanykás izü, ereje elegendő, mint minden bornak, mely meszes talajon terem. Ára a bornak itt új korában 5—6 ft. az ó bor 10—12 ft.

Továbbá sajnosan tapasztaltuk, hogy itt a szőlők nagy része tömve van gyümölcsfákkal, de még inkább fájlaltuk azt, hogy e vidéknek (a sződi határban levő Csörögi hegyen birtokos Rudnyánszky Kálmánt kivéve) nincs az ügynek oly apostola, minők más vidéken számosabban találtnak, s kiktől az okszerű szőlőművelést és borkezelést mások is elsajátíthatnák.

XIV. Hont megye borvidékéről.

Vác és Veröczétől felfelé a Duna balpartján legnagyobb bortermesztő hely Nagy-Maros mezőváros. Hol azonban noha nagy szorgalommal mivelik is a szőlőt, a bor, a fajok rossz választása miatt jónak egyáltalában nem mondható, sőt úgy látszik, hogy itt nem is a jó, de a sok bor termesztés a főczél. Sok itt a nagyszemű, vizenyős faj, mint 1) a fehér és fekete tökszőlő, ökörszem, polbos s több e féle. El nem halgathatjuk itt továbbá, hogy a nép a szőlővel éréstől kezdve szüretig nevezetes kereskedést üz, mázsánként árulván e nemes gyümölcsöt éjszakanémetországi, orosz és lengyel kereskedőknek, miáltal nevezetes pénzösszeget tesz szert évenként.

Hont megyének majd 10000 hold szőleje van, és pedig nagyobbbrészt igen kedvező hegyeken, hol valóban kitűnő borok

teremnek, melyek főjelleme az erő. Nagy előnye e megyének, hogy vasútja van és hogy a Duna mellett fekszik, továbbá, hogy közel esik a bányavárosokhoz és azon megyékhez, a hol már bort természeteni nem lehet, és így e vidék borának mindig van vevője. — Vörös bor e megyében kevés terem, de jó, legtöbbet termel Börzsöny. A fősúly tehát e megyében a fehér borra van fektetve, melynek egy része külföldi piaczkokon is becsülettel megállhat.

A szőlőhegyek itt épen úgy, mint Nograd megyében is igen szét vannak a megye területén szórva, és egyik a másiktól nagy távolságra esik. A nevezetesebb bortermelő hegyvonalok egyike Palajtán kezdődik és magában foglalja Keszihóczot L. Nényét, Apátit, Szelényt, Sirókot, Gyürkét, Nyéket, Kelenyét, Szécsénykét és Ságbot egész Túr és Pálástig; a másik Börzsönyt, Mikolát, Szobbot, N.-Marost.

A harmadik vonalba esik, Peszek, Lontó, Visk, Deménd, Szemeréd, Magyoród, Marót. Nádas, Lisó, Pecsénics s több apró község. Ezeken kívül van még ugyan egy két jó bortermő hely, de a többi másodrendű.

A szőlők mindenütt délnek fekszenek, s a helyek lábait többnyire víz mossa, és pedig a Duna, Garam, Ipoly, Korpona, Szekince és néhány kisebb patak. — A föld többnyire kötött agyag, de sok helyen kavicsos, sőt vulcanicus törmelékkel és márgával van keverve. A napszám 20—80 krig terjed. A fajok annyira keverve, és oly nagy számban sehol sincsenek, mint e megyében. Vannak ugyan már Houtban több jeles bortermelők, kik a fajokat tisztázzák, kik egy szakaszban csak egy fajt ültetnek és kik általában igen okszerűen kezelik a szőlőt és már némiképp a bort is, de a sok jeles szőlész között a jó borász csak ritkasság. — Jelesebb szőlészek: Zmeskall Zsigmond, Paczolay János, Dacsó Pál, Luka Lajos, Dr. Jalsik Lajos, Buocz Kálmán és Vaskovics József urak.

A rizlinggel, furminttal s bakatorral, oportóval vannak ugyan már több külön táblák betiltetve, s ezeknek bora, mint jó fajbor külön is szüretik, de eddigelé mint fajbor a góhér mégis fölülmúlhattan.

Hegy rendőrség e megyében is épen úgy mint más helyeken igen hiányos, a nép azonban jó és így aránylag mégis kevés kár van. — Ára a szőlőnek jobb helyeken elég nagy, de

rosszabb helyeken kivált dézsmás szőlőt holdanként 100—300 forinton is lehet kapni.

A nép itt még nem miveli sorba szőlőit. A soros szőlőket itt vetett szőlőnek nevezik. — Oly régi szőlők mint itt, talán sehol sincsenek az országban, mert régi okmányok szerint már 1200-tól kezdve vannak itt több szőlőhegyek, melyek átalakítására vagy újtására hagyomány után sem emlékezik a legkorosabb ember sem.

A dézsma már némely helyeken u. m. a primatialis és hg Eszterházy uradalmaiban, valamint Nagy-Maroson is meg van váltva, és ennek következése a nép által kifejtett nagyobb szorgalom, ki most már egészen sajátjának ismervén szőlőit, azt jobb kedvvel is dolgozza.

XVI. Nógrád megye borvidékei.

October 6- és 7-dik napjait B.-Gyarmaton töltöttük, hol a nógrádmegyei gazdasági egyesület által rendezett bor- és szőlő-kiállításon részt vettünk, mi nem csak e megye boraival és szőlőfajaival egy csoportban megismerkedni, hanem számos bortermelővel is értekezhetni alkalmat szolgáltatott.

(A gazdasági egyesület közgyűlésén a borászati osztály bíráló választmánya elnökének neveztetvén ki, Dr. Entz a kiküldöttek egyike ebbeli tisztében october 7-dikén eljáván, meg volt lepetve azon jó borok által, melyek kiállítva valának és azon meggyőződést szereztem magamnak, hogy Nógrádmegye, (melynek szőlői 15,222 katastralis holdat tesznek), boraiban oly kincset bir, mely alkalmasint felér akármely más jelesebb borvidék terményeivel.)

E megyében több nevezetes szőlőhegyek fekszenek, ilyenek az ecsegi, jobbágyi, várallyai, penezi, kozárdi, galábocsi, szőlősi, ecse di, kevésbé nevezeteseek, de jó bort teremnek a gyarmati, szecsényi, szakáli, zséli, kéri, óvári stb., melyek közül azonban csak Ecseget, Kozárdot, Jobbágyit és Gyarmatot látogathattuk meg.

A b.-gyarmati szőlőhegyek az Ipoly folyóhoz közel fekszenek, s egy nagy kiterjedésű szőlőlánczolat központját képezik, melyek a hontmegyei nényei, apáti, illesi hegyeken át

Szelestyén, Varbó, Kir.-Óvár, Zellő és Galábocsnak vonulnak, s meglehetősen művelés alatt állanak, de a bor, mely itt terem nem kitünő, ámibár jó kezelés mellett jó és tiszta ízű, hanem se illata se tüze nincs annyi, hogy a kitünőbb borokkal versenyezhetne. A szőlőművelés mindamellett figyelmet érdemel, miután sok itt az értelmes borász, kik nagy gonddal művelik szőlőiket és ez által a nép tanítóinak és a jobb rendszer terjesztőinek tekinthetők. Ezek közt első helyen áll Faisztli József gyógyszerész, kinek pinczejében az okszerű kezelés következtében a borok is kitünőek. — Gyarmaton a szőlőket, melyeknek földje sovány agyag, sorban karó mellett művelik; vannak, kik rigolozás után ültetnek, mindenki inkább ültet azonban síma vesszőt, mint gyökereset. A szőlőfajok fölötté keverték, ezek közt legelterjedtebb a dinka, fronkus, fehér góhér, margit, feketék között a kadarka. — Napszám 40—60 kr. Szüret october elején szokott megtartatni, sőt némelyeknél később is. — A bor ára új korában 5—6 frt; egy 1200 öles hold 40—50 akót ad. — Ára egy hold szőlőnek 400—800 frtig megyen.

Gyarmatról Ecsigre és Kozárdra mentem, hol Nógrád megyének leghíresebb vörös borai teremnek, melyek hazánk legelső vörös borai között is méltó helyet foglalhatnak. — Az ecségi és kozardi szőlők legnagyobb részben a napnak erősen kitett magos hegyoldalokon fekszenek, védve az éjszakai szelektől. A talaj mindenütt agyag, bőven keverve márgával és fedve vulcanikus képletekkel. A művelés mindenütt soros, de már itt a karó csak szórványosan használtatik. A földmunka igen nagy gonddal történik, épen úgy, mint a szomszéd Heves megyében is, de a metszés és vesszőkurtítás a czélnek meg nem felel itt se, mint nem felel az meg schol Nógrádban.

A szőlőtőkék e vidéken többnyire elvénültek — és így daczára a kedvező talajnak keveset teremnek. Újítás főleg döntés által történik, de némelyek részenként újra is ültetnek — és pedig már vannak, kik rigolozott földbe úgynevezett bunkós vesszőkkel eszközlik azt, csapra metszett vesszőből hajtott venyegét, mely a régi csappal együtt metszetik le ültetés végett, mi által a vessző könnyebben ered, mert az új hajtásnál támadt görcs többnyire, ha föld borítja — mi rendesen történik — némi gyökeret képez. A metszés a kadarka tőkéken általában 2—3 szemre történik. Fedni rendesen és kapálni háromszor szoktak.

A napszám 30—40 kr. — A szőlő ára holdankint 600—1000 forint. — A bor ára új korában rendszeren 6—7 frt, ó korában 10—12 frt akója.

Legfőbb szőlőfaj itt a törökfekete, mi nem más, mint a gömbölyű kadarka, e mellett külön kadarka faj is van, mi azonban nem más, mint mely más vidéken hamvas kadarkának neveztetik. Fehér faj kevés találtatik, s ezek közt a góhér, sár-fehér a legkedveltebb.

Van itt néhány miveltebb birtokosnak külön rizling ültetvénye is, mely fajnak e föld és éghajlat igen kedvező, úgyannyira, hogy az itteni fajbor a Magyarorszáiban termelt rizling-borok között a hatvani- és gyöngyösivel a legjobbak közé tartozik, miért is 30—40 frton kel akónként.

A helybelieken kívül igen sok vidéki, kivált Szécsényi uraknak vannak itt szőlei, mi által e vidéknek igen nagy jövője van. Az idén itt, mint mindenütt, jó termés van.

A szüret oct. 7-dikén kezdődött, de vannak, kik azt későbbre halasztották és ezeknek jó boruk leend, miután a must már is tizenegy fokot mutat. — Egy hold szőlő termése itt egyremásra 40 akóra megy, mi nem sok ugyan, miután azonban a napszám olesó, a termelők mégis kedvvel mivelik szőlőiket.

A bor sötét vörös, pedig a lebogyózással és zárt erjedéssel keveset gondolnak, e mellett zamatos, igen sima és testes, sokáig túlságos édes, de ha az erjedésen tökéletesen keresztül megy, igen kellemetes és tartható bor, bizonyára akármely francia vörös borral kiállja a versenyt; de még tökéletesebb lehetne, ha később szüretelnének, s ha a romlott fürtöket a jóktól elválasztanák, és ezeket leszemelnék, s ha az erjesztést ok-szerűen vezetnék és a bort többszöri lefejtés által nemesítenék. Aszúbor kivált a jobb években sokat csinálnak, és ez közel áll a ménesi aszúborhoz.

Vevői e vidéknek a felső megyék, továbbá pesti és bécsi kereskedők.

A dézsma még nincs megváltva, mi az ipar kifejlődését itt is, mint mindenütt felette gátolja.

Ecsegen legtöbb gondot fordít a szőlőművelésre és czél-szerű borkezelésre Gátos József úr, kinek borain a kezelés gondoljai meglátszanak, és ki a népnek e téren például szolgál.

Nógrád megyének átalán véve sok jó bora van, nevezetes ezek között a penczi fehér bor is, mely ma már a haza legjelesebb borai sorában említettik, miután az értelmes kezelés által azt értékesebbé tették. A penczihez hasonló a jobbágyi, úgy a várallyai bor is, csak hogy ez sokkal erősebb tehát élesebb is, kitünő bor a galábocsi is, és még több más vidéki borra is el lehet azt mondani, melyeket kóstolni alkalmunk volt, és sajnáljuk, hogy minden hegyvidékre el nem juthattunk, miután a korán beállt fagy következtében mindenütt korábban kezdettek szüretelni.

Észrevételek.

Miután alulírottak kiküldetésük alkalmával hazánk több nevezetes borvidékein megfordultak, el nem hallgathatják annak kimondását, hogy a mennyire az illető borvidékek részletes viszonyaival, előnyeivel és hiányaival megismerkedtek: több olynemű tapasztalatokra volt alkalmuk szert tenni, melyek nemcsak bennünket hanem hazánk összes bortermesztőit is meggyőzhetik arról, hogy a magyar borok eddigi természetellenes, s valóban sajnálatra méltó értéktelensége részben oly okoknak tulajdonítható ugyan, melyeknek elhárítása egyedül csak a magas kormánynak áll hatalmában, de hogy másrészt ezen okok és akadályok legnagyobb része mégis csak inkább azon szarvas hibák, — téves nézetek, — és fogalmaknak rövható fel, melyek Magyarországon a szőlőművelés, borkészítés és pinczekezelés terén elhatalmasodtak, és a szokás s hagyomány régiségének szentesítése alatt az emberekbe mintegy belecsontosodtak olyannyira, hogy a józanabb s tudományszülte helyes felfogásoknak s eljárásoknak majdnem elháríthatlan akadályokat gördítenek útjába.

Ennélfogva jelentésünket a következő észrevételekkel hasznosan véltük megtoldani:

1. A talajt illetőleg minden borvidéken kivétel nélkül agyagosnak találtuk azt ott jhol tartós jobbféle és nemes bor terem, a miből kiviláglik, hogy a szőlőtőke a növények ama sorozatába tartozik, mely teljes díszletére okvetetlen agyagos talajt kíván. — Ezzel egyébiránt korántsem szándékunk azt mondani, hogy a szőlőt másféle talajban mint p. o. a homokban tenyészteni nem lehetne, mert hiszen e nézetet a tapasztalásnak ezernyi példái megezáfolnák, minthogy alig találni növényt, mely a talaj dolgában szélesebb tenyésztesi képességgel bírna, mint a szőlő; — hanem csak azért kívántuk

azt felemlíteni, mert axiomaként ohajtanánk elterjeszteni azon nézetet: hogy tartós és nemes bort csak az agyagos talajban lehet természeteni. — És ennek igen is kézzelfogható okai vannak. Ugyanis physikai és chemiai tulajdonainál fogva egyedül csak az agyagot tartjuk olyannak, hogy a szőlőtöke, lehető legjobb tenyészetére abban a szükséges tényezőket és tápanyagokat kellő mérvben feltalálhassa. — És pedig physikai szempontból azért tartjuk az agyagot a szőlőtöke tökéletes díszletére okvetetlen szükségesnek, mert csak az agyag túlnyomósága óvhatja meg azt, a hideg és meleg szélsőségei kicsapongásai ellen, vagyis azon károk ellen melyeket a szárazság és a nedvességnek fölöslege vagy hiánya benne rendszeren okoz. Chemiai szempontból pedig rendszeren csak az agyag bír oly tetemes mennyiségű kálival, mint a menyit a szőlőtöke teljes díszletére a talajtól tápanyagúl követel. Miután ismerünk kőzeteket sziklanemeket, melyeknek elmállásából agyagföld készül, mint p. o. az agyag- és csillámpaláról, a magla (Granit) gyürmag (Porphyr), mezőpát (Feldspath), Somláról (Basalt) stb. könnyen megmagyarázhatjuk ebből, hogy miért díszlik a szőlőtöke kiválólag oly szépen azon agyagos talajokban, melyekben ilyféle kötőrmelékek még előfordúlnak. Ily sziklafajok lassankénti elmállása által ugyanis a talaj folytonosan elláttatik, a szőlő által oly tetemes mennyiségben igényelt tápanyaggal.

Ha a fentebbiekben az agyagos talaj physikai előnyei közt azt is kiemeltük hogy az a szárazság és nedvesség kicsapongásait mérsékli akkor leginkább az agyagnak ama tulajdonaira akarjuk terelni a figyelmet, melynélfogva az a légkörben rejlő vízpárakat mohón képes magába színi; ennél fogva képes az agyag a legnagyobb szárazságban is magát több nyirkossággal látni el mint bármely más neme az ásványos eredetű talajoknak; és pedig az agyag ezen physikai tulajdonságának előnyeit és hasznát nyomasztó szárazság idején annál nagyobb mértékben tünteti fel minél inkább van alkalma magát közeli víztükrök elpárolgása folytán vízpárákkal megszítani s innét van ismét az, hogy a világ legelső rangú borvidékeit majdnem kivétel nélkül nagyobb szerű víztükrök szomszédságában találjuk, mint p. o. a Garonne (Bordeaux), a Rajna, a Duna mentében továbbá a Balaton-Fertő stb. mellékén stb.

Az előrebocsátottak alapján fel lehetne ennél fogva egész positivitással állítani azt: hogy a szőlősgazda jeles bort csak agyagos talajban — kitűnőt pedig csak ott várhat, a hol az agyagos talajú szőlődombok szomszédságában nagyobb felületű víztükrök terülnek el. Növeli egyébiránt a szőlő termelésre annyira alkalmas agyagos talaj kitűnőségét ezenkívül még az is, ha az agyag somla vagy láva elmállásából készült, miután a tapasztalás azt tanítja hogy az ilyenmő agyagos földben a szőlő sokkal nagyobb tökélyre fejlődik, mint sem más fajta kőzetek elmállásából keletkezett talajban, habár ez a szokottnál is több káli tartalommal bírna is. E nézet alaposága mellett harczol a tokaji, badacsonyi, somlai természetnyeknek kitűnősége stb.

2. A fekvés. Rendesen azt tartják természetünk, hogy a déli vagy délnyugati fekvés a szőlőre nézve a legkívánatosabb. — Mi ezen nézetet csak föltételesen mernők aláírni. Mint sok más szintűgy be van minálunk minden kritika nélkül fogadva e nézet is, holott az csak a hidegebb talaju bortermő németországban bír föltétel nélküli helyességgel, de korántsem magyarországon, melynek sokkal hevesebb éghajlata alatt a déli fekvés már nem felel meg valamennyi szőlőfaj tenyészési igényeinek, valamint azt e kiküldetésünk alkalmával is tapasztalni alkalmunk volt, ugyanis azt vettük észre, hogy

1-ör a korán érő fajták mint p. o. valamennyi gohér fajok, a talaj déli fekvése mellett szokott száraz éveinkben nagyon gyéren vagy épen semmit se teremnek, ellenben ezen fajták majdnem évenként egész bőséggel teremnek, Magyarország déliesb borvidékein a hűvösebb keleti és éjszakai hajlásokban.

2-ór. A zamatos fajták mint p. o. rizling, sárfehér, bakator, zöld szilváni, bálint stb. sohase teremnek Magyarország déli vidékein, a déli fekvésben oly zamatos bort mint p. o. a hűvösebb éghajlatú Magyarország borvidékeinek keleti vagy csaknem éjszakai hajlásaiban. Azért zamatosabb a bor köztapasztalás szerint a somlai hegy keleti és éjszakai hajlásain, s azért zamatosabb a rizling bor, mely a hűvösebb éghajlatú Erdélyben terem, mint az mely a hevesebb éghajlatú Magyarország leghíresebb déli expositióin, termeltetik. És nem is rejtélyes e tüneménynek oka, mert a tapasztalás azt mutatja

hogy a hőség nagyobb foka a szőlőben főleg csak a cukor tartalom kifejlesztésére hat a zamatosságnak rovására; innét van azután hogy a déliesb fekvésű borvidékeinknek terményei általában véve kitűnő mértékben édesek, erősek s tűzesek, de ép azon mértékben a mint a bor eme sajátságai túlsúlyra vergődnek, hanyatlik azután annak zamatossága. Kitetszik ebből, hogy nem elég új tiltetvényeknél egyedül a déli fekvésre fektetni a súlyt, mert ezen déli fekvések hevesebb éghajlatú vidékeken csak tűzes borok termesztésére leendnek alkalmasak, míglen a keletiek s éjszakaiak zamatos borok előállítására mutatkoznak előnyösebbeknek.

3-or. Van továbbá egy nagy része a publicumnak, mely a bort csak vizezve szereti inni, ámde az édes és tűzes borokat nem lehet vizezni és azért szinte félnek p. o. a bécsiek Magyarország tűzes boraitól s becsülik többre alsó-Ausztria szelid, vizezhető s savanykás borait a mieinknél, a melyek a mint mondják vértüket s fejüket megzavarják, s a bécsiek eme véleménye nem csekély kárunkkal jár ha meggondoljuk, hogy egy oly nagy város mint Bécs borainkból mily tetemes mennyiséget volna képes elfogyasztani, ha t. i. izlésük szerint vizezhető, s savanykás borokkal láthatnók el, mostani édes és tűzes boraink helyett, melyek a vizezést nem űrik. Kitetszik tehát ebből hogy a hűvösebb természetű keleti és éjszakai hajlásoknak mily nagy értéke van citromsavanykás borok előállítására is, mert ha ezen hűvösebb expositiókat gondosan megválasztott s alkalmas fajokkal betöltjük, képesek leszünk, szintoly vizezhető de e mellett nemesebb borokat természeteni mint az alsó-ausztriaiak. Fel lehetne ugyan erre azt hozni, hogy Magyarországon ilyenmő borok máris léteznek, ilyenek p. o. a magyaráti, decsi, érmelléki stb. borok, de ha igazságosak akarunk lenni, akkor ez alkalommal el nem lehet hallgatnunk azt sem, hogy Magyarország azon csekély számú borai, melyek a savanykások közé számíthatók nem egy—hanem több szőlőfajoknak eredményei, mi azoknak tulajdonait az évjárat jóságától teszi függővé, s a véletlen ingadozásainak veti alá, minthogy az egyik évjáratban az egyik faj díszlik p. o. a savanyú, a másikban viszont azon faj, melynek a bor a nemességét köszöni, minélfogva azután ugyanazon egy szőlőben majd nemes — de nem savanykás; majd ismét más évben sa-

vanykás, de korántsem nemes bort szűrtünk épen ezért vannak évjáratok, melyekben az érmelléki bor igen nemes zamatú, de tüzes és éleses, ha t. i. inkább a bakator faj díszlett; más években ismét savanykás ugyan az érmelléki, de nem nemes zamatú, ha t. i. azon évben inkább a savanykás erdei díszlett.

Mi részünkről Magyarországon azon fogyasztók számára, kik a savanykás borokat kedvelik leginkább olynemű borokat szeretnénk a kereskedésbe juttatni, melyek a savanyúság mellett a nemesség és zamatosságnak jellemével is bírának, ilyen p. o. a rizling, melyel eddig savanykás borainknak egyike sem állhatja ki a versenyt.

3. A szőlőfaj. Vannak több jeles borászok, kik valamely bornak jeles tulajdonságait egyedül csak a faj minémiségétől származtatják, e vélemény kétség kívül tévesnek tartható, miután a bor minőségére a szőlőfajon kívül a talaj, a fekvés és a mivélségi mód is szintén hatalmas tényezőként folynak be. Hasonlóképen tévesnek tartjuk bizonyos tekintetben, azok véleményét is, kik azt állítják, hogy Magyarországnak valamennyi borvidéke temérdek szőlőfajokkal van elárasztva, ugyanis kiküldetésünk alkalmával megismerkedvén honunk jelesebb borvidékeinek nagy részével, arról győződünk meg, hogy ezen állítás csak részben igaz. Mert ha egyfelől tagadni nem lehet is, hogy majdnem valamennyi szőlőkben 50 — 60 fajtát lelhetni is másrésztől annak sem szabad figyelmünket elkerülni, hogy ezen sok fajta, a szőlőkben legtöbbször csak néhány példányban fordul elő, s hogy minden jelesebb borvidéken bizonyos csekély számú fajták túlnyomó többségben fordulnak elő azok, t. i. a melyeknek a vidék bora jellemét sajátságát főleg és első sorban köszöni. Ha pedig a fekete szőlőfajokat vesszük szemügyre akkor csaknem ki lehet mutatni, hogy egy bortermő ország sincsen, mely a vörös bor kiállítására oly kevés szőlő fajtát felhasználna, mint Magyarország, minthogy bátran azt állíthatjuk miszerint igen kevés kivétellel a vörös bort termő összes borvidékeken csaknem egyedül az egyetlen egy nemes kék kadarkát mivelik, melyet a Szerbek és Románok lakta vidékeken „Skadarkának“ — Biharban „Jeneifeketének“, az Egrieknél „Ludtalpunak“, a Gyöngyösieknél, „öreg feketének“ nevezik, de a mely mindezen különböző nevek alatt korántsem más mint azon kadarka mely-

ből Magyarország összes jóhírű vörös borai készülnek, nevezzék bár azokat budainak, szekszárdinak vagy villányinak stb.

Ennélfogva némi meglepéssel mondhatjuk hogy a Kadarka mint fekete boranyag Magyarországon épen szintoly általános elterjedésben részesül, valamint a kis Rajna mellékén a Rizling mint fehér boranyag.

Ámde egészen másképp találjuk a dolgot a fehér szőlőfajokra nézve, és pedig nemcsak Magyarországon hanem úgyszólván az egész világ bortermő vidékein, melyek közt dicséretes kivételt egyedül csak a Rajnamelléke teszen, mely jobb expositióin a rizlinget és a kevesbbé jobbakon az Oesterreichert (Zöld Sylvánit) a második ilyenmű dicséretes példát, hazánkban a fertőmelléke képezvén a hol szintén csaknem kivétel nélkül csupán csak a Czapfner (furmint) mivelik. De másfelé bár merre forduljunk is a hol fehér borok termesztésével foglalkoznak, csak egy egyszerű keverékét találjuk fel a legkülönbözőbb és eltérő tulajdonú fehér szőlőfajoknak, s ha e térre némi világosságot akarunk hozni, kénytelenek vagyunk elsöben is a fehér boroknak okszerű felosztásával kezdeni a dologhoz. Felosztjuk pedig a fehér borokat a következendö osztályokra, vannak ugyan

1-ör Aszú vagy csemege borok; oly borok melyek a bor közönséges fogalma alá alig vonhatók, miután bennök az aszú szemek mesterséges megszaporitása által a cukor annyira megszaporodott, a szesz pedig pinczéink hűvösségében oly csekély mértékben fejlődött ki, hogy bennök azok inkább szőlőszörpnek mintsem bornak tekinthetők. Ezen borok melyek túlnyomó édességük által inkább csak kóstolásra mintsem italra valók ennélfogva csak kiváló ünnepeyes alkalmakkal részesülnek ekkor is csak kisebb mérvbeni fogyasztásban, s inkább csak a női világban találják fogyasztóikat a magyar ezért nagyon helyesen mondja rölök, hogy konty alá valók. Meg kell egyébiránt vallani, hogy a világnak e nemű legjelesebb borai Magyarországon készülnek, miröl Tokaj, Ruszt, Szent-György stb. hire kezeskedik, miért is azok hazánkknak úgyszólván csaknem kizárólagos monopoliumát képezik, minek haszna nem is fog elmaradni, ha tudniillik ezen borokat illetöleg nem csak azok jeles kiállításáról gondoskodunk, hanem egyszersmind arról is, hogy azok a világgal a kereskedésnek minden becsületes és ildomos fogásai által megismertessenek.

Alkalmat veendünk később az ilyenmű fogásokról részletesebben szólni. A mi a fehér szőlőfajokat illeti melyek az ilyféle aszú és csemege borok számára Magyarország éghajlata és egyéb tenyésztési viszonyai alatt a legalkalmasb nyers agyagot szolgáltatják, kétséget sem szenved hogy azok közt az első helyet a furmint foglalja el, nevezzék azt akár egyszerűen furmintnak, mint az a tokaji hegyalján és majdnem országszerte el van fogadva (alkalmasint azért mivel a jeles fajtát hazánkba Formentera szigetéről hozták) — akár szigetinek rövideden mivel a fentebbi szigetről került hozzánk, s a mely a név alatt a balaton mentében ismerik — akár Czapfner-nak mint a fertő mentében, és somszőlőnek mint Erdélyben mivel bogyói hozszukások, s ennél fogva a somhoz némiképp hasonlók; — akár nevezzük azt kéknyelűnek mint Baranyában, mivel leveleinek nyele vagy kocsánya kékes (a baranyaiak azonban nagyon hibásan nevezik a furmintot kék nyelűnek mivel azon jeles fehér szőlőfaj, mely a balaton mentében szintén kéknyelűnek neveztetik, csak némiképp hasonlít a furminthoz s önálló fajnak mutatkozik). Akár hívják végtére furmintunkat Mosler-nak mint a Mosel folyó mentében, — stb. — Nem tartjuk azonban a furmintot azon egyedüli szőlőfajnak melyből aszú vagy édes csemege borokat készíteni lehet, mert e célra, — ha nem is talán a furmintéhoz hasonló eredménnyel, — fel lehet használni valamennyi fehér szőlő fajtát melyek klimánk alatt az aszú képzésére hajlandók, vagy szóval melyekben Magyarország klimájának heve alatt oly must készül mely 25%-nél több cukrot tartalmaz, ide nem számítván annak mesterséges felszaporítását, melyet eddig p. o. a tokajiak puttonyszámra szoktak mérni. Aszúborok képzésére vagyis édes csemegeborok előállítására legalkalmasb fajoknak ismertetnek még a furminton kívül a a fehér Gohér a Hárslevelű az Ezerjő a Tramini a Clävner stb.

2. Szeszes és tüzes borok. — Ezek nevezetes szesztartalmuknál fogva a bor rendes s közönséges fogalmának leginkább megfelelnek, értvén tulajdonképen a bor elnevezése alatt oly italt, mely a vért melegíti és nagyobb mértékben elköltve először derűtséget, de visszaélve vele kábultságot okoz. E borok igen nagy fogyasztó közönséget képesek kielégíteni és vérmelegítő tulajdonaiknál, fogva a hűvösebb és nedvesebb ég-

hajlatok természetes szükségéi közé tartoznak s ennél fogva a legelterjedtebb világkereskedésre alkalmasak.

Ezen sorozatba tartozik Magyarország fehér borainak legnagyobb része, s azért ismeri az egész világ a magyar borokat a tüzés borok általános elnevezése alatt. A mi ezen tüzes magyar borok előállítását illeti, ennél nem fordul elő az aszú szemeknek semmiféle mesterséges fölszaporítása s a nyers anyag vagyis a must—melyből ezen tüzes magyar borok készülnek—minőségének főfokán 25%-nyi cukrot tartalmaz és így a borban körülbelül 12%-nyi, vagy ha a szőlőfajok a talaj és a fekvés természete szerint vagy pedig az évjárat mostohasága miatt a szőlőben kevesebb cukor kifejlődött mint 25%, kevesebb szesz foglaltatik. A nagyszámú fehér szőlőfajoknak, melyek Magyarország különféle borvidékein előfordulnak, legnagyobb része, — habár a legkülönbözőbb elnevezések alatt, — azon kategóriába tartozik, melyből az ilyen tüzes magyar borok készülnek és a melyeknél a szőlőfürt alkatrészei közt a cukor kifejlődése és túlnyomósága a főszerepet viszi. E fajok felsorolását illetőleg legelső sorban is ugyanazokra utalunk ismét, melyeket már fentebb mint csemege bortermő fajokat említettünk ugymint a furmint, gohéi hárslevelű stb., a tüzes magyar borok nyers anyagát szolgáltató fentebbi első rendű fajokon kívül még számtalan más fajok is fordulnak elő melyek, mint másodrendűek ugyanezen kategóriába tartoznak, mint p. o. mézes fehér szlankamenka, szőke szőlő vagy somogyi fehér, kéknyelű tihanyi, vörös szilváni, füger stb., szóval oly fajok a melyekben a cukor képződés túlnyomó, de a melyekben aránylag mind a zamatosság, mind a citromsavany csekély mértékben előfordul.

3. Zamatos borok. A két előbbi osztályba tartozó borokban, a szesz azon alkatrész, mely túlnyomóságában e borok főcharacterét képezi. A zamatos borokban ellenben, bizonyos kellemes és a szőlőfajtól, melyből az származik, sajátos zamatosság, a jellemző character. E borokban a szeszesség sem hiányzik ugyan, de alább rendelt szerepet visz, s azokban inkább a savanyú alkatrészek, tán ép azért, mivel azokat semmi fölösleg édesség nem palástolja tűnnek ki, de ép azért azután az ily borok inyűnket üdítőleg s egyszersmind kedvesen érintik. E borok ennél fogva kitünő élvezetet nyújtanak, elősegítik az emésztést, kevésbbé tüzelik a vért s az agyra is inkább csak

derítőleg mintsem kábitólag hatnak. A bor e nemének a társaság legmiveltebb és legtehetősebb osztályában találjuk fogyasztóit kik azt a divat jelenlegi befolyása alatt csaknem mesés áron fizetik. A szőlőfajok, melyekből a zamatos borok készülnek, nem kedvelik a hőségnek azon magas fokát, mely Magyarország déli részein, s leginkább a szőlő hegyek déli fekvésein s hajlásain a szőlőt éri, s hol azokban inkább a zamatosság és savanyok rovasára czukor fejlődik ki, azért zamatosabbak azutáni a hűvösebb Rajnamellékének és Erdélynek e nemű borai; s azért zamatosabbak Somlyónak azon borai is melyek a hegynek keleti és éjszaki hajlásain teremnek, mint sem amazok, melyek ugyanazon hegy déli és délnyugati fekvéseiben szintén ugyanazon szőlőfajok után szüretnek. De ebből korántsem következik még hogy Magyarország klimája a zamatos borok előállítására alkalmas nem volna, hanem következik inkább csak az: hogy a zamatos magyar borok előállítására kiválólag csak azon bortermő megyéink alkalmasak, melyek aránylag hűvösebb klimával bírnak, mint p. o. Nyitra, Bars, Hont stb. vagy pedig a déli borvidékek keleti szőlőhegyeinek vagy szinte éjszaki hajlásai. Zamatos borok előállításáról lévén szó, a szőlőfajokat illetőleg azt kell kijelentenünk, hogy ezek közt a rizling ép annyira kitűnik valamint a tüzés borokat szolgáltató szőlőfajok közt a furmint, és nagyon sajnós a magyar borászatra nézve hogy eddig rizling ültetvényeink nem igen vannak, és hogy azon kevesek is melyek az utolsó időkben keletkeztek természetük figyelembe vétele nélkül legdéliesb fekvésű borvidékeink szőlőhegyei déli hajlásaiban ültetettek, melyekben szinte nemes productumot és tüzés bort adnak de kevésbbé zamatosat, minélfogva céljuknak meg nem felelhetnek s csekély termékenységük mellett termesztésüket ki nem fizethetik.

Habár azonban el nem tagadhattuk is, hogy a rizling mint a zamatos szőlőfajok királya nálunk még csekély elterjedésben részesül, azért mégsem következik még ebből az: hogy Magyarország a zamatos szőlő fajokban szűkülődik; habár meg kell engednünk, hogy a magyar borászok a zamatos borok előállítására eddig kevesebb figyelmet fordítottak, mint a mennyit azok valóban megérdemelnének. Magyarország eddigi kedveltebb zamatos szőlő fajai közé a következők tartoznak Sárfehér, Baka-tor, Szerémi zöld, Zöld Szilváni, Apró fehér (aprafer, a mé-

nes — magyaráti hegyekben, bálint melyet Buda környékén aprófehérnek hívnak) vörös dinka, kovácsi fehér stb. A zamatos fajok közül azért hagytuk ki a muskatal vagyis szagos fajokat, és azért említjük fel csak itt azokat, mivel ezek borában a zamatosság eleinte nagyon feltűnő ugyan de idővel majd csak nem egészen elvész belőlök, miglen a fentebbiekben a zamatosság idővel folytonosan nagyobb kellemetességet ölt magára. E kettő tulajdonság főleg Szeremi zöld borát jellemzi.

4. **Savanykás borok.** El kell ugyan ismernünk, hogy a savanykás borok magukban véve és tisztán, — azaz más nemesebb fajta borok hozzá keverése nélkül nem sokat érnek, minthogy ilyeneket vagy oly borvidékeken nyerünk, melyek hűvösebb klímájuknál fogva általában véve a bortermesztésre már kevesebb alkalmasak, vagy pedig melegebb éghajlatú borvidékeken holmi későn érő fajokból szüretnek melyek azért adnak savanyú bort, mivel éretlen korukban szüreteltettek be; és miután mégis azt látják, hogy az ily fajta savanykás borok nem nálunk, hanem más borvidékeken is nagyban természetnek, ennek abban kell keresnünk okát, hogy a savanykás bort termő szőlőfajok rendszeren bő termőségök által csábítják el a közönséges kapás embert. Azonban több ízben még a gondosabb szőlős gazda igényeit is kielégíték azok, mivel belőlök zamatos vagy tüzes borokkal összekegyítése által amaz egészséges és a fogyasztó közönség nagy része előtt oly igen kedvelt bort lehet előállítani, mely vizezve is kedvesen itatja magát.

Hogy oly országban melynek körülményei ezer okoknál fogva olyanok voltak melyeknél fogva a borkereskedés a külföldre lábra nem kaphatott, s hogy ily szerencsétlen körülmények mellett, oly fajoknak — melyek a természetöt legalább mennyiségileg elégiték ki — szerfelett lábra kellett kapniok az magyar borászatunk sajnos de nem kevesebb természetes tüneményei közé tartozik.

Azon fajokhoz, melyek magában véve ily értéktelen, de értékesebb fajborokkal kellőleg vegyítve a kereskedésben is használható bort és pedig nagy mennyiségben szolgáltatnak, a következőket számítjuk: erdei, juh fark, mustafer, mirkova-csa, fehérzöld, — és bogdányi dinka, rakszőlő, gyüdi fehér stb.

Hogy természetes tárgyak mesterséges és tudományos fel-

osztásánál, melynél azok tulajdonságai szolgáltak a felosztásnak alapjául, a természetben az elválasztó lineák oly tüzetesen nem vehetők észre, az magában értetődik.

S ha már most szőlőfajaink fentebbi felosztásának előbo-csátása után bíráló szemmel tekintjük az egyes borvidékek fehér szőlő fajainak csoportozatait, melyeknek az illető borvidékek természetményei jellemző minőségüket illetőleg characterüket köszönik, akkor kénytelenek vagyunk elismerni, hogy e véletlen nem ritkán több borvidékeken a fajtáknak oly szerencsés combinatióját hordta össze, hogy e körülmény önkénytelen emlékezetünkbe hozza ama példabeszédet, hogy némelykor a vak tyúk is talál szemet. Így találjuk p. o. az érmelléken, a bakatort és erdeit együtt természetve és nyerjük utánnok a felséges zamattal és kellemes savanykással bíró jeles érmelléki bort, mely egyfelől a tüzet és zamatoságot a b a k a t o r t ó l s másfelől a kellemes savanykasságot az e r d e i szőlőfajtól nyeri, vagy a ménesi hegységben a magyarátit a h o l ismét a zamatoságnak és tündítő ezitromsavanykasságnak egy szerencsés combinatióját állítja elibénk a mustafer és aprafernek véletlen de szerencsés találkozása (sajnos csak az mind ezen esetekben hogy mind enütt a fajoknak elkevert ültetése mellett, nem a pinczekezelésnek okszerűsége, hanem ismét csak a véletlennek vaksága határozza meg a combinatióknak arányait, melyek alatt a különböző természetű fajoknak leve e borokban előfordul stb. stb.)

De vannak a fentebbieken kívül még oly borvidékek is, melyeknek bora nem két hanem több különböző természetű szőlő fajtákból áll elő, így látjuk p. o. a balaton melléken hogy a szigeti mellett a hasontermészetű kéknyelű is miveltetik; a zamatos sárféher mellett a szintén zamatos zöldszőlő, — s a savanykás juhfark mellett a rokontermészetű rakszőlő, szóval ha áttekintjük borvidékeink fölkapott szőlőfajainak csoportozatát, — a mint azokat, a termények tagadhatlan jelessége mellett a véletlen elibénk tárja, önkénytelen eszünkbe juttatja e történetes jó eredmény hajdani orvosaink receptjeit, melyekben egy „medicamentum regens“ mellett, mindig egynehány „adjuvans“ és „corrigens“ is fordul elő; a jó orvos urak is alkalmasint szintén úgy vélekedtek: akkor valamint borászaink most, hogy csak hadd legyen a jóból minél több a mixturában illetőleg a mustban, mert az egyik ingrediens nem talál segíteni majd se-

git rajta a másik, mai orvosaink ellenben rendszeren egy szert rendelnek és szerencsésebben gyógyítanak mint elődeik tarka keverékekkel. — A rajnamellékiek és sopronyaiak szintén csak egyféle szőlőt mívelnek, és nem csalatkoznak eredményeikben. Adná az Isten hogy kevert ültetményü borvidékeink e példázaton okulnának, és vagy oly egy fajtát mívelnének egyedül, mely körülményeiknek legjobbau megfelel vagy ha már akár mi oknál fogva többeket kellene mívelniök, akkor míveljék azokat elkülönített táblákban, hogy boraik kiegyenlítését ne a véletlen hanem pinczekezelés mestersége eszközölhesse.

4. Mívelési mód. Ha tisztünkben áll megróni azon hibákat, melyeket a hazai szőlőmívelés terén tapasztaltunk, kötelességünknek ismerjük azon jó oldalakat is feltüntetni, melyeket a magyar szőlőmívelés fölmutathat; s e tekintetben meg kell vallanunk, hogy Magyarország több borvidéke azzal dicsekedhetik, hogy boros gazdái szőleiket nemcsak példásan mívelik mint p. o. Buda, Soprony vidékén, hanem hogy egyszersmind több borvidékeken egyes oly mívelési fogásokkal is élnek, melyeket a bortermelő külföld nyilván csak azért nem utánoz és használ fel, mivel azok előtte ez ideig még ismeretlenek. Ezen mívelési mesterfogások közé számítjuk 1-ör a zöld ojtást melyet baranyában itt ott már régóta gyakorolnak, és a mely a budai orsz. szőlőiskola legujabban szerzett kísérletei s tapasztalásai után a legegyszerűbb módot szolgáltatja, arra hogy a szőlős gazda a legrövidebb idő alatt azon fajtákat szaporíttassa el szőleiben melyek kitűzött céljainak leginkább megfelelnek. — A zöld ojtás egyébiránt oly vivmánya az újabbi kertészetnek, mely jelentékeny eredményeit nem egyedül csak a szőlészetre, hanem özszes növényzetünk felnemesítésére szét fogja árasztani, 2-or a por-bujtást mely a nagyváradi, fertőmelléki és több más jeles borvidékeken gyakoroltatik, és a mely mellett az ivvesszőnek okozott termékenysége sokkal kevesebbé esik az anyatónek terhére, mint ama felhasználás az ivvessző termékenységének, mely divatban van akár a Rajnamellékén akár Franciaországban.

De még a Kadarkának azon mívelése is mely leginkább a Szerémségben van gyakorlatban és a melynek törvénye szerint a Kadarka tőke a törpe fák módjára csak mintegy másfél-lábnyira fölnyuló vesszőkkel míveltetik és így a költséges karózást fölöslegessé teszi szintén figyelmet érdemel. A Szerémségnek

ezen szőlőmivelési módja szintén a helyes fogások közé tartozik főleg a kadarkánál, mely természeténél fogva e mivelési módot fölötte kedveli és bő termékenysége és föltünő egészséges tenyészete által, annak helyességét be is bizonyítja; nagyobb és sötétebb zöld leveleket, egészségesebb és vastagabb vesszőt, és kitünőbb kifejlődésű fürtöket se láttunk másutt a kadarkán mint ezen mivelési mód mellett a Szerémségben.

Igen gazdag szőlő talajban, hol ez mint p. o. a ménesi hegyalján a hevesebb éghajlat kedvezményei kíséretében jön elő, a mivelés ily körülmények alatti szintén szerencsés fogásának tartjuk a szőlőnek karikás mivelését is, de csak a fehér fajokra alkalmazva miután ily szerencsés tenyészeti viszonyok alatt a tőke nem csak rendkívül sokat terem, hanem egyszerűsmind termését tökéletesen meg is érleli.

A mily mérvben egyébiránt több borvidék mivelési módját előnyösnek és helyesnek ismerjük be, épen oly mértékben vagyunk kénytelenek más borvidék mivelési hanyagságát is meg róni mi leginkább a metszés, válogatás és a föld munkálat körül jön elő és e megrovás nemcsak a közönséges borosgazdák szőleire illik, hanem sok részt az urakéra is, valamint azt már jelentésünkben is több helyütt részletesen kiemelni kénytelenek voltunk mint p. o. Somlón, s több más helyen.

Nem lehet végre szó nélkül hagynunk azt sem, hogy szőlőink jobbára gyümölcsfákkal vannak betöltve és hogy a vincerellerek több borvidékeken egyenesen a szőlőkben laknak, mi a rendőrségi szabályoknak fenntartását teljes lehetetlenné teszi.

5. Szüret és borkészítés. Semmi sincs a mi a szüret idejének kellő meghatározását annyira megnehezíti, sőt majdnem lehetlenné teszi, mint az, hogy szőlőink jobbára külön időben érő fajokkal vannak betöltve, mert vagy meg kell szüretelnünk ha a korán érők megértek és akkor kénytelenek vagyunk egyszermind a későn érőket is megszedni s azok éretlen lőrje által borunkat elrontani vagy pediglen ha bevárjuk a későn érőknek beérédését, akkor kárba vesznek a korán érő fajok. Kitészik tehát ebből hogy az egyes fajok külön ültetése minden helyes és jövedelmező bortermesztésnek főalapját képi, de miután kevert ültetésű szőlőinket a dolog természeténél fogva egyszerre kiirtani hatalmunkban nem áll, nem marad más hátra,

a szekszárdiak vagy leginkább báró Augusz Antal úr példája szerint többszörre szüretelni, t. i. a korán érőket előbb és a későn érőket utóbb midőn azok t. i. tökéletesen megérték, mi azonban természetesen a költségek szaporításával és így a haszonnak esőkentésével jár. Legyen ezuttal ismét és újból szabad a zöld ojtásnak—mint oly mesterfogásnak—hasznát kiemelni, mely ország-szerre egész erélyességgel elterjesztve s gyakorolva a legegyszerűbb s legkönnyebb módot szolgáltatná arra, hogy a szőlősgazda a fajokat szőleiben kedve s szükségei szerint megváltoztathassa.

Mennyire, máskép áll a szüret dolga, a Rajnamellékén, mintsem nálunk, a hol márig az egész szőlő ültetvény, rizlingből áll, s hol a szőlő érés kezdetével még a szőlő tulajdon gazdája sem fordulhat meg felügyelet nélkül saját szőlejében és a hol ennél fogva kártételek úgyszólván elő sem fordulhatnak, miután az egész hegység szőlejének ugyan azon egy időben beálló érésével senkinek sem lehet érdekében, hogy a szüret kezdetét idő előtt sürgesse.

S valóban semmi sem károsabb a leendő bor jóságára nézve mint az idő előtt megindított szüret, és azért kell minálunk is minden módot elkövetni arra, hogy a szüret inkább később indíttassék meg mintsem a kellőnél korábban vegye kezdetét, mert ez esetben legalább a bornak minőségét mozdítjuk elő, már pedig ha külkereskedés után törekszünk, akkor okvetetlen jobb minőségű borok után is kell törekednünk.

Hogy viszont a fürtök kiválasztása is mennyit segít a bor minőségén, erre nézve szabadjon ismét felhozni báró Augusz Antal urnak szüretelési módját, ki ötszörre szedeti ugyan meg szőleit hanem 16 — 20 forintjával is adja el új borát, míglen szomszédjai kik borúra derűre egyszerre szedik meg szőleiket, alig képesek fele áron adni el boraikat.

Hogy a borkészítésben a szőlőnek leszemlése, továbbá a vörösnél a bogyóknak szorgalmas megtaposása s a maga idejében alkalmazott zárt erjedés stb. mennyit határoznak a bornak leendő jelessége fölött ezt azon példák mutatják, melyeket jelentésünk külön részeiben alkalmunk volt felemlíteni; itt egyedül csak azt vagyunk még bátrak felhozni, hogy mennyit és mily nagy fontosságot kell a bor készítésében az erjedésnek tulajdonítani, miután azonban az erjedésben főtényezőké leginkább két szereplőt kell figyelembe vennünk és miután

ezen két szereplőt egyfelől a mustnak ezukortartalmában kell keresnünk, másfelől pedig az erjedés alatt uralgó hőmérsékletben: felhíva érezzük magunkat a figyelmet két tényezőre részletesebben felhíni.

1. A mi a must ezukortartalmát illeti legelőször is azt kell kiemelnünk e részben, hogy az erjedés korántsem bírja a czukornak bármely határtalan mennyiségét szeszszé átváltoztatni a mustban; sőt az eddigi tapasztalások inkább azt mutatják hogy az erjedés csak mintegy, 25 pctnyi czukor tartalmat képes a mustban szeszszé feldolgozni, lehet egyébiránt kevesebb czukor is mustban mint 25% és akkor a czukornak kisebb vagy nagyobb mennyiségéhez képest erősebb vagy gyöngébb bor fog válni a mustból, vagy annál jelesebb, minél nagyobb vagy kisebb mértékben fogja megközelíteni annak ezukortartalma a 25%-et.

Ha a 25%-nyi ezukortartalomnál többel bír, mi Magyarországon jobb éveken s a jelesebb fajú szőlőkben gyakran előfordul: — akkor a must édes (stocksüss) marad, mivel az erjedéssel a czukornak 25%-ja szeszszé változtatott ugyan, de a fülösleg mint föl nem munkáltathatott czukor a borban visszamarad, amint azt új borainkkal midőn szüretkor hevesebb éveken sok asszú szemek vannak, tapasztalhatjuk.

Kitetszik ebből hogy az okszerű szőlősgazdának tulajdonképen csak akkor kellene a szüretet megkezdeni, mikor a czukor mérő a mustjában 25%-nyi ezukortartalmat mutat, mi Magyarország éghajlata alatt jó fekvésű és jeles fajokkal kiültetett szőlőkben kevés kivétellel majdnem évenként elérhető lenne; vajjon september közepe táján-e' vagy talán csak october végével? Ezt természetesen csak a czukormérő határozhatná meg, de látszik ebből az is hogy a szüretelési időnek meghatározására szintoly szükséges, sőt nélkülözhetlen eszköz a jól készült p. o. Wagner-féle czukor mérő mint az időnek pontos meghatározására az óra.

2. A hőmérsékletre nézve, mely alatt az erjedés szabályosan foly le, oly gyérek még a tudományos készültséggel véghez vitt kísérletek, mikép bajos volna még mai nap a hőmérséklet! azon fokát tüzetesen meghatározni, mely a must tökéletes kierjedésére megkívántatik; annyi egyébiránt már tisztán áll előttünk hogy ezen hőfok közönséges 25% czukor tar-

talmu mustnál a $+15$ egész $+25^{\circ}$ Reaumur közt keresendő. S ennél fogva világossá válik az is, hogy hőmérő nélkül az erjedést okszerűen kormányozni teljes lehetetlen.

Tudjuk ugyan, hogy Magyarország borászai borkészítésük alatt sem a czukormérőnek sem a hőmérőnek hasznát nem veszik, és hogy mindamellét az országban mégis több jeles és kitűnő bor készül, de tudjuk azt is: hogy a véletlennek kormányzata alatt készült hazai boraink a távolabbi kereskedés terén nagy szerencsével eddig nem dicsekedhetnek, vagy ha egy kettő mégis dicskedhetett, akkor több évek kellettek arra, hogy erjedésüket tökéletesen bevégezték, vagyis több évek lefolyása alatt szakadozva végezvén el a pinczében erjedésüket csak sokára érhatték el érettségüket. Miután végre kétséget nem szenved hogy boraink tökéletes kiérlelése az eddigi eljárás mellett csak több évek során érhető el, mely idő alatt tőkénk évekig haszontalan hever a pinczében: azt hisszük elég nyomás ez arra, hogy tőkékben különben is szegény hazánkban boros gazdáinknak a kor fentebbi és újabbi eszméit valamivel nagyobb figyelemre méltassák.

6. Pinczekezelés. Mielőtt a pinczekezelésről szóló észrevételekbe bocsátkoznánk szükségesnek véljük a pincze fogalmának azon magyarázatát előre bocsátani, mely szerint mi a pinczét jónak tartjuk. Jó pincze az, melynek hőmérséklete a $+10^{\circ}$ -t Reaumurt meg nem haladja, tehát a mely hűvösségénél fogva a borok további erjedésének nem kedvez.

A pincze ennél fogva a borásznak ép annyit ér, mennyit a jégverem a mézárósnak, mert a mint a jégveremben a hús változatlan épségben marad úgy kell hogy megtarthassa a borász is kész és tökéletesen kiejert borait ha kell, évekig is változatlanul a pinczében.

Ha a pincze a fentebbi hő fokoknál melegebb p. o. $11 = 13^{\circ}$ Reaumur akkor az csak oly borokra nézve lehet jó, melyek még be nem végezték tökéletesen akár szeszes akár aethericus erjedésüket.

Az oly pinczék hőmérséklete, mely az erjedés alantabb fokának folytonosan kedvez, megérleli és meg is érlelheti a félig-meddig kiejert borokat, s igaz hogy ezek az oly pinczében előbb vagy utóbb tökéletes kiérésüket azonban csak több évek lefolyta alatt is elérik, de főleg hevesebb évek alkalmával midőn

e pinczékbe nagyobb hőség tódul, ártalmasakká lesznek azok oly borokra nézve melyek már kifejlődésük főfokát elérték és a rájuk erőltetett erjedés útján csak a retrograd metamorphosis terére vezettetnek.

A boroknak a pinczébeni kezelése egy kellő hűvösségű pinczében, a mint már azt fentebb körülvonaloztuk, igen korlátozott körre szorúl. A kész borban olynemű folyadék van előtünk, mely chemiai alkatrészeire nézve csekély hőmérséklet mellett hosszabb idő alatt sem megyen valami tetemesebb változásokon keresztül ennél fogva kezelése egyedül csak arra szorul, hogy azt időszakonként üledékéről lefejtjük;—mivel pedig a bor a légeny tartalmu folyadékok közé tartozik szépitők alkalmazására is van szükség, hogy teljes tisztaságát és tükrösségét elérje; a legártatlanabb borszépitők közé tartoznak: a vize-hólyag, gelatin, tojásfehére—és ha talán valamely bornak zamatját vagy természetes jellegét megváltoztatni vagyis az egyes szőlőfajokból nyert természetes szüretet, a vevők szájize követelése szerint átalakítani—kiegyenlíteni akarjuk p. o. ha valamely savanykás bort egy tüzes vagy zamatos természetű borral összeházasítunk, vagyis kiegyenlítünk kétséget sem szenved, hogy ezen munka is a pinczekezelés legfontosabb eljárásai közé tartozik.

Ha számba vesszük mindazokat miket eddig a borkészítés és kezeléséről felhoztunk az ötlik szemünkbe, hogy a borkészítéshez más, és melegebb vagyis inkább oly helyiség kívántatik, melyet szükség esetében fűteni is lehessen, s melyet talán erjesztőkamarának lehetne nevezni és ismét más helyiség a borkészítéshez, melynek hidegnek kell lenni és a melyet pinczének nevezünk. De látjuk, még azt is hogy az okszerű és correct borkészítéshez és pinczekezeléshez sokkal több készültség és pénzerő is kell, mint a milyennel rendesen bortermesztőink rendelkezhetnek; mi egyébiránt bármely termeszterménynek p. o. a gyapjú, bőr stb. müiparos feldolgozása mellett is megkívántatik s mintán tudva levő dolog, hogy Franciaországban a népnek azon osztálya, mely a szőlőmiveléssel foglalkozik, rendesen borkészítésbe csak annyiban bocsátkozik, a mennyiben bort csak saját házi használatára készít, miglen azon bor, mely tökéletesebb készitést és kezelést kíván az úgynevezett negociant vagy tán helyesebben borgyárnökök kezébe kerül,

kik a szőlőt mint a bor nyers anyagát a természetektől már válogatva veszik meg s kik azután a mustot erjesztő helyiségekben az erjesztésen rendszeren keresztül vezetvén s azt rendes pinczekezelésben, — kiegyenlítés, — lefejtés, — derítés, — palackozásban — részesítvén, csak mint tökéletes s mesterileg elkészített árucikket viszik a világkereskedésbe.

Láttuk az eddigiekből, hogy hazánkban a szőlőmivelés téren nagy reformokra van szükség, de nem is kételkedünk, hogy ezen reformok a szóbeli és írásbeli oktatás s továbbá leginkább a practicus példák segélyével útát is fognak maguknak törni. És erre nézve, megelégedéssel említhetjük fel azon szerencsés körülményt, hogy minden nevezetesebb borvidékein vannak több oly szakemberek, kik mint apostolai a népnek, szóval és tettel, jó példával járnak elő, sőt még azt is mondhatjuk, hogy népünk e jó példákat majdnem mindentűttséggel is fogadja és követi; de miután a bor készítésére és kezelésére a szorgalom, s a jó példák készséges követése még nem elégséges, hanem ahhoz még pénz és értelmiségbeli nagyobb tőkére is van szükség mint a mennyire azt népünk ráruházni vagy tőle követelni lehetne; azért is véleményünk, meggyőződésünk az, hogy a borkészítés és kezelés csak egyes értelmes és vagyonos szakemberek kezében tehet előmenetelt, a mint annak példáját Jálies, Palugyay, Ramasetter s még több másokkal már is tapasztaljuk; vagy pedig csak oly társulatok után kaphatna lábra, melyekben részvény aláírások útján nagyobb tőke gyűlve össze, annak ez által aztán módjában is állana, hogy magának szakértelmiséggel bíró kezelőket tartson.

Hogy Magyarország minden jelesebb borvidékének volna egy ily a Szegszárdihoz hasonló társulatra szüksége, az kétséget sem szenved, valamint az sem, hogy ezen provinciális társulatokon kívül még egy központnak is kellene lenni, mely Budapestben vagy annak környékén p. o. Promontor és a Kőbányában ütné fel sátorát felhasználván itt a központban a közlekedésnek azon számos előnyeit, miket egyfelől a Duna s másfelől vasútaink hálózata nyújt.

De miután az elmondottak arról is tanuskodnak, hogy Magyarországnak számos és a szőlőtenyésztésre kitünő kellekkel bíró borvidékei a miveltetésre legértékesebb és legkivánatosabb fehér szőlőfajokra nézve sincsenek még korán sem tisztá-

ban; és miután a szőlőfajoknak felismerése és megválasztása egyedül csak alkotandó kísérleti szőlők segítségével lenne elérhető: kívánatos volna még az is, hogy ilyenmü kísérleti szőlő minden provinciális társulat által állíttatnék fel; mert kétséget sem szenved, hogy az ily kísérleti szőlők és az általuk elérendő eredmények borászatunknak véghetetlen hasznára válnának.

Hátra van még, hogy észrevételeinket azon módokra és fogásokra is kiterjesszük, melyekre a mostani közlekedéseknek segítségével a külföldieknek bárminemü üzleti ágakban oly óriási mérvü előmenetelt képesek tenni. Értjük a jól szervezett utazó ügynököknek institutumát. Nincs a külföldön bárminemü kereskedelmi vagy gyári vállalat, mely készleteinek mennyiségéhez képest arányos számú utazó ügynököket ne tartana, kik az egész világot bejárván áruiknak a kívánt kelendőséget sokkal biztosabban megszerzik mint akármiféle nyomtatott hirdetések, mert nincsenek meggyőzőbb és ajánlóbb érvek azoknál, melyeket a vevő saját érzékei meggyőződéséből merit. Ha pedig az utazó ügynökök rendszere és használata a mivelt nyugoti tartományokban már hasznosnak és előnyösnek mutatkozik: akkor nem hisszük mellőzhetőnek azt Magyarországra nézve sem, s annak bárminemü, de leginkább életbeléptetendő nagyobb mérvü borászati üzletére nézve és pedig azért, mert a nyugoti tartományokban szivesen felkeresi még a vevő, ama gyár vagy bárminemü productionalis helyet, melynek árucikkeivel magát ellátni akarja, de egészen máskép áll a dolog Magyarországra nézve, melyet egyfelől a roszt akarát, másfelől körülményeink ismerethiánya úgy tüntetett fel eddig a külföld előtt mint oly országot, melyben minden bokor mögött fél tuczt szegény legény áll — lesben. Nem találjuk helytelennek itt felmlíteni azon esetet, hogy pár év előtt Hollandban egy borkereskedőt arra akarván rábeszélni, hogy jönné hozzánk bort vásárolni, s azzal biztatván őtet, hogy Magyarországon a java borokat 10 — 15 frtjával meglehet venni a Hollandus minderre csak azt felelte: hogy ő ezeket mind elhiszi ugyan, de még akkor sem menne Magyarországba borért, ha azt ingyen kapná, mert sokkal nagyobbra becsüli az életét mintsem egy pár száz forintnyi nyereséget. „Ha jó boraik vannak, a mint nem is kétkedem — hozzák ide, hadd kóstoljuk meg azokat, s ha tetszeni fognak szivesen fizetjük a járandóságot.“ És miként e Hollan-

dus vélekedett rólunk és borainkról úgy vélekednek mások is százan, és ezrenként a külföldön.

Alkalmunk volt jelentésünk folyamában Gallini úr esetét is fölemlíteni, ki jól kezelt és jeles lugosi borának, tehát saját üzletének, mint utazó ügynöke kelt utra és 60 fton adta el annak akóját; s ily módon mint becsületes ember külföldön szerzett üzleti barátjai előtt hitelét megalapítván, még mai nap is hasznát veszi ez ügynöki utazásának, mert azóta is folyvást valamennyi lugosi borát a legjobb nyereséggel adja el.

Feltéve tehát, hogy Magyarország borvidékein borászati társulatok fognak életbe léptetni elkerülhetlenné tartjuk azok boldogulására az utazó ügynökök rendszerének befogadását. Értünk pedig az utazó ügynökök alatt oly egyéniségeket, kik nemcsak szakbeli — hanem általános miveltiséggel bírnak, és azon területek nyelveiben tökéletesen jártasak, melyekben üzletlik érdekében megfordulnak; tudjuk ugyan, hogy ily tulajdonu és kezességű egyéniségeket minálunk még nem sokat találunk, de ebből csak az következik, hogy kiképzésükről gondoskodnunk kell és ez a mi polyglot országunkban, melyben még egy holt nyelvet is meg lehetett honosítani tán sokkal könnyebben érhető el, mint bárhol másutt; tudjuk végre azt is, hogy a jól képzett és ügyes s a szükséges élő nyelvekben jártas utazó ügynökök illő fizetést is fognak követelni, de meg vannak arról is győződve, hogy a lendület, melyet borkereskedésünk ügye általuk bizton nyerni fog, illő s netaláni nagyobb díjazásukat is bőven meg fogja téríteni.

Mielőtt jelentésünket berekeszteni kénytelenek vagyunk a nagyméltóságú magyar királyi ministeriumnak elvégre még egy fontos tárgyat magas figyelmébe ajánlani, oly tárgyat, mely fejlődésének induló szőlészetünket még csirájában benfojthatná.

Alkalmunk volt t. i. körutunkban a szőlőbetegséget az úgynevezett „Oidium Tuckeri“ (szőlő penész) néhány helyen szemlélhetni, ennél fogva kötelességünknek ismerjük, ebbeli észleleteinket és az azokból származott következtetéseket e helyütt részletesebben elsorolni.

Mielőtt még a borvidék tanulmányozására kiindultunk

volna az „Oidiumot“ elsőben is Rima-Szombatban Kretschmár úr kertjében láttuk. Az oidium ez esetére a kerttulajdonos figyelmeztette az orvosokat és természetvizsgálókat, kik mult év augustus közepe táján Rima-Szonbaton évi nagygyűlést tartották. Későbbben kiküldetésünk alkalmával a szőlőbetegséggel Tolnában a decsi hegyben és ismét más alkalommal Baranyában a pécsi Seminarium szilvási szőlőiben — találkoztunk.

A kórjelek e három esetben a következők valának : a veszők, levelek és fürtök, hol az egész tőkén, hol annak egyes elágazásain úgy mutatkoztak mintha valami piszkos hamvas porral be lettek volna hintve, a levelek, melyeket e por ellepett össze voltak zsugorodva, és a hol ezen por nagyobb mértékben mutatkozott száradásnak indultak a betegség ellepte levelek ; a fürtök fejlődésükben vissza voltak maradva, bogyaik szokatlan keménységet öltöttek magokra s azok nagyobb része mély repedéseket mutatott fel, mely repedéseknek szélei még az érettséghez közeledő bogyoknál is porczkeménységűek voltak.

Minden tőkén mely betegnek mutatkozott észre lehetett venni a betegségnek valami centralis pontját, melyből a betegség sugáralakban ágazott szét. Mind Rimaszombatban, mind Decsen csak lugosra mivelte tőkéken vettük észre az Oidiumot, miglen a fejre mivelte szomszédos törpe alakú tőkék a legnagyobb ép-ségben diszlettek.

Miután az eddigi vizsgálatok a szőlőbetegségnek okát egy az üszöghöz némiképp hasonló gomba élődiben, parasytában tüntették fel, melyet Tucker után „Oidium Tuckeri“ — neveznek ; — s miután bármínemű parasyták kifejlődése rendszeren csak ott szokott nagyobb mérvben lábra kapni, a hol az individualitás bármí oknál fogva rendszer épségében csorbát szenved : hajlandók vagyunk azt vitatni : hogy a szőlőtöke a mi klimánk alatt hosszu, p. o. a lugos mívelés mellett fölötté megerőltetik, s ennél fogva elegendő életerővel nem bír arra, hogy magát a parasyta kifejlődése ellen megvédhesse. Szabadjon ebből igénytelen egyéni nézetünk szerint azon következtést vonni, hogy Magyarország klimája alatt a legbiztosabb óvszer a betegség ellen a rövid metszés volna, mely által a tőkének életereje csekélyebb tésre szorítva a parasyta kifejlődése ellen magát sokkal nagyobb biztossággal megvédheti mint az extensiv lugos mívelés

mellett. Harczol ezen nézet mellett azon fentebb felhozott tapasztalásunk, mely szerint eddig a szőlőbetegséget csak hosszúra metszett tőkéken tapasztaltuk. S nem ingathatja meg ezen nézetünket még azon eset sem, mely szerint a szőlőbetegséget a szilvási szőlőkben is feltaláltuk, mert igaz ugyan, hogy itt a szőlőtöke lugosra nem volt mivelve, hanem keletinél mégis hosszabbra volt metszve, miáltal az, egyéni teljes épségében szintén szenvedett.

Megerősít ebbeli nézetünkben még az is, hogy a szőlőtökén mindazon vidékeken, melyekben a hosszú metszés gyakorlatban van sárgás és sokkal kisebb levelek vannak, mintsem ott a hol a tőkét rövid metszés alatt tartják; s kénytelenek vagyunk végre nézetünk igazolására még azon köztapasztalatot is érvül használni, hogy a hosszúra metszett tőkének fürtjei mindenkor kisebbek és ritkább szeműek, és sokkal későbbben érők mintsem azok, a melyeket a fejre művelt töke terem.

Tudjuk ugyan hogy azon vidékeken, melyek eddig a szőlőbetegség csapása alatt szenvednek és szenvedtek, ez ellen gyógyszerül a bűdös-kővirágot, az enyv-olvadékat és más ilyenű szereket használtak kisebb-nagyobb szerencsével, de mind e mellett, sokkal biztosabb óvszernek tartjuk e tekintetben a tőkének rövid tartását, mint oly fogást, mely a szőlőtöke physiologiai (életani) szükségeinek figyelembe vételéből meríti érveit; miután a tapasztalás is azt mutatja, hogy nemcsak Olaszország, hanem Franciaországnak hosszúra művelt szőlői is tönkre mentek a szőlőbetegség csapásai alatt, daczára azon orvoslásoknak, melyeket a fentebbi hirre kapott szerekkel a külföldön véghez vinni nem késtek. S ha ennél fogva hazánkban szőlőtelepei eddig menten megmaradtak a betegségtől, készek vagyunk e nagy áldást azon szerencsés véletlennek tulajdonítani, hogy ősi szokás szerint szőlőinkben a rövid metszés, majdnem országszerte el van fogadva.

Az ötvenes években mutatkozott már egyszer hazánkban szórványosan a szőlőbetegség és akkor én Dr. Entz — szintén tagja lévén a kiküldetésnek, melyet az akkori helytartótanács annak észlelésére és tanulmányozására kiküldött, ugyanazon tapasztalást tettem, hogy a betegség Buda környékén és az országos szőlőiskolában egyedül csak a lugosra művelt tőkéken fordult elő.

Az akkoriban szerzett tapasztalások után még azt is fontosnak találjuk felemlíteni, hogy az akkori kiküldetés javaslata szerint a betegség ellepte tőkéknek egy része egyenesen kiirtatott azért, hogy a betegség további vagy jövődöbeli elterjedésének hatalmasabb gát vettessék; néhány magányosan álló beteg tőke pedig készakarva hagyatott meg azért hogy kitudasék vajjon a veszedelmes betegség ki fog-e újulni rajtok a jövődöben is? de hála az égnek: a betegség nem jelent meg többé, sőt azon tőkék melyek akkor mint betegség ellepte tőkék próbára meghagyattak, mai nap is egész épségükben tenyésznek a szőlő iskolában. Úgy látszik ebből, mintha telünk hidegje alatt e veszedelmes parasyta ismét elpusztulna, felújlandó csak akkor, ha az epidemicus befolyások a következő évben újabbi kifejlődésének kedveznek.

Kelt Budán, 1868 február 28-án.

G y ü r k y Antal.

E n t z Ferencz.

DE BALLAGI GEZA.

A földmivelési, ipar- és kereskedelmi miniszter, a földmivelés különféle ágainak fejlesztésében fontos feladatának megfelelő, többnemű tüzetes tanulmányozásokat létesített, hogy a célhoz vezető eszközök megválasztására biztosabb alapokat nyerhessen, s jelen füzetekben az e tanulmányozásokról szóló jelentéseket nyújtja az ügy iránt érdeklődő gazdaközönségnek.

